

MONITORING EU europoslance Hynka Fajmona

ČERVEN 2012

ONDŘEJ KRUTÍLEK, PETRA KUCHYŇKOVÁ, IVETA PALIČKOVÁ

CENTRUM PRO STUDIUM DEMOKRACIE A KULTURY

BRNO, ČERVEN 2012

Z NOVĚJŠÍCH PUBLIKACÍ CDK

MACIEJ RUCZAJ (ED.)

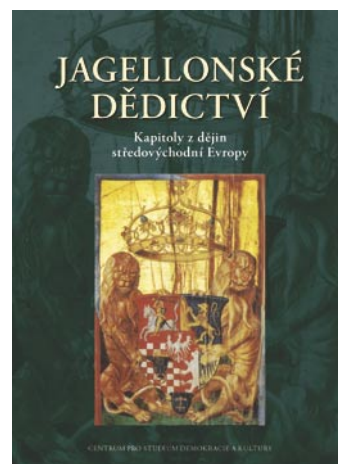
Jagellonské dědictví

Historie polsko-litevské unie, státu mnoha národů, kultur a vyznání sjednocených pod žezlem rodu Jagellonců, odkrývá před českým čtenářem téměř neznámé politické a kulturní souvislosti, které dodnes výrazně ovlivňují náš region. Stát Poláků a Litevců, ale také Ukrajinců, Bělorusů, Židů či Tatarů určoval podobu středovýchodní Evropy od konce čtrnáctého do konce osmnáctého století. Eseje renomovaných historiků sledují jeho vývoj vedoucí až ke vzniku zřízení popisovaného jako monarchisticko-republikánské, nebo dokonce jako šlechtická demokracie – unikátního středoevropského příspěvku k dějinám politického myšlení. Poukazují rovněž na přítomnost jagellonského odkazu v současném polském, litevském či ukrajinském kontextu, a odhalují tak nečekaně souvislý příběh spojující šlechtické sněmy a protikomunistické hnutí Solidarita nebo polsko-litevskou Lublinskou unii a proces evropské integrace.

Vydání knihy podpořil PKN Orlen.

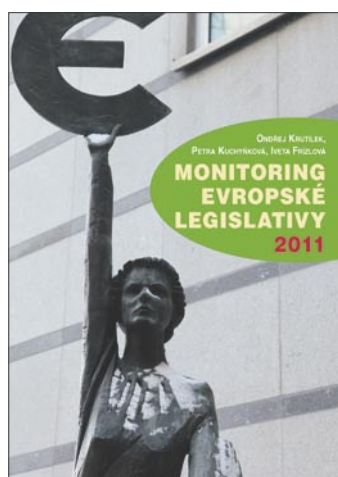

Vázané, 236 str. + 16 str. bar. fotopříloh, 329 Kč

ONDŘEJ KRUTÍLEK, PETRA KUČYŇKOVÁ, IVETA FRÍZLOVÁ

Monitoring evropské legislativy 2011

Monitoring evropské legislativy 2011 je v pořadí již šestým svazkem v českém prostředí ojedinelého projektu, který po vstupu ČR do EU inicioval europoslanec Hynek Fajmon. Autoři, analytici Centra pro studium demokracie a kultury, od roku 2004 soustavně „překládají“ relevantní unijní dokumenty do srozumitelného jazyka a pokoušejí se zachytit vývoj ve všech klíčových politikách EU. Vždy přitom zohledňují potenciální dopady na ČR. V roce 2011 se projekt evropské integrace dostal podle mnohých do dosud největší krize ve své historii. Bruselské instituce se ovšem zdaleka nevěnovaly pouze mediálně vděčným „bojům o euro“. V souvislosti s přípravou nového víceletého finančního rámce na roky 2014–2020 se znovu začalo hovořit například o vnitřním trhu, reformě společné zemědělské politiky či o zpřísnění čerpání prostředků ze strukturálních fondů. Publikace je pro přehlednost doplněna rejstříkem, podrobným obsahem a slovníčkem. Je určena nejen studentům, akademikům a všem, kteří se s problematikou EU dostávají do každodenního kontaktu, ale poslouží komukoli s hlubším zájmem o vývoj evropského projektu.

Brož., formát B5, 400 str., 498 Kč

IVANA PEČINKOVÁ (ED.)

Euro versus koruna

Dilemata jednotné měny v době dluhové krize

Euro je nepodařeným měnovým experimentem. Během deseti let své existence dokázalo způsobit makroekonomické nerovnováhy rozměrů, které jsou řešitelné snad jen zavedením polototalitních režimů. Zvýšení inflace na úroveň 4–7 procent patrně bude nejmenší cenou za chtivost politiků sjednocovat. O důsledcích zvoleného způsobu řešení krize eurozóny rozhodnou voliči.

Brož., formát B5, 340 str., 349 Kč

Objednávky na adrese:

CDK, Venhudova 17, 614 00 Brno, tel./fax: 545 213 862, e-mail: cdk@cdk.cz, www.cdk.cz

DOPORUČENÁ PUBLIKACE CDK

DAVID MARSH

Euro

Boj o osud nové globální měny

Knih Euro Davida Marshe je strhujícím příběhem projektu hospodářské a měnové unie. Autor bez příkras popisuje trnitou cestu společné evropské měny od vize k realitě a vysvětluje, proč se euro začalo záhy po svém zavedení hroutit, proč měnovou unii zachvátila dluhová krize a proč se začala utápět v hořkých vnitřních konfliktech. David Marsh tvrdí, že euro se ve stávající podobě udrží nad vodou jen za cenu silících rozporů mezi politiky a voliči. Právě oni ponесou náklady všech špatných rozhodnutí, která dnes hospodářskou a měnovou unii táhnou ke dnu.

George Soros o knize řekl: „Je to politický thriller: obchody a jednání, která stojí za měnou, jež byla vytvořena nejen jako finanční nástroj, ale i jako způsob překonání staletí sporů. Každý, kdo se zajímá o evropskou politiku, ekonomiku a o to, jakou roli má Evropa ve světě zaujímat, si knihu užije.“ Časopis The Economist knihu označil za „nepostradatelný průvodce monetární politikou“.

Brož., 492 str., 398 Kč

Objednávky na adrese:

CDK, Venhudova 17, 614 00 Brno, tel./fax: 545 213 862, e-mail: cdk@cdk.cz, www.cdk.cz

Navštivte internetové stránky
www.fajmon.eu

HYNEK FAJMON

POSLANEC EVROPSKÉHO PARLAMENTU ZA ODS

PROFILY AUTORŮ

Ondřej Krutílek

Analytik legislativy Evropské unie a šéfredaktor Revue Politika (www.revuepolitika.cz). Absolvent politologie, mezinárodních vztahů a evropských studií na Fakultě sociálních studií Masarykovy univerzity. Autor řady odborných i publicistických textů, příležitostný přispěvatel časopisů Reflex, Týden a Finmag.

Petra Kuchyňková

Analytička legislativy Evropské unie a asistentka na Katedře mezinárodních vztahů a evropských studií Fakulty sociálních studií Masarykovy univerzity. Absolventka politologie, mezinárodních vztahů a evropských studií na Fakultě sociálních studií Masarykovy univerzity. Zabývá se aktuálním děním v Evropské unii, společnou zemědělskou politikou a východní dimenzí vnější politiky Evropské unie. K oblastem jejího odborného zájmu náleží též otázky současné ruské zahraniční politiky a vztahů Rusko – EU.

Iveta Paličková

Analytička legislativy Evropské unie a koordinátorka projektů Centra pro studium demokracie a kultury. Absolventka anglistiky a evropských studií na Filozofické fakultě, resp. Fakultě sociálních studií Masarykovy univerzity.

OBSAH

STALO SE...	6		
PŘEHLED DĚNÍ ČERVEN 2012	8		
Doprava	8		
Rada: Hluk z letišť by měl být nižší	8		
Rada a EP se shodli na revizi prvního železničního balíku	8		
Rada souhlasí s nařízením o tachografech, mýjí se ale s požadavky EP	9		
Hospodářská a měnová unie	10		
Měsíc ve znamení summitu Evropské rady	10		
Komise chce, aby vznikla „bankovní unie“	13		
EP podpořil další zpřísnění Paktu stability a růstu	14		
Institucionální záležitosti	15		
Finanční perspektiva 2014–2020 jako předmět jednání Rady, Evropské rady i usnesení EP	15		
Evropská rada přijala rozhodnutí o Paktu pro růst a zaměstnanost	17		
Justice a vnitro	20		
Zjednodušení evropského dědického řízení	20		
Schengen předmětem sporu EP a Rady	20		
EP: zlepšení ochrany obětí trestných činů	22		
Regionální politika	22		
GAC k novým pravidlům kohezní politiky	22		
Spotřebitelé	23		
ECON je pro přísnou regulaci poskytování hypoték v EU	23		
Vnitřní trh	24		
Komise hodlá v EU zavést fakultativní jednotnou elektronickou identifikaci	24		
		Komise chce „lépe spravovat“ vnitřní trh a posílit sektor služeb	24
		ECON se vyjádřil k další regulaci ratingových agentur	25
		Zemědělství	26
		Rada ministrů zemědělství se opět zabývala reformou SZP	26
		Rada se zabývala ochranou a pohodou zvířat	28
		Životní prostředí	29
		Rada stvrdila kompromis ve věci revize směrnice o odpadních elektrických a elektronických zařízeních	29
		Rada a EP se shodli na směrnici o energetické účinnosti	30
		VE ZKRATCE...	32
		PŘEHLED KLÍČOVÝCH HLASOVÁNÍ PLÉNA EP	39
		VYBRANÉ STATISTICKÉ ÚDAJE EUROSTAT ZVEŘEJNĚNÉ V ČERVNU 2012	40
		VEŘEJNÉ KONZULTACE V ČERVENCI A SRPNU 2012	42
		KALENDÁŘ NA ČERVENEC 2012	44
		SEZNAM ZKRATEK	45
		SLOVNÍČEK	47
		SCHÉMATA ROZHODOVACÍCH PROCEDUR	51

STALO SE...

Komise 4. 6. 2012 předložila návrh, jenž by měl umožnit používat elektronický podpis pro přeshraniční transakce a plně využít elektronickou identifikaci na jednotném digitálním trhu (více v příspěvku **Komise hodlá v EU zavést fakultativní jednotnou elektronickou identifikaci**).

Komise 6. 6. 2012 předložila více než 170stránkový návrh mající do budoucna zajistit, aby členské státy nemusely z veřejných prostředků saturovat banky, jež se v průběhu finanční krize dostaly do potíží kvůli nedostatku likvidity. Ve výsledku by měla vzniknout faktická „bankovní unie“ (více v příspěvku **Komise chce, aby vznikla „bankovní unie“**).

Rada 7. 6. 2012 stvrdila kompromis ve věci revize směrnice č. 2002/96 o odpadních elektrických a elektronických zařízeních (tzv. WEEE Directive) (více v příspěvku **Rada stvrdila kompromis ve věci revize směrnice o odpadních elektrických a elektronických zařízeních**).

Rada 7. 6. 2012 přijala tzv. obecný přístup k návrhu, jenž se týká „pravidel a postupů pro zavedení provozních omezení ke snížení hluku na letištích Unie“ (více v příspěvku **Rada: Hluk z letišť by měl být nižší**).

Rada 7. 6. 2012 přijala návrh nařízení týkající se dědictví. Zavádí evropské dědické osvědčení (více v příspěvku **Zjednodušení evropského dědického řízení**).

Výbor ECON 7. 6. 2012 přijal zprávu Antolína Sáncheze Preseda k návrhu směrnice na harmonizaci hypoték v EU. Nová norma by měla v maximální možné míře chránit spotřebitele a „sloužit reálné ekonomice“ (více v příspěvku **ECON je pro přísnou regulaci poskytování hypoték v EU**).

Komise 8. 6. 2012 přijala 2 sdělení. První se týká „lepší správy“ vnitřního trhu EU, druhé provádění tzv. směrnice o službách (více v příspěvku **Komise chce „lépe spravovat“ vnitřní trh a posílit sektor služeb**).

Plénium EP 13. 6. 2012 přijalo zprávy Jean-Paula Gauzèse a Elisy Ferreiry, a podpořilo další zpřísnění Paktu stability a růstu, tzv. dvojbalík (více v příspěvku **EP podpořil další zpřísnění Paktu stability a růstu**).

Zástupci Rady a EP se 13. 6. 2012 shodli na kompromisu stran návrhu směrnice o energetické účinnosti (více v příspěvku **Rada a EP se shodli na směrnici o energetické účinnosti**).

Zástupci Rady a EP se za moderace Komise a obecného souhlasu zainteresovaných aktérů 13. 6. 2012 shodli na revizi tzv. prvního železničního balíku týkajícího se liberalizace v oblasti (osobní) železniční dopravy (více v příspěvku **Rada a EP se shodli na revizi prvního železničního balíku**).

Na zasedání Rady ve dnech 18.–19. 6. 2012 byla po debatách věnovaných přímým platbám a „ozelenění“ SZP jednání věnována další významné kapitole týkající se reformy SZP po roce 2013: politice rozvoje venkova (více v příspěvku **Rada ministrů zemědělství se opět zabývala reformou SZP**).

Na zasedání ve dnech 18.–19. 6. 2012 se Rada zabývala strategií EU pro ochranu a pohodu zvířat, která se má týkat období 2012–2015, a hodnocením účinnosti nařízení č. 1/2005 o ochraně zvířat během transportu. Z hlediska ČR bylo důležité, že se v rámci Rady debatovala i směrnice z roku 2008 o minimálních standardech týkajících se chovu prasat (více v příspěvku **Rada se zabývala ochranou a pohodou zvířat**).

Výbor ECON 19. 6. 2012 přijal zprávu Leonarda Domenicchioho týkající se další regulace působení ratingových agentur v EU (více v příspěvku **ECON se vyjádřil k další regulaci ratingových agentur**).

Rada 26. 6. 2012 přijala tzv. obecný přístup k návrhu nového nařízení o tachografech (více v příspěvku **Rada souhlasí s nařízením o tachografech, míjí se ale s požadavky EP**).

Rada přijala na svém zasedání 26. 6. 2012 druhý tzv. obecný přístup k návrhům nových pravidel kohezní politiky EU pro období 2014–2020 (více v příspěvku **GAC k novým pravidlům kohezní politiky**).

EP chce v trestních otázkách zajistit stejná práva pro všechny občany EU (více v příspěvku **EP: zlepšení ochrany obětí trestných činů**).

Na zasedání Evropské rady ve dnech 28.–29. 6. 2012 hlavy států a vlád vůbec poprvé na nejvyšší úrovni jednaly o finanční perspektivě pro období 2014–2020. EP na plenárním zasedání 13. 6. 2012 schválil usnesení týkající se taktéž reformy

rozpočtové politiky EU pro nadcházející programovací období (více v příspěvku **Finanční perspektiva 2014–2020 jako předmět jednání Rady, Evropské rady i usnesení EP**).

Na summitu, který se uskutečnil ve dnech 28.–29. 6. 2012, hlavy států a vlád přijaly po složitých jednáních Pakt pro růst a zaměstnanost. V dokumentu jsou uvedena opatření, která by měla přijmout jak EU, tak členské státy pro oživení hospodářského růstu, posílení investic, zaměstnanosti a konkurenceschopnosti EU (více v příspěvku **Evropská rada přijala Pakt pro růst a zaměstnanost**).

PŘEHLED DĚNÍ ČERVEN 2012

DOPRAVA

Rada: Hluk z letišť by měl být nižší

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o pravidlech a postupech pro zavedení provozních omezení ke snížení hluku na letištích Unie v rámci vyváženého přístupu, kterým se zrušuje směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2002/30/ES (KOM(2011)828)

Rada 7. 6. 2012 [přijala](#) tzv. obecný přístup k návrhu, jenž se týká „pravidel a postupů pro zavedení provozních omezení ke snížení hluku na letištích Unie“.

Kontext

Komise [návrh](#), součást širšího balíku sestávajícího z 1 sdělení a 3 legislativních textů (návrhů nařízení), předložila v prosinci 2011 (více v příspěvku „Komise: Letiště budou ‚lepší‘“, [Monitoring prosinec 2011](#)).

Text má za cíl „zvýšit transparentnost procesu stanovování omezení hluku na letištích“ (viz např. omezování hluku přímo u zdroje, tj. u letadel, zamezování přeletů nad určitými oblastmi či zákazy nočních letů) a zohlednit při tom novou (předběžnou) kontrolní roli Komise.

Dosud mohla Komise posuzovat pouze již přijatá opatření. Daný požadavek artikuluje dlouhodobě zejm. americké letecké společnosti brojící proti zákazům nočních letů v EU.

Konečné rozhodnutí ve věci samé by sice mělo zůstat na příslušném členském státu, mělo by nicméně dojít k „oddělení problematiky nárůstu leteckého provozu od problematiky zatížení místních obyvatel hlukem“.

Nová norma by měla podle Komise sladit ochranu občanů žijících v blízkosti letišť a potřeby cestujících, a to v souladu s požadavky ICAO. Formálně by mělo dojít k revizi [směrnice č. 2002/30](#).

Obecný přístup k návrhu nařízení „o službách pozemního odbavování na letištích Unie“ Rada schválila v březnu 2012 (více v příspěvku „Rada souhlasila se změnou způsobu odbavování na letištích“, [Monitoring březen 2012](#)).

Obsah

Rada hlavní cíle návrhu Komise podpořila. Komise to pochopitelně [ocenila](#).

Nová pravidla by měla např. lépe specifikovat všechny účastníky procesu posuzování hlučnosti a jejich práva a povinnosti. Příslušné orgány by měly být schopny zaměřit se na nejhlučnější letadla (tzv. letadla téměř vyhovující předpisům; ze strany Rady definovaná po 4 letech od vstupu nové normy v platnost dvojnásobně restriktivněji, než navrhovala Komise) namísto toho, aby zaváděly obecné zákazy nočních letů.

Komise by nicméně měla mít pouze právo přezkoumat kvalitu rozhodovacího procesu, aby bylo zajištěno plnění všech kroků v souladu s mezinárodními závazky (uzavřenými na půdě ICAO).

Další vývoj

V následujícím období se očekává, že se k návrhu vyjádří EP.

Rada a EP se shodli na revizi prvního železničního balíku

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o vytvoření jednotného evropského železničního prostoru (KOM(2010)475)

Zástupci Rady a EP se za moderace Komise a obecného souhlasu zainteresovaných aktérů 13. 6. 2012 [shodli](#) na revizi tzv. prvního železničního balíku týkajícího se liberalizace v oblasti (osobní) železniční dopravy.

Kontext

Komise návrh směrnice „o vytvoření jednotného evropského železničního prostoru“ a [sdělení](#), jež předepisuje další legislativní aktivity v sektoru, zveřejnila v září 2010. O změnách prvního železničního balíku ([směrnice č. 2001/12](#), [č. 2001/13](#) a [č. 2001/14](#)) se na úrovni EU neformálně hovořilo již 2 roky předtím, ovšem legislativním procesem ještě procházel [tzv. třetí železniční balík](#) a nebylo považováno za vhodné přicházet s dalšími legislativními úpravami v této oblasti paralelně (více v příspěvku „Komise předložila revizi tzv. prvního železničního balíku“, [Monitoring září 2010](#)).

Rada se k návrhu vyjádřila poprvé v prosinci 2010. Její původně zcela odmítavé stanovisko (více v příspěvku „Rada rozporuje revizi tzv. prvního železničního balíku“, [Monitoring prosinec 2010](#)) se změnilo až pod vlivem negociací v průběhu maďarského předsednictví (více v příspěvku „Rada podpořila revizi tzv. prvního železničního balíku“, [Monitoring červen 2011](#)). Stanovisko Rady se ale od pozice EP stále výrazně odlišovalo (více v příspěvku „EP zmírnil svá očekávání v otázce revize prvního železničního balíku“, [Monitoring listopad 2011](#)). Politické dohody o návrhu bylo na úrovni Rady dosaženo v prosinci 2011, čímž bylo de facto zahájeno jeho druhé čtení (více v příspěvku „Revizi prvního železničního balíku čeká druhé čtení“, [Monitoring prosinec 2011](#)). Výbor TRAN svou pozici pro druhé čtení (v podobě [zprávy](#) Debory Serracchiani) přijal v květnu 2012 (více v příspěvku „TRAN zahájil druhé čtení revize prvního železničního balíku“, [Monitoring květen 2012](#)).

Obsah a sporné body

Cílem revize byla od počátku konsolidace a zpřesnění dosavadní legislativy (9 směrnic, 1 rozhodnutí a 2 akty o přistoupení), aby efektivněji garantovala nediskriminační přístup nových provozovatelů (primárně, ale ne výlučně nákladní a mezinárodní osobní) přepravy jak na železnici samotnou, tak ke všem jejím doprovodným službám nezbytným pro realizaci konkrétního podnikatelského záměru. Kompromisní text ale řadu původně navržených ustanovení oslabuje.

Regulace trhu by sice měla do budoucna výrazně posílit, měly by se např. zkrátit reakční lhůty dotčených národních orgánů (nejvýše 16 týdnů), zejm. v přeshraničních otázkách, neměl by ale vzniknout svébytný unijní regulátor, jak žádal EP, pouze síť regulátorů národních.

Součástí poplatků za využívání infrastruktury by (na základě požadavku EP) měly být i poplatkové „bonusy“ pro vozy vybavené systémem ETCS.

Pokud jde o striktní majetkové oddělení železniční infrastruktury od provozovatelů služeb (tzv. unbundling), jež požadoval a požaduje EP a Rada odmítala a odmítá, nakonec se obě instituce dohodly na tom, že Komise do konce roku 2012 předloží zprávu a případně navrhne „legislativní opatření k zajištění nediskriminačního přístupu k infrastruktuře“.

Do té doby bude postačovat, aby provozovatelé infrastruktury a provozovatelé služeb měli oddělené účty a autonomní rozhodování.

Národní strategie rozvoje a financování železniční infrastruktury mezi státem a správci dopravních cest by měly být definovány, jak požadoval EP, min.

na 5 let (Rada dříve hovořila nejvýše o 3 letech a odmítala jakékoli povinné finanční závazky nad rámec ročních státních rozpočtů členských států).

Další vývoj

Plénum EP [by mělo](#) dosažený kompromis potvrdit 3. 7. 2012, Rada na úrovni ministrů hned poté, nejpozději v září 2012, neboť v srpnu unijní instituce tradičně zpravidla nezasedají.

Kompromis patrně (přímo) nepodpoří zástupci Německa, Polska, Estonska, Lucemburska a Rakouska.

Na podzim 2012 by pak Komise měla předložit další návrhy (tzv. čtvrtý železniční balík). Měly by se týkat vysoce kontroverzní liberalizace národní osobní železniční dopravy, při níž by měli posílit zejm. národní správci železniční dopravní infrastruktury (v ČR SŽDC).

Nová norma by měla být implementována do 30 měsíců od svého vstupu v platnost, ve stejné lhůtě by měla vzniknout i nová „síť evropských regulátorů“. Společná metodologie pro stanovování poplatků za využívání železniční infrastruktury by měla být členskými státy vytvořena do 4 let.

Rada souhlasí s nařízením o tachografech, miji se ale s požadavky EP

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení Rady (EHS) č. 3821/85 o záznamovém zařízení v silniční dopravě a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 (KOM(2011)451)

Rada 26. 6. 2012 [přijala](#) tzv. obecný přístup k návrhu nového nařízení o tachografech.

Kontext

Komise svůj návrh předložila v červenci 2011. V současnosti jsou v platnosti 2 klíčové normy: [nařízení č. 3821/85](#) a [nařízení č. 561/2006](#). Druhá z norem zavádí povinnost, aby byly všechny nové nákladní vozy (nad 3,5 t) od 1. 5. 2006 vybaveny digitálními tachografy („záznamovými zařízeními v silniční dopravě“).

Revize by měla nejen umožnit relativně snadno (na dálku) zjistit, zda řidiči dodržují stanovené doby jízdy a odpočinku (přepravcem, odpovědnými orgány členských států), ale i to, zda nedochází k manipulaci s daty z tachografů, např. tím, že by mělo být možné určit polohu konkrétního vozidla pomocí satelitu. Inovované tachografy by tedy měly být funkčně pozměněny, se zachováním nebo dokonce rozšířením dosavadní „uživatelské přívětivosti“.

Rada se návrhem zabývala již v prosinci 2011, kdy přijala tzv. částečný obecný přístup (více v příspěvku „Rada: Nové tachografy od poloviny roku 2018“, [Monitoring prosinec 2011](#)), výbor TRAN v květnu 2012 vznesl požadavek, aby novou generací digitálních tachografů byly od roku 2020 vybaveny všechny nákladní vozy (více v příspěvku „TRAN: Nové tachografy až od roku 2020, ale pro všechny“, [Monitoring květen 2012](#)).

Obsah a sporné body

Rada souhlasila s tím, aby novou generací digitálních tachografů byly vybaveny pouze nové nákladní vozy, a to od roku 2017 nebo 2018 v závislosti na tom, kdy budou k dispozici konkrétní technické specifikace daných zařízení (do 40 měsíců od vstupu nového nařízení v platnost).

Malé a střední podniky (ale nikoliv výhradně ony) by měly podle Rady získat výjimku z povinnosti instalovat do svých vozidel tachografy, pokud se jejich vozidla pohybují v okruhu 100 km.

Rada obecně souhlasí s tím, že je třeba cíleně kontrolovat dodržování stanovených dob jízdy a odpočinku, požaduje ale, aby pro to byly využívány výhradně bezplatné satelitní služby. Nadto se členské státy ohrazují proti tomu, aby jejich orgány byly obligatorně vybaveny zařízeními, která umožní kontrolovat primárně ty řidiče, u nichž je předpoklad, že stanovené doby jízdy a odpočinku porušují.

Pokud jde o ochranu dat, členské státy jsou proti tomu, aby příslušným orgánům byla na dálku dostupná všechna data o poloze vozidel a řidičů.

Mělo by postačovat, že bude znám výchozí a cílový bod daného pracovního dne. Navíc by měl být nutný souhlas každého jednotlivého řidiče.

Rada je proti sjednocení „karty řidiče“ (identifikující řidiče a jeho aktivitu) a řidičského průkazu v jeden dokument (kvůli zamezení jejich padělání).

TRAN i Komise daný krok požadují, Rada jej ale není s to akceptovat, dokud Komise nepředloží relevantní cost-benefit analýzu. Naopak požaduje, aby pro řidiče z třetích zemí bylo možné na národní úrovni vydávat dočasné karty řidiče (a tedy z definice nesjednocené s řidičským průkazem) s platností nejvýše 185 dní.

Další vývoj

Je otázka, jak se k požadavkům Rady postaví plénum EP, které by se mělo relevantní [zprávou](#) Silvie-Adriany Ticaou zabývat v červenci nebo září 2012.

Řada bodů, jež požaduje Rada, je v přímém rozporu s tím, co naznačují výsledky dosavadních jednání na

úrovni TRAN (a co je ochotna akceptovat Komise). Výbor nad rámec uvedených sporných bodů např. počítá s tím, že Komise se postupem času dostane za horizont pouhé regulace tachografů a na základě analýzy dat bude s to sestavit seznam přečinů proti pravidlům, jimiž se řídí doba jízdy a odpočinku.

HOSPODÁŘSKÁ A MĚNOVÁ UNIE

Měsíc ve znamení summitu Evropské rady

Řecké parlamentní volby

Rada, [eurozóna](#) i Komise přivítaly výsledek řeckých parlamentních voleb, které se konaly ve dnech 16.–17. 6. 2012.

Zvítězila v nich proevropsky orientovaná konzervativní Nová demokracie (29,7%), která slibuje pokračovat v proreformní politice požadované EU. Jako druhá se umístila radikální levice SYRIZA (26,9%), která se stavěla proti záchrannému programu EU. Třetí byla levo-středová strana PASOK (12,3%). Radikální pravice, která je také proti úsporným opatřením, Nezávislé Řecko, získala 7,5 %. Voleb se účastnilo 62,5 % voličů. 20. 6. 2012 vznikla koaliční vláda Nové demokracie, PASOKu a Demokratické levice (ta získala 6,3%), čímž si zajistila těsnou většinu v parlamentu se 162 křesly (z celkových 300). Herman Van Rompuy i José Manuel Barroso výsledek voleb přivítali a prohlásili, že chtějí Řecko jak v EU, tak eurozóně.

Vládní strany jsou však ve velké míře odpovědný za současnou situaci v zemi, jelikož řecké politice dominovaly od roku 1974. Premiérem se stal Antonis Samaras. Koalice chce pokračovat v plnění kritérií záchranného fondu EU. Český prezident Václav Klaus výsledek voleb komentoval následovně: „Řecko by potřebovalo jasné řešení a já vždycky říkám, že Řekové nezpůsobili tuto krizi, Řekové jsou obětí eurozóny.“

Na řecké volby pozitivně reagovaly trhy, již 18. 6. 2012 odpoledne ale opět začaly ztrácet kvůli situaci ve Španělsku; klesla nejen hodnota eura, ale výnos španělských dluhopisů se vrátil na kritickou hranici 7,14%, což je nejvíce od roku 1999. Když dosáhly dluhopisy Řecka, Portugalska a Irska hranice 7%, žádaly tyto země o finanční pomoc.

Na konci června 2012 se do Athén vydala tzv. trojka, tedy zástupci EU, MMF a ECB. Zdá se, že některé podmínky pomoci Řecku uvedené v tzv. memorandu porozumění by mohly být přizpůsobeny. Německý ministr zahraničí 18. 6. 2012 prohlásil, že pravidla druhého záchranného balíku EU/MMF

Řecku nejsou diskutovatelná, časový harmonogram se nicméně může změnit. Řecko má do roku 2014 snížit svoje výdaje o 11,5 mld. €. Vládní koalice chce daný požadavek posunout o 2 roky. Zdá se, že MMF bude trvat na tom, aby Řecko snížilo svůj dluh do roku 2020 na 120 % HDP a pokračovalo ve strukturálních reformách. Oli Rehn uvedl, že „trojka nebude vyjednávat o podmínkách, ale přehodnocovat“. Přehodnocení záchranného balíku další zemi, Irsku, je podle lídrů EU také možné. Uvedli to na summitu Evropské rady 29. 6. 2012.

Záchrana pokračuje: Španělsko a Kypr

Španělsko oficiálně požádalo o pomoc 25. 6. 2012. Eurozóna [jednala](#) o situaci ve Španělsku již 9. 6. 2012. Uvítala, že chce Španělsko pomoci restrukturalizovat svůj bankovní sektor a požádat EU o pomoc. Rekapitalizace proběhne prostřednictvím záchranného mechanismu EFSF a poté ESM a bude zacílena přesně podle výsledků auditu, který si nechala španělská vláda zpracovat. Podle auditu konzultačních firem Roland Berger a Oliver Wyman by španělské banky mohly potřebovat finanční injekci v rozmezí 51–62 mld. €. [Uvádí](#) to ve svých závěrech i eurozóna. Půjčka vztahující se jen na pomoc bankám je jiného charakteru nežli záchranné balíky Řecku, Irsku nebo Portugalsku.

Po kolapsu realitního trhu mají banky velký objem nesplacených úvěrů, což ohrožuje jejich likviditu a znemožňuje jejich ozdravení. Finanční pomoc bude až ve výši 100 mld. €, a to včetně jakési rezervy. Pomoc by přímo obdržel tzv. Fond na restrukturalizaci rádných bank (FROB), za který by nesla odpovědnost vláda. Zástupci eurozóny zdůraznili, že Španělsko již podniklo významné kroky vedoucí ke strukturálním reformám. Předběžná dohoda s pod-

mínkami půjčky se bude řešit na jednání 9. 7. 2012. Španělsko také sledovalo, jakým směrem se bude vyvíjet jednání na summitu 29. 6. 2012 v souvislosti se změnami podmínek v ESFS/ESM pro poskytování půjček. Španělsko i Itálie byly pro zavedení možnosti půjčovat přímo bankám zadlužených států.

Kypr je další zemí, která oficiálně požádala eurozónu o finanční pomoc na rekapitalizaci bank, a to 25. 6. 2012, tedy stejně jako Španělsko. Kyperské banky utrpěly v Řecku značné ztráty, které nejsou schopny řešit bez mezinárodní pomoci.

Kypr chtěl pouze požádat o půjčku bankám (jak to učinilo Španělsko), neboť ty jsou sice přísněji kontrolovány, ale nejsou vázány na specifické cíle v omezování dluhu (fiskální cíle). Mělo se jednat o pomoc na rekapitalizaci bank, kterou bylo potřeba stihnout do 30. 6. 2012. Tuto lhůtu stanovila EBA minulý rok. Banky potřebují mít alespoň 9% podíl záchranného kapitálu.

Kypr dostal „první várku“ pomoci ve výši 2,5 mld. € od Ruska již v roce 2011 poté, co byl „odstříhnut“ od evropského finančního trhu. Podle odhadů bude ale Kypr potřebovat alespoň 4 mld. € (23 % HDP) na ochranu svých největších bank, které jsou vystaveny řeckému vlivu. Podle jednání [eurozóny](#) 27. 6. 2012 získá Kypr standardní půjčku jako např. Řecko. Půjčka bude vyplacena z nástroje EFSF nebo ESM a bude pro Kypr znamenat řadu úsporných opatření.

Deficit Kypru činil v roce 2011 6,3 % HDP, dluh se vyšplhal na úroveň 71,6 % HDP. V řeckém soukromém sektoru mají kyperské banky nainvestováno 21,8 mld. € a drží dluhopisy za 1,7 mld. €, což je výše, která překračuje kyperské HDP. Ratingová agentura Fitch snížila Kypru na konci června 2012 rating na BB+, tedy na úroveň velmi rizikové země.

Dosavadní pomoc krachujícím státům eurozóny

Stát	Celkem	EFSM	EFSF/ESM od července 2012	Bilaterální půjčky států eurozóny	MMF	Vlastní prostředky	Potvrzení půjčky
Řecko	110	-	-	80*	30	-	květen 2010
	130	-	102	-	28	-	březen 2012
Irsko	85	22,5	17,7	4,8**	22,5	17,5	prosinec 2010
Portugalsko	78	26	26	-	26	-	květen 2011
Španělsko	100***		100	-	konzultace v technických otázkách	-	červen 2012 (předběžně)
Kypr	4***	-	?	-	-	-	červen 2012 (předběžně)

Zdroj: The EU as a borrower

Poznámky: Sumy jsou uvedeny v mld. €, * země eurozóny s výjimkou Slovenska, ** Dánsko, Švédsko, Velká Británie, *** odhad

Bankovní unie

Německo přiznalo, že se kvůli hodnocení nového mechanismu ESM německým ústavním soudem uvedení tohoto fondu do praxe posune z původního 9. 7. 2012 o několik týdnů. Soud uvedl, že před schvalováním dalších balíků musí být německý parlament lépe informován. Vládní koalice i opozice se shodly na přijetí společného návrhu ESM a tzv. fiskální smlouvy 30. 6. 2012. Pomoc španělským bankám ve výši 100 mld. € nebude ohrožena, mohla by být vyplacena z EFSF. Německý soud začíná být bombardován stížnostmi na sílící přesun pravomocí na EU. A německá kancléřka Angela Merkel se ocitá pod stále větším tlakem veřejnosti.

Itálie by měla smlouvu o ESM schválit ještě před 9. 7. 2012. Aby ESM vstoupil v platnost, je zapotřebí, aby jej schválilo tolik zemí, které reprezentují 90 % jeho kapitálu. Jen Německo a Itálie dohromady mohou tento proces posunout.

Výsledky jednání eurozóny [hodnotil](#) také MMF. Podle fondu by se hlavní prioritou eurozóny mělo stát vytvoření tzv. bankovní unie (viz také níže) a větší fiskální integrace s lepší vládou a sdílením rizik.

Hlavními znaky bankovní unie by [podle MMF](#) mělo být následující: společný dohled a rámec tzv. makroekonomické obezřetnosti; systém garantovaných vkladů a jediná bankovní autorita. MMF podpořil všechny kroky, které doposud eurozóna v reakci na krizi provedla. Nejdůležitější je podpořit růst provedením strukturálních změn (reforma trhu práce, zvýšení konkurenceschopnosti, zvýšení investic do infrastruktury a lidských zdrojů, reforma trhu se zbožím). Za významné MMF považuje zmenšení propasti mezi konkurenceschopností jednotlivých zemí. Prezidentka fondu Christiane Lagarde nadto uvedla, že je potřeba zvýšit pravomoci ECB, což odmítá Německo. Za krátkodobé cíle MMF považuje kreativní měnovou politiku s možností nasměrovat ekonomické reformy na podporu „strukturálních vylepšení“ (a ne škrtů) a rekapitalizaci slabých bank, která by proběhla přímo prostřednictvím ESM a ne národních vlád.

Vůči bankovní unii chce být ČR opatrná. Ministr financí Miroslav Kalousek řekl, že její vytvoření by mohlo znamenat konec volného trhu v EU. Viceguvernér ČNB Miroslav Hampl ve svém [článku](#) bankovní unii považuje za nenápadný, ale nebezpečný integrační krok Unie.

Prezident Evropské rady Herman Van Rompuy na zasedání eurozóny řekl, že na summitu Evropské rady na konci června 2012 představí „plán pro budoucnost eura“.

Měl tím na mysli právě vytvoření bankovní unie,

kteřá je podle něj prvním krokem na dlouhé cestě k politické unii.

Komisař Rehn uvedl, že musí dojít k vytvoření „Evropské měnové unie 2.0“.

Zástupci zemí po summitu G 20 v Mexiku 20. 6. 2012 vydali komuniké, ve kterém vybízejí k dokončení hospodářské a měnové unie. To je také jedna z podmínek Německa, než začne nějakým způsobem působit v záchranných balících (nebo ECB tisknout peníze).

Na zasedání Rady ministři [jednali](#) také o navýšení kapitálu EIB o 10 mld. €. To by znamenalo možnost navýšit úvěrovou kapacitu banky o 76 mld. € na 3 nebo 4 roky. ČR je ochotna podílet se 76 mil. €.

Další jednání

O otázkách řešení krize jednali na společné schůzce 22. 6. 2012 v Římě také zástupci 4 klíčových evropských ekonomik, tedy Německa, Francie, Itálie a Španělska. Dohodli se, že se pokusí prosadit prorůstová opatření v celkovém objemu 130 mld. €, tedy 1 % HDP EU (později se pro tato opatření vžil název Pakt pro růst a zaměstnanost). Německo se i po schůzce staví negativně k zavedení eurodluhopisů. Podle kancléřky Angely Merkel by se státy musely nejprve vzdát kontroly nad rozpočty a hospodářskou politikou. Podle evropských médií kancléřka 26. 6. 2012 prohlásila, že dokud bude žít, zavedení eurobondů, a tedy ani společné ručení za dluhy ostatních, nepodpoří.

Svůj postoj před summitem Evropské rady sjednocovali 22. 6. 2012 i zástupci zemí Visegrádské čtyřky. V [dopise](#) předsedům EP, Komise a Rady prezentovali svoje společné priority. Shodují se na nezbytnosti postupovat ve strukturálních reformách a fiskální konsolidaci na národní úrovni. Cílem je nalézt nejhodnější nástroje pro podporu zaměstnanosti a růstu a dlouhodobé udržení konkurenceschopnosti členských zemí. Neopominuli také zdůraznit potřebu dokončení jednotného trhu EU.

Výsledky Evropské rady

Zástupci členských států [jednali](#) na úrovni Evropské rady 28.–29. 6. 2012 zejm. o posílení hospodářského růstu v EU. Přijali také Pakt pro růst a zaměstnanost (viz níže), „zásadní zlom“ pro Itálii a Španělsko. Analytici v něm ale vidí spousty nedostatků a nezodpovězených otázek. Zástupci členských zemí uvedli, že jsou připraveni dělat zásadní kroky k tomu, aby uklidnili trhy a vrátili důvěru v euro.

Prezident Herman Van Rompuy představil [zprávu](#) „K jednotné hospodářské a měnové unii“ se 4 zásadními tématy: integrovaný finanční, rozpočtový

a ekonomický rámec, posílená demokratická legitimita a důvěryhodnost. Nyní bude vypracován časový rámec a přezkoumány možnosti, které dávají smlouvy, resp. to, jakým způsobem by se musely smlouvy měnit. Rada bude své kroky pravidelně konzultovat se členskými státy a EP. Průběžná hodnotící zpráva bude představena v říjnu 2012, závěrečná do konce roku 2012.

Euro zaznamenalo po summitu nárůst vůči dolaru. Analytici ale nepředpokládají, že by to bylo na dlouho. Česká koruna vůči euru také posílila.

Zástupci eurozóny se 29. 6. 2012 [shodli](#) na tom soustředit se na využití všech dostupných nástrojů ke stabilitě eura, zejm. aby státy respektovaly tzv. specifická doporučení Komise v rámci evropského semestru. Eurozóna také považuje za nezbytné, aby Komise připravila návrh na zavedení jednotného kontrolního mechanismu, a vyzývá Radu, aby se jím zabývala do konce roku 2012. Tento mechanismus by umožnil ECB hlavní dohled a také to, aby banky z „postižených států“ čerpaly prostředky přímo z ESM, aniž by tím zvyšovaly rozpočtový schodek dané země. Díky zavedení dohledu ECB by bylo možné provést přímou rekapitalizaci. EFSF/ESM bude moci navíc intervenovat ve prospěch zadlužených zemí nákupem jejich dluhopisů na primárním i sekundárním trhu.

Eurozóna také urgovala podepsání memoranda porozumění, které je součástí půjčky španělským bankám s tím, že finanční pomoc bude vyplacena z nástroje EFSF a posléze ESM. Eurozóna by měla uvedené závěry implementovat do 9. 7. 2012.

Komise chce, aby vznikla „bankovní unie“

Proposal for a Directive of the European Parliament and of the Council establishing a framework for the recovery and resolution of credit institutions and investment firms and amending Council Directives 77/91/EEC and 82/891/EC, Directives 2001/24/EC, 2002/47/EC, 2004/25/EC, 2005/56/EC, 2007/36/EC and 2011/35/EC and Regulation (EU) No 1093/2010 (COM(2012)280)

Komise 6. 6. 2012, 14 dní před summitem G 20 v Los Cabos, [předložila](#) rozsáhlý, více než 170stránkový návrh mající do budoucna zajistit, aby členské státy nemusely z veřejných prostředků saturovat banky, jež se v průběhu finanční krize dostaly do potíží kvůli nedostatku likvidity. [Ve výsledku](#) by měla vzniknout faktická „bankovní unie“, postavená nejen na řadě předchozích, ale především na [očekávaných budoucích krocích](#) (viz také [zde](#)).

Kontext

V období od října 2008 do října 2011 schválila Komise opatření státní podpory určené finančním institucím (např. Fortis, Anglo Irish Bank či Dexia) v hodnotě 4,5 bil. € (což odpovídá 37% HDP EU), jejich ztráty přesto dosáhly takřka 1 bil. €. Jak konstatuje sama Komise: „Takto se zabránilo rozsáhlým úpadkům bank a narušení ekonomiky, ale zhoršený stav veřejných financí dopadl na daňové poplatníky a nepodařilo se vyřešit otázku, jak přistupovat k velkým mezinárodním bankám, které se potýkají s problémy.“ Předložením konkrétního legislativního návrhu Komise navázala na svá tematické sdělení z [října 2009](#) a [října 2010](#) (více v příspěvku „Komise představila plán, jak řídit krize ve finančním sektoru“, [Monitoring říjen 2010](#)).

Obsah

V budoucnu by měly mít úřady (národní a zejm. unijní EBA) nástroje, aby zasáhly buď dříve, než se problémy projeví, nebo v počátečních fázích, jestliže k problémům (např. porušení pravidel Basel III; více v příspěvku „Komise uveřejnila návrhy na implementaci dohody Basel III v EU“, [Monitoring červenec/srpen 2011](#)) již dojde. Pokud by se finanční situace banky přece jen zhoršila tak, že by ji nebylo možné zachránit, „kritické funkce banky“ by mělo být možné zachovat, přičemž náklady na restrukturalizaci a řešení problémů bank směřujících k úpadku by neměly jít na vrub daňových poplatníků, ale vlastníků bank (akcionářů) a věřitelů.

Navrhované nástroje by tedy měly být rozděleny na pravomoci trojího typu – (1) prevence, (2) včasný zásah a (3) řešení problémů, přičemž se zhoršující se situací by měl být zásah ze strany úřadů razantnější.

Pokud jde o prevenci, banky by měly mít vypracované plány ozdravných postupů. Orgány nesoucí odpovědnost za řešení problémů bank by také měly připravit plány řešení problémů obsahující varianty, jak se vypořádat s bankami a/nebo bankovními skupinami v kritickém stavu, přičemž by měly být oprávněny požadovat, aby banka např. změnila svou právní nebo funkční strukturu. Bankovní/finanční skupiny by rovněž samy měly moci uzavřít dohody o pomoci v rámci skupiny.

V případě včasného zásahu by orgány dohledu měly mít nadstandardní pravomoci k vynucení realizace zmíněných plánů ozdravných postupů. Kromě toho by měly mít orgány dohledu pravomoc jmenovat v bance na omezené období zvláštního (externího) manažera. Pokud by žádný z uvedených kroků nevedl k požadovanému výsledku, tj. přiblížil by se úpadek banky, orgány dohledu by měly převzít řízení insti-

tuce a (podle Komise) „spustit rozhodující opatření k řešení problémů“ s využitím harmonizovaných nástrojů a pravomocí, jež budou jednotné v celé EU. Mezi ně by měly patřit (1) prodej (části) obchodních činností banky jiné bance; (2) vznik zdravé „překlenovací“ banky, jež by byla následně prodána; (3) odepsání pohledávek, při kterém by došlo k rekapitalizaci banky s tím, že nároky akcionářů by byly znehodnoceny nebo rozmělněny a pohledávky věřitelů by se snížily nebo přeměnily na akcie (tzv. bail-in); (4) rozdělení zdravých a toxických aktiv k vyčištění rozvahy banky (tento nástroj by ale měl být pouze doplňkem předchozích 3 nástrojů).

Financování všech operací, pokud nebudou k dispozici prostředky na trhu, by mělo být zajištěno prostřednictvím „fondů k řešení problémů“, které by měly získat příspěvky od bank úměrně jejich závazkům a rizikovým profilům. (K financování z veřejných prostředků by se mělo přistupovat až po vyčerpání všech jiných možností, zejm. bail-inu.)

Fondy by měly v průběhu 10 let získat prostředky odpovídající 1 % pojištěných vkladů všech participujících bank/bankovních skupin (což ovšem znamená – ve světle dnešních problémů bank – cca jen 100 mld. €). Na jejich financování by se měly podílet i vnitrostátní fondy k řešení problémů, zejm. s cílem poskytnout finanční prostředky na řešení problémů bank, které působí přeshraničně. Dalším zdrojem fondů k řešení problémů by měly být prostředky, které jsou již k dispozici v 27 (národních) systémech pojištění vkladů (dle [směrnice č. 94/19](#)).

Sporné body a pozice ČR

Vznik „bankovní unie“ v souvislosti se zhoršující se situací bank ve Španělsku, ale i dalších zemích podporuje krom Komise (v základních parametrech) např. také ECB či MMF.

ČR podle premiéra Petra Nečase hodlá být při vyjednávání o „bankovní unii“ spíše proti. Podle jeho názoru dohled nad bankami v ČR kvalitně vykonává ČNB. Stejný názor zastává např. i ČBA, jež [podle ČTK](#) tvrdí, že z „bankovní unie“ by se stala „další nákladová položka pro banky a zátěž pro klienty, což by mohlo jít proti zájmům ekonomického oživení“.

Je nicméně možné, že předložený text v Radě a/ nebo EP dozná ještě řady (podstatných) změn, jak upozornilo i Ministerstvo financí ČR.

Další vývoj

O návrhu bude v následujícím období spolupracovat Rada s EP.

Očekává se, že meritorně se o něm bude na půdě institucí EU jednat nejdříve na podzim 2012, kdy by

měly být předloženy i další návrhy vedoucí k „bankovní unii“.

Komise tvrdí, že ustanovení výsledného textu by se mohla začít uplatňovat od 1. ledna 2015.

EP podpořil další zpřísnění Paktu stability a růstu

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o posílení hospodářského a rozpočtového dohledu nad členskými státy, ve kterých dochází k závažným obtížím, pokud jde o jejich finanční stabilitu v eurozóně, nebo jsou těmito obtížemi ohroženy ([KOM\(2011\)819](#))

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o společných ustanoveních týkajících se sledování a posuzování návrhů rozpočtových plánů a zajišťování nápravy nadměrného schodku členských států v eurozóně ([KOM\(2011\)821](#))

Plénum EP 13. 6. 2012 [přijalo](#) zprávy [Jean-Paula Gauzèse](#) (poměrem 471:97:78) a [Elisy Ferreiry](#) (poměrem 501:138:36), a podpořilo další zpřísnění Paktu stability a růstu, tzv. dvojbalík.

Kontext

Komise předložila 2 návrhy nařízení na zpřísnění hospodářského a rozpočtového dohledu v eurozóně v listopadu 2011 (více v příspěvku „Komise chce přísný dohled nad národními rozpočty i eurobondy“, [Monitoring listopad 2011](#)). Oba texty jsou založeny na čl. 136 Smlouvy o fungování EU a stavějí na tzv. šestibalíku, tj. textech, které počínaje prosincem 2011 zpřísnily Pakt stability a růstu poprvé (více v příspěvku „EP a Rada dosáhly kompromisu stran rozpočtových pravidel v eurozóně“, [Monitoring září 2011](#)).

Komise navrhla posílit koordinaci a dohled nad rozpočtovými procesy všech členských států eurozóny, zvláště těch (1) s nadměrnými schodky, (2) s vážným rizikem finanční nestability a/nebo (3) těch, které se účastní programu finanční pomoci (např. Řecko, Irsko, Portugalsko). Země eurozóny by měly mj. obligatorně (do 15. 10.) předkládat podrobné návrhy svých rozpočtů. Komisi by pak mohla požadovat, aby tyto návrhy byly přepracovány ještě před schválením národními parlamenty (do dubna by měly země eurozóny předkládat své 3leté rozpočtové výhledy, v ideálním případě by měla být povolena výše deficitů/míra zadlužení zakotvena v ústavách členských států eurozóny; více [zde](#)).

Návrhy rozpočtů by podle Komise měly být založeny na odhadech vývoje ekonomiky od nezávislých („depolitizovaných“) subjektů. Celý tento proces – včetně případných jednostranných inspekcí Komise

a/nebo ECB přímo v členských státech čerpajících finanční pomoc – by měl probíhat veřejně a za hlasování kvalifikovanou většinou (tvořenou členy eurozóny). Nařízení by mělo definovat také přísnější požadavky na podávání zpráv (co 6 měsíců) zeměmi eurozóny, které se účastní postupu při nadměrném schodku. Pokud se země účastní na žádost 2/3 členů eurozóny programu finanční pomoci, přísný dohled by se měl uplatňovat do doby, než dotčený stát splatí min. 25 % poskytnuté půjčky.

Rada tzv. dvojbalík rámcově podpořila v únoru 2012 (více v příspěvku „Rada podpořila další zpřísnění Paktu stability a růstu“, [Monitoring únor 2012](#)), výbor ECON jej schválil relativně těsnou většinou (zprávu Jean-Paula Gauzèse poměrem 25:4:13 a zprávu Elisy Ferreiry poměrem 18:12:14) v květnu 2012 (více v příspěvku „ECON těsně podpořil další zpřísnění Paktu stability a růstu“, [Monitoring květen 2012](#)).

Obsah a sporné body

Přijaté zprávy Jean-Paula Gauzèse a Elisy Ferreiry od počátku údajně tendovaly k „posílení demokratických mechanismů“, resp. k určitému oslabení „automatických“ pravomocí Komise ve prospěch EP a Rady, reálně to ovšem nebyla vždy pravda.

Např. pokud jde o ochranu před úpadkem konkrétního státu eurozóny, měla by si Komise své pravomoci ponechat, byť členské státy by měly mít 10 dní na zvrácení jejího rozhodnutí. Pokud by tak neučinily, bankrot by de iure nesměl nastat (sic!). Věřitelé by se měli za účelem dalšího řešení situace do 2 měsíců nahlásit Komisi a současně by mělo dojít ke zmrazení (nárůstu) úroků z dluhu/dluhů dotčeného členského státu.

Na druhou stranu platí, že Komise by se měla řídit tzv. akty v přenesené pravomoci, nad jejichž přijímáním by měl mít dohled EP i Rada a jejichž platnost by byla omezena lhůtou nejvýše 3 let.

Kvůli zajištění růstu v rámci eurozóny by měly její členské státy Komisi podrobně informovat o svých výdajích na posílení zaměstnanosti, přičemž se (po „keynesiánsku“) počítá i s potenciálním rozvolněním požadavku na snižování deficitů veřejných financí (např. s ohledem na investice do vzdělávání nebo do zdravotnictví) či s relevantním zapojením sociálních partnerů a občanské společnosti.

Podle ECON by mělo v ideálním případě dojít k zavedení tzv. eurobondů (dluhopisů zcela nebo zčásti garantovaných EU; více v příspěvku „Komise chce přísný dohled nad národními rozpočty i eurobondy“, [Monitoring listopad 2011](#)), výbor nicméně uznává, že jde o velmi kontroverzní otázku.

Proto by měl měsíc po vstupu obou nových norem v platnost vzniknout alespoň Evropský fond pro zpětný odkup pohledávek (European Debt Redemption Fund) sdružující všechny dluhy členských států eurozóny, které přesahují 60% limit jejich zadlužení (ve vztahu k HDP) s tím, že Komise současně uveřejní „cestovní mapu“ pro zavedení eurobondů a způsob, jak alokovat alespoň 1 % HDP EU (členských států, cca 100 mld. €) ročně (po dobu 10 let) na infrastrukturní investice. Dluhy z Evropského fondu pro zpětný odkup pohledávek (odhadem 2,3 bil. €) by měly být splatné do 25 let, úroky by měly být nižší než v případě, že by dluhy splácely jednotlivé členské státy.

Další vývoj

Vzhledem k těsné většině, s níž ECON přijal předmětné zprávy (Jean-Paula Gauzèse a Elisy Ferreiry), padla varianta dosáhnout kompromisu o obou návrzích s Radou již v prvním čtení. Navíc Sylvie Goulard by podle [zprávy z vlastní iniciativy](#), jíž ECON [prezentovala](#) 18. 6. 2012, šla mnohem dále než oba zpravodajové.

Proto se očekává, že po odhlasování obou zpráv plénem EP bude přijat společný postoj Rady a oba návrhy budou moci být (s největší pravděpodobností) přijaty ve druhém čtení.

INSTITUCIONÁLNÍ ZÁLEŽITOSTI

Finanční perspektiva 2014–2020 jako předmět jednání Rady, Evropské rady i usnesení EP

Press Release. 3180th Council meeting. General Affairs, Luxembourg, 26 June 2012 ([11690/12](#))

Závěry [Evropské rady](#), 28. a 29. června 2012, Brusel [Usnesení Evropského parlamentu ze dne 13. června 2012 o víceletém finančním rámci a vlastních zdrojích](#)

Na [summitu](#) ve dnech 28.–29. 6. 2012 hlavy států a vlád vůbec poprvé na nejvyšší úrovni jednaly o finanční perspektivě pro období 2014–2020. EP předtím na plenárním zasedání 13. 6. 2012 schválil [usnesení](#) týkající se taktéž reformy rozpočtové politiky EU pro nadcházející programovací období.

Kontext

Summitu předcházelo [jednání Rady](#) pro všeobecné záležitosti 26. 6. 2012, které summit na debatě o otázkách týkajících se finanční perspektivy připravilo. Na téma nové finanční perspektivy se přitom uskutečnilo během první poloviny roku 2012 několik jednání Rady na základě tzv. jed-

nací osnovy, kterou vytvořilo a pravidelně aktualizovalo dánské předsednictví (více v příspěvku „Rada poprvé diskutovala o důležitých otázkách finanční perspektivy 2014–2020“, [Monitoring březen 2012](#), v příspěvku „Rada debatovala o výdajích finanční perspektivy 2014–2020 v oblasti zemědělství a kohezní politiky“, [Monitoring duben 2012](#), a v příspěvku „Rada zahájila diskusi o jednací osnově k finanční perspektivě 2014–2020“, [Monitoring květen 2012](#)).

Důležitou skutečností bylo, že jednací osnova sice shrnuje klíčové otázky a různé varianty vývoje, který se týká finanční perspektivy, je v ní však prozatím obsaženo jen málo konkrétních čísel, která se navíc mohou měnit. Číselné údaje totiž mají být doplňovány v průběhu jednání. Také v případě Evropské rady se očekávalo, že spíše jen vydá pokyny, jak postupovat v následujícím období při jednáních s dalšími klíčovými institucemi, EP a EK.

Předseda ER Herman Van Rompuy zaslal před summitem jednotlivým delegacím 2 klíčové otázky, kterými se mělo jednání zabývat. Obě se týkaly výdajové stránky rozpočtu EU. Na základě první otázky se představitelé jednotlivých delegací měli zamyslet nad tím, jak by měly jednotlivé politiky, na které jsou vynakládány výdaje rozpočtu EU, přispívat k dosažení růstu a tvorbě pracovních míst v EU. Druhá otázka se týkala priorit pro výdaje v jednotlivých politikách, které by měly být podle předsedy ER sladěny se strategií Evropa 2020.

Obsah

Rada se v souvislosti s jednací osnovou zabývala především otázkami rozpočtových kapitol věnovaných konkurenceschopnosti pro růst a zaměstnanost a ekonomické, sociální a územní soudržnosti.

Dánské předsednictví navrholo, aby bylo nadále zachováno oddělení rozpočtových subkapitol věnovaných na jedné straně konkurenceschopnosti a na straně druhé kohezní politice, což ministři členských států vesměs přivítali. K dalším důležitým otázkám patřila strukturální politika ve vztahu k ostrovním regionům v rámci EU. Jedná se o to, zda v rámci metod přidělování prostředků ze strukturálních fondů má být specifická pozornost věnována právě ostrovním regionům, což ovšem není mezi členskými státy konsenzuální téma. Podobně se ministři neshodli na tom, zda má být speciálně zdůrazněno, že kohezní politika přispívá k ekonomickému růstu a k růstu zaměstnanosti EU, anebo si toto ocenění zaslouží i jiné politiky, především SZP.

Ministři se také neshodli na tom, zda do nové finanční perspektivy mají být zařazeny rovněž

výdaje na provoz mezinárodního experimentálního reaktoru pro termojadernou fúzi (ITER) nebo výdaje na evropský program, jehož cílem má být spuštění speciálního evropského systému sledování Země (GMES).

Shoda nepanovala ani o dalších, již projednávaných otázkách týkajících se kohezní politiky.

Patří mezi ně omezení rozsahu podpory v rámci kohezní politiky ve srovnání s obdobím 2007–2013 a navrhovaná podmíněnost poskytování podpory z 5 strukturálních fondů uskupených do tzv. společného strategického rámce (patří sem fondy ERDF, ESF, EAFRD, EMFF a Kohezní fond) dodržováním určitých makroekonomických kritérií. Tato podmíněnost má zajistit efektivitu vynakládání prostředků strukturálních fondů.

U kapitoly zahrnující SZP stále zůstává spornou otázkou konvergence, tedy sblížení úrovně přímých plateb v rámci EU.

Toto je otázka, kterou dlouhodobě akcentovaly nové členské státy, včetně ČR, při jednání o reformách SZP na mezivládní úrovni. Z pohledu zemědělských zájmů se ovšem v poslední době v této otázce projevuje jistá dvojsečnost. Čeští zemědělci si uvědomují, že sblížením úrovně přímých plateb v rámci EU bude docházet také ke konvergenci v rámci skupiny někdejších nových členských států. Producenti ze zemí, které jsou na trzích ve střední Evropě největšími konkurenty českých producentů (Polsko, Maďarsko, SR), tak mohou získávat další konkurenční výhodu. Otázka, která kdysi patřila k hlavním prioritám ve vyjednávání také ze strany českých zástupců, tak získává v poslední době v očích producentů sporný charakter.

Jak vyplývá z výše popsaného, jednání Rady se soustředilo téměř výhradně na výdajovou stránku finanční perspektivy, neméně kontroverzní otázka příjmů rozpočtu EU byla spíše upozaděna. Zástupci členských států se neshodují na tom, zda reformovat současný systém vlastních zdrojů, anebo zachovat stávající stav.

Jednání ER o nové finanční perspektivě se účastnil také předseda EP.

EP je jednak jednou z institucí, která bude schvalovat meziinstitucionální dohodu zaštiťující z právního hlediska finanční perspektivu, jednak je to instituce, která se v posledních letech snaží vydobýt si pro sebe významnější pozici právě v otázce přípravy reformy rozpočtové politiky EU na nové programovací období. V roce 2010, krátce poté, co byla na základě Lisabonské smlouvy zavedena při schvalování rozpočtu EU spolurozhodovací procedura, EP podmínil přijetí rozpočtu na rok 2011 právě získáním významnější pozice v procesu jednání o nové finanční perspektivě.

Vzhledem k tomu, že se summit soustředil na prezentaci „Paktu pro růst a zaměstnanost“, byly tyto otázky s debatou o nové finanční perspektivě velmi úzce provázány, což naznačovaly již zmíněné předběžné otázky, které předseda ER zaslal jednotlivým delegacím.

Závěry ER se, pokud jde o doporučení týkající se přímo finanční perspektivy, omezují prakticky jen na doporučení, aby jednací osnova byla dále rozpracována tak, aby mohlo být dosaženo dohody o nové finanční perspektivě do konce roku 2012. ER přesto nechce proces uspěchat a zdůrazňuje, že bude platit zásada, podle níž není dohodnuto nic, dokud není dohodnuto vše.

Proces se proto může protáhnout, i když ER v rámci svých závěrů vyzvala k urychlené přípravě konkrétních legislativních návrhů a k úzké spolupráci zainteresovaných orgánů.

Reformě rozpočtové politiky EU se věnovalo také usnesení, které EP přijal na svém plenárním zasedání 13. 6. 2012. [Podle usnesení](#) má být rozpočet na nové období dostatečně „silný“, ale také pružný, aby mohl reagovat na nové výzvy, které před EU stojí. Za tím účelem by podle poslanců měla být posílena možnost přesunování rozpočtových položek během příslušného programovacího období nejen v rámci jednotlivých rozpočtových kapitol, ale také napříč nimi, a dokonce i mezi jednotlivými rozpočtovými roky.

Zde se ovšem nabízí otázka, zda by tímto způsobem finanční perspektiva jako taková neztratila jeden ze svých důležitých atributů, pro které byla v druhé polovině 80. let tehdejší předsedou EK Jacquesem Delorssem zavedena: schopnost udržovat rozpočtovou stabilitu v ES/EU na určité delší programovací období. EP přesto hájí posílení flexibility rozpočtové politiky EU a poukazuje v usnesení na případy, kdy stávající finanční perspektiva nebyla schopna dostatečně rychle reagovat na nové potřeby, jako bylo např. financování již zmiňovaného projektu ITER.

Usnesení vyzývá také k reformě příjmové stránky, což je otázka, v níž jsou prozatím jednání na mezivládní úrovni opatrná.

Současný systém, v němž je rozpočet EU de facto majoritně financován z příspěvků členských států vypočítaných na základě jejich HND, by měl být dle usnesení nahrazen jiným způsobem financování. EP zde navrhuje již diskutovanou daň finančních transakcí anebo nový unijní zdroj založený na DPH. Podíl zdroje založeného na HND na financování rozpočtu EU by se tak podle usnesení snížil ze stávajících cca 75 % na 40 %.

EP též znovu vyzval k tomu, aby mu bylo umožněno vést plnohodnotná jednání s Radou o všech aspektech přípravy nové FP.

Zdá se přitom, že by se EP mohl stát během jednání o nové FP problematickým článkem, protože usnesení naznačuje, že EP je připraven neschválit meziinstitucionální dohodu v případě, pokud nebude reforma výdajové stránky rozpočtu EU doprovázena také reformou příjmů. Na úrovni mezivládních jednání se přitom jedná o poměrně ožehavou otázku. Zavedení daně z finančních transakcí považuje za diskutabilní i česká vláda.

Nelegislativní usnesení EP bylo schváleno 541 hlasem, 100 poslanců hlasovalo proti a 36 se zdrželo hlasování, což naznačuje, že vůči tomuto stanovisku existuje v EP i určitá, byť malá opozice.

Další vývoj

Otázku finanční perspektivy pro období 2014–2020 převzalo po dánském předsednictví předsednictví kyperské, které má dále pokračovat v jednáních. S jejich dokončením se stále počítá do konce roku 2012.

Evropská rada přijala rozhodnutí o Paktu pro růst a zaměstnanost

Závěry [Evropské rady](#), 28. a 29. června 2012, Brusel

Na [summitu](#), který se uskutečnil ve dnech 28.–29. 6. 2012, hlavy států a vlád přijaly rozhodnutí o Paktu pro růst a zaměstnanost. V dokumentu jsou uvedena opatření, která by měla přijmout jak EU, tak členské státy pro oživení hospodářského růstu, posílení investic, zaměstnanosti a konkurenceschopnosti EU.

Kontext

Dle závěrů summitu i [prohlášení](#) předsedy ER Hermana Van Rompuyje je v pozadí nového projektu snaha udělat všechno pro to, aby se EU navrátila k udržitelnému růstu a růstu bez vyloučení, jak zněly v průběhu let priority nejprve Lisabonské strategie a poté strategie [Evropa 2020](#).

Skutečnost, že leaderi členských států EU chystají podpis dokumentu s tímto názvem, byla pochopitelně známa již před summitem.

Do debaty o prorůstovém paktu navíc před schůzkou ER přispěl také francouzský prezident Francois Hollande, který zmínil možnost vzniku evropského „paktu pro růst“, jenž by měl pomoci stimulovat ekonomiky eurozóny a disponovat za tím účelem finančními prostředky ve výši až 120 mld. €.

Tato velkorysá představa zřejmě souvisela i s výsledkem voleb ve Francii, které se konaly 17. 6. 2012 a v nichž se Hollandovým socialistům podařilo získat výraznou většinu v parlamentu. Strana si tak zajistila kontrolu nejen nad senátem, ale i nad dolní

komorou parlamentu, což by francouzskému prezidentovi umožnilo prosadit plány týkající se prorůstových opatření.

Finanční prostředky podle Hollandova plánu měly pocházet především ze strukturálních fondů, z prostředků EIB a také z dluhopisů. Server EUobserver [komentuje](#) Hollandův „pakt pro růst“ jako jakousi odpověď na fiskální pakt Angely Merkel, jehož cílem je naopak umenšovat zadluženost zemí eurozóny. Po francouzských prezidentských a parlamentních volbách se tedy v EU zjevně objevují 2 tendence, na jedné straně politika rozpočtové odpovědnosti, jak ji nazývají především reprezentanti Německa, na straně druhé potom francouzská pozice, která zjevně počítá spíše s navyšování výdajů.

Pakt pro růst se nakonec v rámci summitu stal jakýmsi rukojmím. Nejprve se jej pokoušela blokovat Malta v bodech týkajících se specifických doporučení členským zemím stran reformy či rozpočtové politiky. Ještě na samém sklonku prvního dne summitu, večer 28. 6. 2012, potom podpis paktu blokovaly Španělsko a Itálie, které tuto otázku [spojily](#) s požadavkem dohody o tom, že ECB bude nakupovat španělské a italské dluhopisy, a s tématem přímé pomoci španělským a italským bankám ze strany Evropského stabilizačního mechanismu.

Tuto variantu však na summitu zpočátku odmítalo Německo.

Ústupky týkající se kontroverzních bodů, jaké představovala podpora španělských a italských bank a nakupování státních dluhopisů Španělska a Itálie ze strany EFSF a později ESM, byly oznámeny předsedou ER až nad ránem druhého dne summitu, 29. 6. 2012.

Tyto kroky byly médiu [komentovány](#) jako vítězství především Itálie nad postojem Německa, německá kancléřka Merkelová přesto opakovala, že rozhodnutí o přímé pomoci španělským bankám ze strany EMS, který má v létě 2012 vzniknout, musí schválit německý Bundestag, bez ohledu na to, jaké bude rozhodnutí Evropské rady.

Ačkoli na výsledky summitu reagovaly burzy růstem nejen v západní Evropě, některými komentátory je [hodnocen](#) jako zklamání, protože vedle ústupků určených ke krátkodobému a částečnému uspokojení především Španělska a Itálie nepřinesl podle některých posun k posílení ekonomické a politické unie.

Otazníky také vyvolává slibovaný „balík“ 120 mld. €, o kterém v souvislosti s prorůstovým paktem po summitu hovořili evropští státníci.

Obsah

Pakt obsahuje jednak výzvy k členským státům, jednak k akcím, které mají být provedeny na

úrovni EU. Pokud jde o členské státy, zde dokument vyzývá především k podniknutí takových opatření, která jsou nezbytná k dosažení cílů strategie Evropa 2020.

Vyzývá proto k implementaci nových nástrojů ekonomického dohledu, které má EU k dispozici.

Podle specifických doporučení, která jsou určena členským státům, mají tyto klást důraz především na konsolidaci ve fiskální oblasti, která by ale zároveň podporovala také růst. Státy jsou vyzývány k respektování pravidel již existujícího Paktu stability a růstu, přičemž mají brát v úvahu i specifické podmínky svých jednotlivých zemí. V případě investic nový pakt vyzývá především k jejich orientaci do takových odvětví, které mají perspektivu a mají potenciál napomoci ekonomickému růstu. Zároveň jsou ale členské státy vyzývány i k zajištění udržitelnosti svých penzijních systémů.

Úkolem EK má být monitoring dopadů rozpočtových úspor na veřejné investice a výdajovou politiku.

Dále jsou státy vyzývány k dokončení restrukturalizace bankovního sektoru, podpoře růstu a konkurenceschopnosti skrze strukturální reformy, podpoře digitalizace, zelené ekonomiky a usnadnění podnikání. Reformy mají být zaměřené na stimulaci zaměstnanosti, především mezi mladými lidmi (zde se mají členské státy zaměřit na podporu prvních pracovních zkušeností a participace mladých na pracovním trhu, na navazující vzdělávání a rekvalifikace, v čemž by měly pomoci i finanční prostředky z ESF). Podpora má být věnována také zranitelným sociálním skupinám.

Státy proto mají implementovat své národní plány zaměstnanosti a chystat nové, ještě ambicióznější.

Modernizací má projít i veřejná správa, především ve snaze předejít průtahům v soudních řízeních, omezit administrativní zátěž a rozvíjet prvky e-governmentu.

V další části dokument rozebírá, jak má k růstu a zaměstnanosti v Evropě přispět sama EU. EU je vyzývána především k prohloubení fungování vnitřního trhu odstraněním stávajících bariér.

EK má během podzimu 2012 uveřejnit další prorůstová opatření, k dohodě by mělo dojít např. v oblasti uznávání odborných kvalifikací.

Rezervy v implementaci jsou též, pokud jde o [směrnici č. 2006/123 o službách](#) (dokument odhaduje možný zisk až ve výši 330 mld. € na základě řádné implementace této normy). ER je pověřena do konce roku 2012 revizí pokroku v implementaci směrnice.

Do roku 2015 chce EU dosáhnout také fungujícího digitálního jednotného trhu. Důraz má být kladen na přeshraniční obchodování on-line, poskytování

elektronických služeb ap. Důležitá je dostupnost vysokorychlostního internetu a modernizace režimu autorských práv v Evropě, což je významná záležitost i v souvislosti s nyní diskutovanou [dohodou ACTA](#). Dokument klade důraz na vysoký stupeň ochrany duševního vlastnictví a zároveň i na ochranu kulturních specifík jednotlivých zemí.

Důraz je kladen i na snižování regulativní zátěže, na úrovni EU i národních států, čehož chce EK dosáhnout mj. prostřednictvím programu „lepší regulace“.

Do roku 2014 by též mělo dojít k dokončení vnitřního trhu s energiemi, aby do roku 2015 nebyl žádný z členských států izolován od evropských plynovodních a elektrifikačních sítí.

Pakt v této souvislosti vyzývá i k důsledné implementaci [směrnice o energetické účinnosti](#) a urychlenému dosažení dohody týkající se transevropské energetické infrastruktury.

EU by měla zajistit také pružnější zavádění výsledků vědeckého výzkumu do inovací v praxi, s důrazem na malé a střední podniky a oblasti, jako jsou nanotechnologie, biotechnologie či používání pokročilých materiálů.

Zdůrazňován je význam reformované kohezní politiky i jednotného evropského patentu, který je též jedním z výstupů červnového summitu.

Na prorůstová opatření má být věnováno 120 mld. €, což odpovídá přibližně 1 % HND EU.

Za tím účelem mají být navýšeny kapitálové platby EIB o 10 mld. € a celkově její kapacita k poskytování půjček o 60 mld. €. Pro dodatečné investice tak má být uvolněno až 180 mld. €. Pakt počítá s tím, že toto rozhodnutí do konce prosince 2012 schválí sbor guvernérů EIB. Další 4,5 mld. € investic má přinést pilotní projekt dluhopisů určených k financování projektů v oblasti dopravy či energetiky. Vše tedy odpovídá plánům odkrytým již francouzským prezidentem Hollandem.

Pakt se dále věnuje rozpočtu EU, který má v podobě nové finanční perspektivy sloužit právě ke stimulaci růstu a tvorbě nových pracovních míst, v souladu se strategií Evropa 2020. Ke konsolidaci fiskální politiky a udržitelného růstu má sloužit i daňová politika.

Vrcholní představitelé EU se sice již pomalu smířují s myšlenkou, že navrhovaná daň z finančních transakcí, která se měla stát i základem reformy příjmové složky rozpočtu EU, nebude přijata ani snadno, ani rychle. Pakt se proto zmiňuje o jiných návrzích EK, které se týkají zdanění v energetické oblasti či jednotného konsolidovaného základu daně z příjmů právnických osob.

V neposlední řadě dokument podtrhuje důležitost mobility pracovních sil a obchodu, který se má stát efektivnějším motorem růstu.

Pakt v této souvislosti klade důraz na dokončení dohod o volném obchodu se Singapurem a Kanadou. Stimulaci podle něho potřebuje jednání s Indií, a to z obou stran, stejně tak by se mělo pokračovat v jednáních o prohloubení obchodní dohody s Japonskem, která je ovšem považována za kontroverzní ze strany evropských výrobců automobilů, včetně českých producentů, kteří se obávají jejích negativních dopadů na své odvětví.

Nakonec dokument konstatuje, že základem pro růst je finanční stabilita.

Postoj ČR

Český premiér Petr Nečas na [tiskové konferenci komentoval](#) Pakt pro růst a zaměstnanost tak, že ČR v jeho rámci považuje za nejpřínosnější především pasáže týkající se prohloubení vnitřního trhu. Vyzdvihl plány na další posuny implementace příslušných opatření v oblasti liberalizace služeb, která může podle něho pro ČR přinést impulz v podobě růstu HDP až o 3 %. Dále se ČR zamlouvá důraz na snižování regulativní zátěže v EU či na podporu inovací.

Toto hodnocení odpovídá dlouhodobě sledované pozici ze strany ČR, která zdůrazňuje otevřenost a podporu liberalizace v ekonomické oblasti.

Další vývoj

Pakt pro růst a zaměstnanost není jediným výstupem červnového summitu. Jako úspěch je hodnocen především proto, že se vůbec podařilo po obstrukcích a blokách některých členských zemí dosáhnout dohody.

Pakt vyzývá k řadě opatření na úrovni členských států i EU. Je otázkou, zda v praxi budou následovat skutečné posuny v oblastech, jako je vnitřní trh či zvyšování konkurenceschopnosti evropské ekonomiky. Zůstává řada otazníků, i znepokojivých, např. v oblasti návrhů Komise týkajících se daňové politiky.

Na druhé straně Pakt příliš neřeší některé otevřené otázky výdajových politik EU. Podobná slova o prioritách týkajících se ekonomického růstu zaznívají opakovaně v dokumentech produkovaných orgány EU, ať již jde o strategii Evropa 2020 či návrhy nové finanční perspektivy. Je tedy otázkou, je-li si EU dlouhodobě vědoma toho, co nejvíce potřebuje, zda a jak se jí také daří tyto ambice uvádět do praxe. Prostředky strukturálních fondů či půjčky EIB jsou standardním nástrojem podpory v rámci EU, jejich efektivní využívání je však již velkou otázkou, stejně jako problémy některých zemí s efektivním čerpáním.

Další pravidelná schůzka ER, na které by se státníci měli vrátit i k dalším výsledkům červnového summitu a jejich fungování, je plánována na říjen 2012.

JUSTICE A VNITRO

Zjednodušení evropského dědického řízení

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o příslušnosti, rozhodném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a úředních listin ve věcech dědictví a vytvoření evropského dědického osvědčení ([KOM\(2009\)154](#))

Rada 7. 6. 2012 **přijala** návrh nařízení týkající se dědictví. Zavádí evropské dědické osvědčení.

Kontext

O předložení **návrhu**, který Komise zveřejnila v říjnu 2009, původně usilovalo české předsednictví v Radě, nakonec se však přípravy prodloužily a úspěšné bylo až následující předsednictví švédské. Rada o návrhu měla jednat v závěru roku 2011 (více v příspěvku „JURI schválil změny pravidel týkající se příslušnosti, rozhodného práva, uznávání a výkonu rozhodnutí a úředních listin ve věcech dědictví a vytvoření evropského dědického osvědčení“, [Monitoring říjen 2011](#)). Výbor JURI schválil zprávu zpravodaje Kurta Lechnera 1. 3. 2012 jednomyslně, plénum EP 13. 3. 2012 poměrem 589:21:79.

Obsah

Nařízení nejenže zrychlí dědické řízení, ale také je zlevní.

Dědické řízení k majetku zesnulého bude považováno za jedno bez ohledu na zemi, kde se nachází. Dědické řízení také bude řídit jeden úřad a bude se jej týkat jeden zákon. Nadto vznikne tzv. evropské dědické osvědčení.

Zákonem je na mysli zákon země, v níž člověk v době smrti pobýval. Pokud si člověk přeje vyřídit svoje dědictví jiným způsobem, může si zvolit dědické zákony země, jíž je občanem.

Pokud o dědictví rozhoduje soud, bude se řídit nově platnou legislativou. Evropské dědické osvědčení umožní dědicům lepší a jednodušší vymahatelnost práva v případě, že je dědictví v jiném členském státě. Na daňové otázky se toto nařízení nevztahuje.

Další vývoj

Nařízení bude přímo platné ve všech členských zemích kromě Dánska, Irska a Velké Británie. Implementováno musí být do 3 let.

Schengen předmětem sporu EP a Rady

Press Release. 3172nd Council meeting. Justice and Home Affairs, Brussels, 7 and 8 June 2012 ([10760/12](#))

Důležitý bod plenárního zasedání EP, které se konalo 11. 6. 2012, představovala změna právního základu hodnocení fungování schengenského prostoru, kterou na **zasedání** Rady 7. 6. 2012 schválili ministři vnitra členských států.

Změnu kritizovali zástupci politických frakcí i předseda EP Martin Schulz v úvodním projevu, který **přislíbil**, že EP bude proti plánům na změny omezující jeho pravomoci v otázkách týkajících se hodnocení fungování schengenského prostoru důrazně bojovat.

EP se potom v průběhu června 2012 k tématu Schengenu několikrát vrátil.

Kontext

Na zasedání Rady 7. 6. 2012 přijali ministři vnitra členských zemí obecný postoj ke 2 legislativním návrhům, které se týkaly fungování Schengenu. Konkrétně se jednalo o pozměňovací návrhy týkající se společných pravidel ohledně dočasného znovuzavedení hraničních kontrol na vnitřních hranicích v rámci schengenského prostoru a o pozměňovací návrhy týkající se mechanismu hodnocení fungování schengenského prostoru. Zde se jedná o společná pravidla pro verifikaci aplikování schengenského *acquis*. Rada zde rozhodla o změně právní báze pro tento mechanismus z článku 77 na článek 70 Smlouvy o fungování EU.

Zatímco článek 77 Smlouvy umožňuje přijímat opatření tzv. řádným legislativním postupem, což v praxi znamená spolurozhodování EP a Rady, článek 70 hovoří pouze o tom, že EP a národní parlamenty mají být o obsahu a výsledcích evaluace informovány.

K názoru, že korektním právním postupem v tomto případě je právě článek 70, dospěly nejen členské státy, ale také právní servis Rady. Rada rozhodla o změně právního základu jednomyslně, rozhodla se však konzultovat EP tak, aby jeho názor ohledně finálního textu, který se týká změn, byl plně respektován.

V případě změn evaluačního mechanismu se jedná především o roli Komise v evaluačním procesu. Zatímco v případě stávajícího systému probíhá tento proces primárně na mezivládním principu, zatímco Komise se účastní jen jako pozorovatel, nově navrhovaný systém, který je do značné míry i výsledkem kompromisu mezi Radou a EK, posíljuje Komisi. Členské státy a Komise mají být za

implementaci a evaluaci monitorovacího mechanismu odpovědně společně.

Každý evaluační tým se tak má skládat ze 2 vedoucích expertů, z nichž 1 bude zastupovat členské státy a 1 Komisi.

Evaluační mechanismus se má týkat všech aspektů schengenského acquis, nově i včetně dodržování absence kontrol na vnitřních hranicích a také fungování úřadů, které mají na starosti aplikaci příslušných částí schengenského acquis. EK má být odpovědná také za stanovení víceletých i jednoletých evaluačních programů, které mají zahrnovat jak ohlášené, tak neohlášené inspekce. V potaz mají být brána doporučení agentury Frontex.

Dotčený členský stát má na základě evaluačních zjištění předložit akční plán týkající se nápravy vytykánych nedostatků, jehož plnění bude potom právě Komise kontinuálně monitorovat, přičemž opět vypracuje zprávu implementace tohoto plánu. V rámci monitoringu mohou opět následovat jak ohlášené, tak neohlášené opakované inspekce.

Vedle toho má EK každoročně prezentovat Radě a EP souhrnné zprávy o průběhu evaluací.

Postavení EK ve vztahu k evaluačnímu mechanismu fungování schengenského prostoru tedy má výrazněji posílit. Naproti tomu změna právní báze pro příslušnou změnu oslabuje roli EP, což si tato v posledních letech ambiciózní instituce odmítá nechat líbit. Hned při zahájení plenárního zasedání EP 11. 6. 2012 byl proto pozván ministr spravedlnosti předsedajícího Dánska Morten Bødskov, aby změnu právního základu vysvětlil.

Obsah

Poslanci výboru LIBE se [rozhodli](#) reagovat na vzniklou situaci tím, že si vyhradili právo podat žalobu u ESD proti rozhodnutí zástupců členských států v Radě o změně právního základu pro příslušné rozhodnutí.

Výbor se též rozhodl trvat na svých pozměňovacích návrzích týkajících se návrhů ohledně přechodného znovuzavedení kontrol na vnitřních hranicích a příslušných evaluačních mechanismů.

Podle těchto pozměňovacích návrhů by např. přistěhovalecká vlna jako taková neměla být považována za hrozbu z hlediska vnitřní bezpečnosti či veřejného pořádku, a neměla by se tedy stávat důvodem pro dočasné obnovení kontrol na vnitřních hranicích. Tento nástroj má být podle poslanců výboru LIBE používán pouze jako nástroj výjimečný, ke kterému se členské státy mohou uchýlit jen v mimořádných případech. Což je pochopitelně stanovisko, které nekonvenuje s pozicí řady členských států.

Návrhy mezi těmito mimořádnými situacemi jmenují např. právě vážné a bezprostřední nebezpečí hrozící vnitřní bezpečnosti a veřejnému pořádku. V tomto případě mohou být zavedeny kontroly na vnitřních hranicích států až na 6 měsíců, pokud se jedná o situaci vyžadující okamžitý zásah, může kontroly obnovit sám členský stát, a to nejvýše na 10 dnů, tato doba však může být prodloužena v případě, že nebezpečí přetrvává. Neexistuje ale přesná definice toho, co lze považovat za takové nebezpečí a zda jím může být např. i již zmiňovaný výrazný nárůst počtu imigrantů. V případě, kdy nastanou trvalé a vážné problémy při zvládnání ochrany příslušné části vnější hranice EU, jejíž ochranu má na starosti příslušný stát, měla by podle představitelů EP o obnovení kontrol na vnitřních hranicích rozhodovat EK.

Také v případě evaluačního mechanismu europoslanci navrhují některé změny, např. aby v případě zjištění vážných problémů týkajících se vymáhání pravidel Schengenu na vnějších hranicích EU měl příslušný členský stát, který se s těmito problémy potýká, nárok na podporu, včetně podpory agentury Frontex a dalších agentur EU, a to až na dobu 6 měsíců.

Tyto změny jsou odrazem situace, která nastala především v případě států jižní a západní Evropy, které v souvislosti s uprchlickými vlnami doprovázejícími události tzv. arabského jara začaly spontánně přistupovat k obnovování kontrol na vnitřních hranicích za využití stávajících pravidel schengenského systému. Návrhy také odrážejí některé dlouhodobé problémy, s nimiž se potýkají členské státy sdílející část vnější hranice EU v exponované oblasti Středomoří. Typickým příkladem je Řecko a často kritizované problémy managementu schengenského systému na hranici s Tureckem.

Výbor LIBE navzdory rozhodnutí Rady ze 7. 6. 2012 pokračoval ve schvalování svých pozměňovacích návrhů (schválil [zprávu Renate Weber](#) týkající se dočasného obnovení kontrol na vnějších hranicích, ale také [návrh zprávy](#) Carlose Coelha, která se týkala evaluačního mechanismu). Obě instituce se tak dostávají do zajímavého sporu.

Pozice ČR

Zástupci MV ČR v otázce zavedení společných pravidel pro dočasné znovuzavedení hraničních kontrol řeší především věcnou stránku problematiky. Ministr vnitra Jan Kubice v této souvislosti v [tiskové zprávě](#) zdůraznil skutečnost, že znovuzavedení kontrol zůstane v plné kompetenci členských států, byť toto rozhodnutí budou muset schválit další členské státy.

To naznačuje, že ČR nemá s kompromisní variantou návrhů problém, a zřejmě tedy nebude hlasitě

podporovat variantu většího zapojení EP, jehož představy jsou poněkud rozdílné, do rozhodování o těchto změnách.

Pokud jde o prioritní témata prosazovaná ze strany ČR na jednání Rady v souvislosti se schengenskými otázkami, je to především podpora zapojení Bulharska a Rumunska do systému. ČR podporuje, aby se na zasedání v září 2012 Rada vyslovila pro vstup Bulharska i Rumunska.

Další vývoj

19. 6. 2012 výbor JURI schválil [stanovisko](#), které se otevřeně staví proti změně schválené Radou. Stanovisko explicitně říká, že jedinou správnou právní procedurou pro schvalování příslušných změn je spolurozhodování.

Stanovisko bylo doručeno dánskému předsednictví Rady a do značné míry zastínilo všechny další otázky týkající se v příslušném období této agendy. Lze proto čekat, že téma bude rezonovat při dialogu obou institucí i v nadcházejícím období, kdy předsednictví Rady přebírá Kypr. Jednání o kompromisním návrhu, který se týká fungování schengenského systému, budou tedy dále pokračovat.

EP: zlepšení ochrany obětí trestných činů

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se zavádí minimální pravidla pro práva, podporu a ochranu obětí trestného činu (KOM(2011)275)

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o vzájemném uznávání ochranných opatření v občanských věcech (KOM(2011)276)

EP chce v trestních otázkách zajistit stejná práva pro všechny občany EU.

Kontext

Komise v květnu 2011 přijala legislativní návrhy týkající se ochrany obětí trestných činů. Jedná se konkrétně o 2 návrhy: směrnici o minimálních normách na ochranu obětí a nařízení o vzájemném uznávání ochranných opatření občanského práva. EP vypracoval návrh [zprávy](#) v lednu 2012 (více v příspěvku „Komise uveřejnila návrhy na zlepšení ochrany obětí trestných činů“, [Monitoring květen 2011](#), a v příspěvku „EP: Vzájemné uznávání ochranných opatření v občanských věcech“, [Monitoring květen 2012](#)).

Obsah

Návrh směrnice o minimálních normách na ochranu obětí požaduje, aby byli pracovníci policie, žalobci i soudci v jednotlivých členských

státech školeni, jak mají s oběťmi trestných činů zacházet s respektem. Oběti by také vždy měly obdržet informace o svém případě a o svých právech v jazyce, který je jim srozumitelný. Směrnice z ochrany nevyklučuje ani oběti závažné kriminality. V jazyce, kterému oběť rozumí, by se měly vést také výslechy a soudní proces.

V takovém případě musí být zajištěn tlumočnick. Poslanci EP navrhuji, aby byl každý případ brán individuálně a hodnotily se specifické potřeby (případu/oběti). Mělo by se přihlížet k různým aspektům, které ovlivňují situaci oběti. Členské státy by také podle návrhu měly zajistit bezplatnou a důvěrnou pomoc během celého vyšetřování i po něm. Podporu by měli získat i lidé se speciálními potřebami (násilí kvůli pohlaví, děti ap.). Pokud jsou oběťmi děti, musí se na ně brát ohled za každé situace a jejich svědectví musí být bráno v potaz.

Další vývoj

Text, na kterém se shodla Rada a EP, bude předán k hlasování výboru LIBE a FEMM 10. 7. 2012. Plénum EP bude o návrhu (směrnice) hlasovat v září 2012. Národní státy budou mít v případě přijetí normy 3 roky na její implementaci.

REGIONÁLNÍ POLITIKA

GAC k novým pravidlům kohezní politiky

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o společných ustanoveních ohledně Evropského fondu pro regionální rozvoj, Evropského sociálního fondu, Fondu soudržnosti, Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova a Evropského námořního a rybářského fondu, jichž se týká společný strategický rámec, o obecných ustanoveních ohledně Evropského fondu pro regionální rozvoj, Evropského sociálního fondu a Fondu soudržnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1083/200 (KOM(2011)615)

Rady [přijala](#) na svém zasedání 26. 6. 2012 druhý tzv. obecný přístup k návrhům nových pravidel kohezní politiky EU pro období 2014–2020.

Kontext

Komise zveřejnila v říjnu 2011 legislativní balík týkající se budoucnosti regionální politiky v letech 2014–2020. Balík obsahuje 8 návrhů nařízení, která upravují a revidují všech 5 fondů a nástroje, které EU v oblasti regionální politiky využívá. Komise slibuje efektivnější využívání unijních prostředků a představuje nové nástroje, jimiž toho chce dosáhnout (více v příspěvku „Budoucnost re-

gionální politiky v letech 2014–2020“, [Monitoring říjen 2011](#)). Předpokládá se, že ke schválení dojde do konce roku 2012, aby nová pravidla pro kohezní politiku mohla začít platit od roku 2014.

Obsah

Než Rada přistoupí k přijetí tzv. společného postoj (výsledek jejího prvního čtení), stanoví nejprve tzv. obecný přístup, na jehož základě svůj společný postoj precizuje (více v příspěvku „Pozměňovací návrhy ke strukturálním fondům ve Výboru regionů“, [Monitoring duben 2012](#)).

Obecný přístup Rady tedy zahrnuje následující tematické bloky:

Tematická koncentrace. Zaměření se na omezený počet tematických cílů, které budou reflektovat priority agendy Evropa 2020 a specifické potřeby jednotlivých regionů.

Finanční nástroje. 5 fondů, které zastřešuje společná strategie, může využívat finanční nástroje jako půjčky, garance, přímé investice nebo další nástroje sdílející rizika, pokud cílí na specifické potřeby trhu.

Operace vytvářející čistý příjem a partnerství veřejného a soukromého sektoru (PPP). Jedná se o operace, které vytvářejí čistý zisk po jejich dokončení (např. veřejná infrastruktura). Rada snížila uznatelné náklady projektu, které jsou spolufinancovány EU, přičemž brala v potaz potenciál projektu generovat čistý zisk. Dále bude možné za určitých podmínek použít oněch 5 fondů k podpoře projektů, které budou implementovány v rámci PPP.

Rámec proveditelnosti. Zahrnuje způsoby jak zrušit nebo pozastavit vyplácení dotace, pokud dojde k výraznému nedodržení cílů.

Další vývoj

Jednání o nových nařízeních povede od července 2012 Kypr, předsednická země na druhé pololetí roku 2012. Kohezní politika je navázaná na přijetí nové víceleté finanční perspektivy. Její přijetí EP a Radou se očekává v nadcházejících měsících.

SPOTŘEBITELÉ

ECON je pro přísnou regulaci poskytování hypoték v EU

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o smlouvách o úvěru na bydlení ([KOM\(2011\)142](#))

Výbor ECON 7. 6. 2012 [přijal zprávu](#) Antolína Sáncheze Preseda k návrhu směrnice na harmonizaci hypoték v EU. Nová norma by měla

v maximální možné míře chránit spotřebitele a „sloužit reálné ekonomice“.

Kontext

Cílem Komise je podle důvodové zprávy k návrhu, uveřejněnému v březnu 2011, „vytvořit vnitřní trh s hypotečními úvěry“ a s odkazem na finanční krizi z roku 2008 „řešit neodpovědné poskytování a přijímání úvěrů“.

V roce 2008 činila výše nesplacených hypotečních úvěrů v EU téměř 6 bil. €, tj. přibližně 50% HDP EU, přičemž v 16% případů měli klienti problém se splácením a v 10% případů byli se splátkami skutečně v prodlení; přesto tvoří hypotéky až 70% všech úvěrů, které si klienti v EU berou (více v příspěvku „Komise hodlá regulovat poskytování hypoték v EU“, [Monitoring březen 2011](#)).

Jedním z argumentů pro předložení legislativního návrhu stala i [bílá kniha](#) o integraci trhů EU s hypotečními úvěry uveřejněná v prosinci 2007, resp. obdobně zaměřená [zelená kniha](#) z července 2005. Podle Komise je stávající právní rámec (tvořený zejm. [směrnicí č. 93/13](#), [č. 2005/29](#), [č. 2006/48](#), [č. 2006/114](#) a [č. 2008/48](#) a nezávazným [doručením č. 2001/193](#)) nedostatečný, neboť nebere v potaz specifika hypotečních úvěrů (více [zde](#)).

Obsah a sporné body

Výsledná norma by měla podle zpravodaje Antolína Sáncheze Preseda zavádět některé společné standardy, ale rozhodně by neměla ignorovat stávající kulturní a ekonomické rozdíly mezi státy EU. Jeho návrh zprávy ale z tohoto pohledu zůstává za očekávání.

Zpravodaj tvrdí, že pozornost by se měla ubírat směrem k finanční gramotnosti spotřebitelů (na jejímž zvyšování by se měly podílet zejm. členské státy) a měla by se zaměřit i na jasnější vymezení vztahu bank a spotřebitelů nejen při vyjednávání smlouvy o hypotečním úvěru (posílení informační povinnosti bank vůči spotřebitelům, přísnější pravidla pro posuzování jejich bonity včetně povinného prověřování příjmů, 14denní „období reflexe“ ze strany spotřebitelů před skutečně definitivním podpisem smlouvy, zákaz podmiňování poskytnutí hypotéky volbou konkrétního/dalšího produktu), ale zejm. poté, co ji spolu obě strany (zpravidla na řadu let) podepíší.

Obecně by měly být hypotéky flexibilnější, tj. mělo by být možné je snáze (v zásadě bez sankcí) předčasně splatit, měly by být „převoditelnější“ na jiného dlužníka, jinou nemovitost a/nebo jinou (např. národní) měnu (s možnou kompenzací věřiteli). Dohled by měla realizovat EBA.

Zástupci Evropské hypoteční federace již dříve vyjádřili obavu, aby regulace hypoték na úrovni EU

nechránila spotřebitele tak, že je nakonec „ochrání“ před hypotékou samotnou.

Další vývoj

Přijetí zprávy Antolína Sáncheze Preseda by mělo otevřít možnost k uzavření kompromisu s Radou. Je ale otázkou, nakolik bude relativně restriktivní návrh EP Radou akceptovatelný.

Komise počítá, že výsledná směrnice by měla být implementována do 24 měsíců a revidována po 5 letech od vstupu v platnost.

VNITŘNÍ TRH

Komise hodlá v EU zavést fakultativní jednotnou elektronickou identifikaci

Proposal for a Regulation of the European Parliament and of the Council on electronic identification and trust services for electronic transactions in the internal market (COM(2012)238)

Komise 4. 6. 2012 [předložila](#) návrh, jenž by měl umožnit používat elektronický podpis pro přeshraniční transakce a plně využít elektronickou identifikaci na jednotném digitálním trhu.

Kontext

V současnosti je z relevantní legislativy v platnosti pouze [směrnice č. 1999/93](#) o elektronických podpisech. Na jejím základě sice vznikl právní rámec pro elektronické podpisy, právní úpravy jednotlivých členských států se však vzájemně liší; podle Komise „je prakticky nemožné realizovat (levné – pozn. aut.) elektronické transakce se zahraničím“. Totéž platí pro důvěryhodné služby, jako jsou elektronická časová razítka, pečeti systémy a doručování i ověřování pravosti přes internet.

Nový návrh by měl napomoci uvedené problémy vyřešit. Komise předpokládá, že členské státy aktivně využijí možností, jež jim nová norma nabídne. Vychází z toho, že do relevantního projektu [STORK](#) (ale i dalších [pilotních projektů](#)) se zapojilo 17 členských států.

Návrh odkazuje také na Akt o jednotném trhu (více v příspěvku „Single Market Act, tlačí EP i Komise“, [Monitoring duben 2011](#)), [akční plán elektronické veřejné správy](#) na období 2011–2015 z prosince 2010, tzv. [plán stability a růstu](#) z října 2011 či tzv. [digitální agendu pro Evropu](#) z května 2010.

Obsah

Fyzické osoby (studenti, občané, již se žení/vdávají, podávají daňové přiznání ap., pacienti ap.) i právnické osoby (společnosti usilující

o veřejné zakázky ap.) by měly mít prostřednictvím národních elektronických identifikačních systémů (fakultativně, tedy pokud se tak jejich členské státy rozhodnou) přístup k veřejným službám jiných států EU, které elektronické identifikační systémy také používají.

Nařízením by měl rovněž vzniknout vnitřní trh pro přeshraniční využívání elektronického podpisu a souvisejících on-line důvěryhodných služeb tak, že se zajistí fungování těchto služeb přes hranice a jejich právní postavení bude rovnocenné tradičním postupům vyžadujícím dokumenty v listinné podobě.

Vzhledem k tomu, že Komise správně odhaduje, že její krok může budít kontroverze (přestože by měl být primárně technický, posilující právní jistotu), v příslušné [tiskové zprávě](#) vyjmenovává, čeho by se nové nařízení nemělo týkat.

Nemělo by:

1. zavazovat členské státy EU k zavedení vnitrostátních (elektronických) průkazů totožnosti ani by nemělo zavazovat jednotlivce k získání takových průkazů;
2. zavádět evropský identifikační systém nebo jakoukoli unijní databázi;
3. umožňovat sdílení osobních údajů s jinými stranami nebo jej vyžadovat.

Další vývoj

Komise odhaduje, že legislativní proces, následně doplněný o přijímání prováděcích aktů a/nebo aktů v přenesené pravomoci, potrvá 1–2 roky. O návrhu by měla spolurozhodovat Rada s EP.

Komise chce „lépe spravovat“ vnitřní trh a posílit sektor služeb

Communication from the Commission to the European Parliament, the Council, the European Economic and Social Committee and the Committee of the Regions. Better Governance for the Single Market (COM(2012)259)

Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů. Sdělení o provádění směrnice o službách – Partnerství pro nový růst ve službách na období 2012–2015 (KOM(2012)261)

Komise 8. 6. 2012 [přijala](#) 2 sdělení. První se týká „lepší správy“ vnitřního trhu EU, druhé prováděcími tzv. směrnice o službách.

Kontext

Předložení obou (nelegislativních) sdělení souvisí se snahou Komise nastartovat v EU hospodářský růst za využití již přijatých legislativních norem spjatých

s fungováním vnitřního trhu. Mezi nimi patří mezi nejdůležitější [směrnice č. 2006/123](#) o službách na vnitřním trhu, neboť sektor služeb se na HDP EU podílí až 45 % – a tento podíl by mohl během následujících 5–10 let vzrůst až o 2,6 procentního bodu. „Lepší správa“ vnitřního trhu v pojetí Komise znamená především snížení administrativní zátěže (až) o třetinu, což by mělo znamenat sumární úspory ve výši až 40 mld. €.

Obě sdělení volně navazují na Akt o jednotném trhu, resp. 12 priorit, jež byly stanoveny v dubnu 2011 (více v příspěvku „Single Market Act ,tlačí“ EP i Komise“, [Monitoring duben 2011](#)).

Obsah

Sdělení „o lepší správě pro jednotný trh“ navrhuje zaměřit pozornost na odvětví s největším potenciálem růstu, jimiž mají být v období 2012–2013 odvětví služeb a sítě. Komise vyzývá členské státy, aby se v těchto oblastech zavázaly k nulové toleranci, pokud jde o zpožděná a nesprávně prováděná směrnice.

Řízení týkající se neimplementace unijních norem by v průměru neměla trvat déle než 18 měsíců (v současnosti trvají 25,5 měsíců). Případná rozhodnutí Soudního dvora EU by členské státy měly vykonat nejpozději do 12 měsíců.

Komise [rovněž doporučuje](#) lepší využívání nástrojů informačních technologií či vyzývá členské státy, aby zřídily jednotná kontaktní místa, jež budou moci snadněji sledovat fungování pravidel jednotného trhu.

Sdělení s názvem „Partnerství pro nový růst ve službách na období 2012–2015“ poukazuje na to, že „provádění směrnice o službách se v zájmu podpory růstu musí zlepšit“ (přestože již měla být plně implementována do konce roku 2009).

Komise vyzývá členské státy, aby odstranily diskriminační předpisy, jež [v řadě členských států](#) stále existují (ČR se žádné zásadní výtky netýkají). Zvláštní pozornost by měla být věnována klíčovým odvětvím ekonomiky, mezi něž patří obchodní služby, stavebnictví, cestovní ruch a maloobchod (téměř 30 % HDP EU).

Ke sdělení o službách (jež vzniklo na základě čl. 41 směrnice o službách) jsou připojeny 3 pracovní dokumenty Komise: 1. zpráva o provádění směrnice o službách; 2. výsledky kontroly výkonnosti ukazující, jak se předpisy EU uplatňují (v případě podniků) v každodenní praxi; 3. pracovní dokument s cílem vypracovat pokyny k uplatňování čl. 20 odst. 2 (směrnice o službách) o zásadě nediskriminace příjemců služeb na základě národnosti nebo země původu.

Další vývoj

Komise by měla naplňování uvedených požadavků monitorovat a v rámci tzv. evropského semestru (každoročního strukturovaného hodnocení ekonomik členských států EU ze strany Komise) vydat dedikovanou výroční správu.

Na poli služeb hodlá Komise mj. podporovat legislativní proces, jenž by měl revidovat směrnici o uznávání odborných kvalifikací (více v příspěvku „Rada debatovala o uznávání odborných kvalifikací“, [Monitoring květen 2012](#)). Nadto bude monitorovat implementaci řady již přijatých norem.

ECON se vyjádřil k další regulaci ratingových agentur

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2009/65/ES o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) a směrnice 2011/61/EU o správcích alternativních investičních fondů, pokud jde o nadměrné spoléhání na rating ([KOM\(2011\)746](#))
Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 1060/2009 o ratingových agenturách ([KOM\(2011\)747](#))

Výbor ECON 19. 6. 2012 [přijal](#) poměrem 37:5:4 [zprávu](#) Leonarda Domeniciho týkající se další regulace působení ratingových agentur v EU.

Kontext

Komise své návrhy na další regulaci působení ratingových agentur v EU uveřejnila v listopadu 2011. Ratingovým agenturám (zejm. tzv. velké trojce – Standard & Poor's, Moody's a Fitch) někteří politici (včetně politiků-úředníků v Komisi) přičítají podíl na vzniku finanční krize z roku 2008, která následně vyvolala krizi hospodářskou. Kritika vůči nim zaznívala i kvůli nedávným četným rozhodnutím o snížení hodnocení některých zadlužených členských států EU.

V současnosti jsou v EU v platnosti 2 nařízení o ratingových agenturách: [č. 1060/2009](#) (tzv. nařízení nařízení CRA I) a [č. 513/2011](#) (tzv. nařízení nařízení CRA II). Obsah první normy byl dojednan fakticky v listopadu 2008 na summitu G20 ve Washingtonu, již v květnu 2011 ale bylo toto nařízení změněno, aby bylo možné jej přizpůsobit nově vzniklému dohledu ze strany orgánu ESMA. Stávající nařízení o ratingových agenturách se zaměřují na registraci ratingových agentur, pravidla výkonu jejich činnosti a dohled nad nimi.

Nové návrhy by měly zajistit, (1) aby se obecně snížil význam ratingů, resp. jejich dopad na volatilitu ekonomiky (manažeri hedgeových fondů a retailové banky by si např. měli realizovat také

vlastní ratingy), (2) aby se mezi ratingovými společnostmi zintenzivnila konkurence a snížil střet zájmů, (3) aby se zvýšila transparentnost a přesnost ratingů států (resp. státních dluhopisů) a (4) aby byl vytvořen „evropský rámec pro občanskoprávní odpovědnost“ v případě závažného úmyslného pochybení nebo hrubé nedbalosti při vydávání ratingů (investoři by měli své nároky vymáhat před vnitrostátními soudy, důkazní břemeno by měly nést ratingové agentury). Nová pravidla by se měla vztahovat na ratingy veřejných subjektů v EU i mimo ni, pokud ratingy státních dluhopisů vydává ratingová agentura registrovaná v EU (více v příspěvku „Komise hodlá znovu regulovat ratingové agentury“, [Monitoring listopad 2011](#)).

Rada svůj tzv. obecný přístup, umožňující instituci vyjednávat o kompromisu s EP již v prvním čtení, přijala v květnu 2012 (více v příspěvku „Rada přijala ‚obecný přístup‘ k další regulaci ratingových agentur“, [Monitoring květen 2012](#)).

Obsah a sporné body

ECON v zásadě souhlasí s Radou, která je proti požadavku Komise, aby se konkurence mezi ratingovými agenturami dosahovalo tím, že hodnocené subjekty by měly být nuceny „svou“ ratingovou agenturu střídát, a to nejméně každé 3 roky (pokud již nyní využívají 2 a více ratingových agentur, jedna agentura by se měla měnit co 3 roky a druhá a každá další co 6 let; žádný hlavní analytik by také neměl provádět rating žádné země nebo produktu déle než 4 roky po sobě).

Princip rotace by se měl (podle Rady) týkat jen ratingu komplexních strukturovaných finančních nástrojů a i těch jen tehdy, pokud rating neprovádí tzv. malá ratingová agentura (tedy taková, jež nepatří to tzv. velké trojky) a/nebo se na ratingu nepodílí alespoň 4 ratingové agentury, přičemž každá z nich se nepodílí na hodnocení alespoň 10% hodnoty uvedených komplexních strukturovaných finančních nástrojů.

Pokud jde o rating států, měl by být – v souladu s požadavky Komise, ale i Rady – realizován v požadované kvalitě a podle předem známého harmonogramu (patrně každých 6 měsíců, vždy době, kdy se aktuálně neobchoduje s cennými papíry), aby se na něj mohli dotčení aktéři (zejm. státy samotné) adekvátně připravit.

Unijní i národní dohledové orgány by měly kvalitu ratingů sekundárně podporovat tím, že budou dávat k dispozici všechna relevantní (makroekonomická) data, jež lze poskytovat veřejně.

ECON stejně jako Komise podporuje, aby manažeři hedgeových fondů a retailové banky měli možnost

realizovat také vlastní ratingy, resp. aby byli v budoucnu méně závislí na externích ratingích.

ECON se obdobně jako Komise i Rada ztotožňuje také s tím, aby v případě závažného úmyslného pochybení nebo hrubé nedbalosti při vydávání ratingů měli investoři možnost své nároky vymáhat před vnitrostátními soudy – a důkazní břemeno nesly ratingové agentury.

Na metodologii ratingů by měla dohlížet ESMA. Ratingy by měly být prezentovány ve standardizovaném formátu, měly by uvádět pravděpodobnost bankrotu hodnoceného subjektu a být doprovázeny vysvětlujícím prohlášením.

Příslušná ratingová agentura by neměla mít možnost vydávat ratingy na společnosti, v nichž vlastní více než 2% kapitálu nebo hlasovacích práv. Analogicky by také mělo být zakázáno (v souladu s názorem Rady), aby vlastník více než 5% kapitálu nebo hlasovacích práv v jedné ratingové agentuře vlastnil nějaký kapitál v agentuře jiné (resp. aby v daných případech byla zavedena informační povinnost dotčených vlastníků vůči veřejnosti).

Další vývoj

Zástupci EP by měli v následujícím období jednat se zástupci Rady (předsednictví) o možném kompromisu ve věci další regulace ratingových agentur.

S dosavadního vyjednávání plyne, že sporů mezi oběma institucemi je méně, než se na začátku předpokládalo, což by mělo kompromis činit možným.

ZEMĚDĚLSTVÍ

Rada ministrů zemědělství se opět zabývala reformou SZP

Press Release. 3176th Council meeting. Agriculture and Fisheries, Luxembourg, 18 June 2012 ([11179/12](#))

Na [zasedání](#) Rady 18.–19. 6. 2012 byla po debatách věnovaných přímým platbám a „ozelenění“ SZP jednání věnována další významné kapitole týkající se reformy SZP po roce 2013: politice rozvoje venkova.

Dánské předsednictví se rozloučilo s předsednickou agendou v rámci SZP prezentací zprávy o dosavadním pokroku jednání o reformě SZP.

Kontext

V dubnu 2012 se [jednání](#) Rady věnovala návrhům, které se v rámci [reformního balíku](#) pro oblast SZP po roce 2013, zveřejněného v říjnu 2011, týkaly budoucnosti přímých plateb.

Byla diskutována např. otázka zastropování přímých plateb na základě velikosti podniku, která je kontroverzní z hlediska ČR. ČR na základě strukturálních charakteristik svého zemědělského sektoru zastropování nadále odmítá (spolu s ČR zastává podobné stanovisko např. i Německo, Velká Británie, Švédsko, SR či Dánsko), opatření spojená se zastropováním podle stanoviska české delegace rovněž nadměrně zvyšují administrativní zátěž.

Vedle problematiky zastropování přímých plateb byly na dubnovém jednání Rady diskutovány i další otázky. Jednalo se např. o navrhovaný nový systém přímých podpor mladých farmářů či oblastí LFA (otázka, zda tyto podpory mají být dobrovolné, nebo mají být státy povinny je v rámci své národní obálky poskytovat). Další diskutovanou otázkou bylo, zda mají být drobní zemědělci osvobozeni od dodržování nových podmínek „ozelenění“ SZP, případně částečně i od dodržování norem cross-compliance.

Z hlediska ČR byla důležitou také debata o vyjasnění definice „aktivního zemědělce“, který má být podle nových návrhů jako jediný oprávněn k získání přímých plateb. V neposlední řadě byla diskutována i otázka konvergence a sblížení úrovně přímých plateb mezi regiony a členskými státy (více v příspěvku „Rada jednala o budoucnosti přímých plateb“, [Monitoring duben 2012](#)). Další kolo [jednání](#) v Radě o reformě SZP se konalo v květnu 2012. Tématem bylo ozelenění SZP a opět byla diskutována i otázka, kteří zemědělci mohou být vyjmuti z povinnosti dodržování nových podmínek.

Zda se tato „výsada“ má týkat pouze ekologicky hospodařících či drobných zemědělců, anebo se má týkat také půdy obhospodařované a dotované v rámci agroenvironmentálních opatření (stávající osa II. fondu EAFRD) či půdy, na kterou se vztahuje ekologická certifikace udělovaná na úrovni států.

Členské státy v rámci květnového jednání prezentovaly své postoje k navrhovaným opatřením EK, jako je požadavek pěstování min. 3 druhů plodin na orné půdě způsobilé k získávání základní platby. Vyjadřovaly se ke kontroverznímu požadavku na vymezení 7% ha z produkce pro ekologické účely i k sankcím, které mají postihovat zemědělce v případě nedodržování požadavků na ozelenění SZP (více v příspěvku „Rada jednala o „ozelenění SZP“, [Monitoring květen 2012](#)).

Obsah

Na zasedání Rady 18.–19. 6. 2012 přišlo na řadu jednak téma budoucnosti politiky rozvoje venkova po roce 2013, jednak prezentace zprávy

dánského předsednictví o dosavadním průběhu jednání o reformě SZP.

V oblasti nových priorit politiky rozvoje venkova EK navrhuje zachovat dosavadní fond EAFRD, jeho 4 osy ovšem navrhuje nahradit 6 novými prioritními oblastmi.

Tyto nové priority zahrnují: podporu přenosu znalostí v zemědělství a lesnictví; zvyšování konkurenceschopnosti všech typů zemědělského hospodaření; podporu potravinářského řetězce a jeho organizace a též krizového řízení v zemědělství; zachovávání a další rozvoj ekosystémů, které souvisejí se zemědělstvím a lesnictvím; podporu přechodu na nízkouhlíkovou ekonomiku v zemědělství, potravinářství a lesnictví; zvyšování potenciálu pracovních míst na venkově a rozvoj venkovských oblastí. V rámci těchto priorit se počítá s dílčími podprogramy (jako je např. další podpora pro mladé farmáře, pro malé farmy, pro zemědělství v horských oblastech, ekologické zemědělství atd.).

Důležitou otázkou je vytvoření „společného strategického rámce“, který má sloužit ke koordinaci strukturálních fondů. Fond EAFRD má být do tohoto společného rámce zahrnut spolu s fondy ERDF, ESF, EAFRD, EMFF a Kohezním fondem, podpora z těchto fondů má být tedy do určité míry vzájemně provázána a také novým způsobem podmíněna, což nevyvolává jen souhlasné reakce.

V rámci červnového jednání Rady ministři členských zemí našli konsensus ohledně toho, že tzv. druhý pilíř SZP (politika rozvoje venkova) by měl přispívat k ochraně životního prostředí, biologické rozmanitosti a k řešení problémů s klimatickými změnami. Neshodli se ale na tom, jaké minimální finanční prostředky z fondu EAFRD by měly členské státy vynaložit právě na tyto programy.

EK prozatím orientačně navrhuje minimální hranici 25%, některé členské státy přitom požadují, aby hranice zůstala orientační (Španělsko, SR či Polsko), některé státy požadují, aby hranice byla povinná, a jiné dokonce žádají její zvýšení až na 50% (např. Švédsko, ale i Velká Británie). Navrhují zahrnout do těchto opatření i podporu oblastí Natura 2000, oblastí spadajících pod ochranu na základě rámcové směrnice o vodě či opatření týkající se zalesňování. Není přitom zcela jasné, jaká má být výše spolufinancování těchto jednotlivých opatření.

Druhým důležitým tématem jednání Rady spojeným s reformou SZP byla zpráva dánského předsednictví o dosavadním průběhu jednání o reformě SZP. Zpráva měla shrnovat dosavadní pokroky v jednání i dosud nevyřešené body, které musí být předmětem další debaty. Podle očekává-

ni k důležitým a stále nevyřešeným tématům patří zastropování přímých plateb, konvergence a sblížení přímých plateb napříč regiony a členskými státy EU a požadavky na „ozelenění“ SZP.

Postoj ČR

Pokud jde o stanovisko ČR k debatě, která probíhala o nových prioritách politiky rozvoje venkova, zástupci Ministerstva zemědělství ČR podle [tis-kové zprávy](#) hájí pozici, dle níž by se v případě zavedení povinného podílu na financování opatření k ochraně životního prostředí měl každý členský stát podílet dle svých specifických podmínek.

Pokud jde o prezentaci zprávy dánského předsednictví, ČR považuje vedle zastropování a ozelenění za stále otevřená témata také definici aktivního farmáře, otázku zjednodušování SZP a vyšší národní obálky právě pro oblast rozvoje venkova.

Další vývoj

Jednání o reformě SZP budou pokračovat i nadále za kyperského předsednictví. Řada témat reformy SZP je přitom těsně spjata s jednacím osnovou, která se týká nové finanční perspektivy pro období 2014–2020 (viz výše), pro samotná jednání o reformě SZP proto bude klíčový i další postup v meziinstitucionálních rozhovorech o nové FP.

Nelze zapomínat ani na to, že po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost jsou otázky spjaté se SZP v rámci legislativního mechanismu předmětem spolurozhodovací procedury.

Důležité je proto i dění, které okolo této otázky probíhá v EP. 19. 6. 2012 o reformě SZP [jednal](#) výbor AGRI, 25. 6. 2012 potom představitelé AGRI [jednali](#) o navrhované reformě také s členy zemědělských výborů národních parlamentů.

Rada se zabývala ochranou a pohodou zvířat

Press Release. 3176th Council meeting. Agriculture and Fisheries, Luxembourg, 18 June 2012 ([11179/12](#))

Na [zasedání](#) ve dnech 18.–19. 6. 2012 se Rada zabývala [strategií EU pro ochranu a pohodu zvířat](#), která se má týkat období 2012–2015, a hodnocením účinnosti [nařízení č. 1/2005](#) o ochraně zvířat během transportu.

Diskutovány byly otázky harmonizace norem v oblasti pohody zvířat i otázka konkurenceschopnosti EU ve vztahu k zemím, které neudržují tak vysoké standardy v oblasti pohody zvířat.

Z hlediska ČR bylo důležité, že se debatovala i [směrnice](#) z roku 2008 o minimálních standardech týkajících se chovu prasat.

Kontext

EK v roce 2006 přijala [akční plán](#) týkající se ochrany a pohody zvířat pro období 2006–2010, který obsahoval strategické priority a návrhy na další opatření v oblasti pohody (welfare) zvířat.

V roce 2010 byla provedena za účasti externích konzultantů [evaluace](#) plnění tohoto plánu.

Evaluace zjistila, že na základě přijaté legislativy se sice napříč EU zlepšily podmínky života zvířat, v budoucnosti by ale v této oblasti mohlo být uděláno i více, a to především pokud se jedná o oblast kontroly a vynucování dodržování těchto pravidel. Záběr legislativy EU týkající se pohody zvířat by tedy podle této evaluační zprávy měl být rozšířen a měla by se týkat více druhů hospodářských zvířat.

Zpráva se dotýkala také palčivé otázky konkurenceschopnosti na trhu s masem či živými zvířaty v porovnání se zeměmi nedodržujícími tak vysoké standardy pohody zvířat, jako je tomu v případě EU. Konstatovala přitom, že nová legislativa zmenšila nerovnováhu podmínek na vnitřním trhu EU, což je poměrně logické vzhledem k tomu, že došlo k harmonizaci pravidel. Otázka přijetí vysokých standardů v této oblasti třetími zeměmi je ale dlouhodobým projektem, což je poznámka, která v sobě ukrývá jistou bezmocnost EU ve vztahu k tomu, nakolik může situaci v těchto jiných zemích ovlivnit.

Podobnou evaluaci akčního plánu provedl v březnu 2010 i EP a v lednu 2012 potom EK vydala nové sdělení obsahující strategii EU pro ochranu a pohodu zvířat pro nové období 2012–2015.

Závěry přijaté v Radě v červnu 2012 se přitom vedle těchto předcházejících dokumentů, z nichž nová strategie vychází, odvolávají i na čl. 13 Smlouvy o fungování EU, který stanovuje, že zvířata jsou vnímající bytosti a členské státy musejí plně dbát na jejich ochranu.

Obsah

Ministři závěry o ochraně a dobrých životních podmínkách pro zvířata přijali. V závěrech se konstatuje, že zdraví zvířat ovlivňuje významně jejich životní podmínky. Na zdraví zvířat a celostním přístupu proto musí být do budoucna postavena i všechna další opatření týkající se dobrých životních podmínek zvířat.

Závěry Rady se dovolávají potřeby zjednodušit stávající legislativní rámec a snížit administrativní zátěž hospodářských subjektů, ač opatření vedená v tomto směru většinou bývají spojena spíše s posilováním administrativního břemene. Rada navrhuje zvážit, jak dále zvýšit transparentnost a zlepšit informovanost spotřebitelů.

Informovanost spotřebitelů a jejich zájem na dobrých životních podmínkách zvířat by mohl působit jako zcela přirozený zdroj tlaku na producenty a chovatele, podle závěrů Rady však tento stimul nestačí, a jsou proto podle něho nadále potřebná legislativní i nelegislativní opatření regulativní povahy.

Členské státy by podle Rady EU měly mít k dispozici i možnost použít specifické vnitrostátní předpisy, které by umožnily ještě rozsáhlejší ochranu zvířat.

Jediným požadavkem je, že by měly být slučitelné s *acquis communautaire* a s pravidly fungování vnitřního trhu.

To s sebou přirozeně nese problémy týkající se konkurenceschopnosti živočišné výroby EU nejen na vnějších trzích. Komisi proto Rada vyzývá k tomu, aby zvýšila úsilí v oblasti zajištění rovných podmínek pro hospodářské subjekty z EU a třetích zemí.

Postoj ČR

Z hlediska ČR bylo důležité, že se v rámci jednání Rady debatovala i směrnice z roku 2008 o minimálních standardech týkajících se chovu prasat. Tato směrnice obsahuje např. požadavky, aby těhotné prasnice a prasničky byly ustájeny ve skupinách, nové požadavky týkající se podlahové plochy ap.

Její implementace a opatření spojená s kontrolou dodržování požadavků této normy mohou mít další významné dopady na vývoj na evropském trhu s vepřovým masem.

Debata za účasti představitelů EK se týkala data pro splnění požadavků směrnice. Požadavky by měly být členskými státy implementovány do 1. 1. 2013, přičemž EK zdůrazňuje nutnost jejich splnění, aby tak bylo z pohledu spotřebitele zabráněno podobným problémům na trhu s vepřovým masem, jaké nastaly v některých částech EU na trhu s vejci v první polovině roku 2012.

Další vývoj

Nová strategie týkající se ochrany a dobrých životních podmínek zvířat počítá se zvýšením kontroly dodržování stávajících pravidel, ale také s možností vzniku pravidel nových. Sama žádná pravidla nezavádí, jde pouze o strategický dokument. Přesto je do budoucna možné očekávat na tomto poli spíše zpřísnění regulativních opatření, a to i na úrovni členských států.

ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

Rada stvrdila kompromis ve věci revize směrnice o odpadních elektrických a elektronických zařízeních

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o odpadních elektrických a elektronických zařízeních ([KOM\(2008\)810](#))

Rada 7. 6. 2012 [stvrdila](#) kompromis ve věci revize [směrnice č. 2002/96](#) o odpadních elektrických a elektronických zařízeních (tzv. WEEE Directive).

Kontext

Komise svůj návrh předložila v prosinci 2008 s cílem „napojit“ jej věcně na [směrnici č. 2002/95](#) o omezení používání nebezpečných látek v elektrických a elektronických zařízeních (tzv. RoHS Directive), jejíž [revizi](#) předložila rovněž. Ve výsledku by měl vzniknout koherentní legislativní rámec ke snížení nebezpečných látek (mj. olova, rtuti či kadmia) v elektrických a elektronických zařízeních, resp. ke zvýšení míry jejich znovuvyužití a recyklace v případě, že daná zařízení vyjdou z užívání.

Členské státy se dlouhodobě stavěly proti propojení směrnic RoHS a WEEE, resp. byly spíše pro 2 separátní normy s různým záběrem a různými cíli (více v příspěvku „Rada má pochyby o revizi směrnice o elektrických a elektronických zařízeních“, [Monitoring říjen 2009](#)). Výbor ENVI však již v červnu 2010 demonstroval zcela opačný postoj (více v příspěvku „ENVI: směrnice o elektrických a elektronických zařízeních musí být přísnější“, [Monitoring červen 2010](#)). Potvrdilo se to jak v listopadu 2010, kdy plénum EP přijalo svou pozici k prvnímu čtení návrhu, jež by měl revidovat směrnici RoHS (více v příspěvku „EP: směrnice o elektrických a elektronických zařízeních musí být přísnější“, [Monitoring listopad 2010](#)), tak v únoru 2011, kdy plénum EP završilo první čtení revize směrnice WEEE (více v příspěvku „EP: Odpadní elektrická a elektronická zařízení musíme sbírat a recyklovat“, [Monitoring únor 2011](#)). Rada politické dohody dosáhla až v březnu 2011 (více v příspěvku „Rada završila první čtení revize směrnice o odpadních elektrických a elektronických zařízeních“, [Monitoring březen 2011](#)). Výbor ENVI přijal [zprávu](#) Karl-Heinze Florenze pro druhé čtení v říjnu 2011 (více v příspěvku „ENVI připravuje druhé čtení revize směrnice o odpadních elektrických a elektronických zařízeních“, [Monitoring říjen 2011](#)). Kompromisu EP a Rada dosáhly v prosinci 2011 (více v příspěvku „Rada a EP: kompromis

ve věci revize směrnice o odpadních elektrických a elektronických zařízeních“, [Monitoring prosinec 2011](#)). EP jej stvrdil v lednu 2012 (více v příspěvku „EP stvrdil kompromis ve věci revize směrnice o odpadních elektrických a elektronických zařízeních“, [Monitoring leden 2012](#)).

Obsah a sporné body

Po dobu prvních 4 let platnosti nové směrnice (do roku 2016) bude zachován stávající „závazek“: zpracovávat 4 kg „elektrošrotu“ na osobu a rok. V následujících 3 letech (do roku 2019) by se mělo dále zpracovávat 45 % WEEE počítaných ze sumy elektrických a elektronických zařízení uvedených na trh (za tím účelem by měl vzniknout online registr aktualizovaný výrobcí). Po těchto 7 letech budou mít členské státy 2 možnosti: zpracovávat 65 % WEEE počítaných ze sumy elektrických a elektronických zařízení uvedených na trh, nebo zpracovávat 85 % veškerých vygenerovaných WEEE.

S ohledem na předchozí negociace lze konstatovat, že k ústupkům byla donucena jak Rada, tak EP. Zatímco členské státy vyžadovaly maximum výjimek, EP naopak předpokládal co nejprísnejší normu. ČR spolu s dalšími 9 státy EU (Bulharskem, Litvou, Lotyšskem, Maďarskem, Maltou, Polskem, Rumunskem, Slovenskem a Slovinskem) přesto bude moci výše uvedený 65%, resp. 85% požadavek naplňovat až v roce 2021, tj. o 2 roky později.

Směrnice by měla být, pokud jde o kategorie výrobků, jednodušší a nejpozději po 6 letech by se měla vztahovat fakticky na všechny WEEE (včetně např. fotovoltaických panelů).

Co se týče odpovědnosti za nakládání s WEEE, břímě by měli nést nejprve výrobci (popř. jejich zástupci, pokud výrobce v daném členském státě nepůsobí), obchodníci (drobných WEEE typu mobilních telefonů – do délky 25 cm – by mělo být možné se bezplatně „zbavit“ v obchodech s výměrou min. 400 m², což již dříve odsoudila např. organizace UEAPME), vývozci odpadu mimo EU, až poté spotřebitelé a jen výjimečně daňoví poplatníci.

Další vývoj

Nová směrnice by měla být implementována do 18 měsíců od vstupu v platnost, k čemuž dojde po uveřejnění v Úředním věstníku EU.

Rada a EP se shodli na směrnici o energetické účinnosti

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o energetické účinnosti a o zrušení směrnic 2004/8/ES a 2006/32/ES ([KOM\(2011\)370](#))

Zástupci Rady a EP se po 6 jednáních (za účasti Komise) 13. 6. 2012 [shodli](#) na kompromisu stran [návrhu](#) směrnice o energetické účinnosti.

Kontext

Komise návrh předložila v červnu 2011 s tím, že dosavadní 9% výsledek EU v otázce zvyšování energetické účinnosti je nedostatečný (více v příspěvku „Komise předložila novou směrnici o energetické účinnosti. Má být přísnější“, [Monitoring červen 2011](#)). Výsledná norma by měla být podle Komise snáze vymahatelná než její „předchůdkyně“, [směrnice č. 2004/8](#) a [č. 2006/32](#), a současně by měla být v souladu jak s obecnou strategií EU [Evropa 2020](#), tak i s [akčním plánem pro energetickou účinnost](#) (více v příspěvku „Komise zveřejnila akční plán pro energetickou účinnost“, [Monitoring březen 2011](#)). Spotřeba energie v EU by se měla oproti referenčnímu roku 1990 snížit o 368 Mtoe (do roku 2020, čímž by měl být naplněn dlouhodobý záměr EU snížit spotřebu energie v Unii jako celku o 20%, a tedy snížit závislost na importech zdrojů energie do EU, jež v roce 2011 [podle EP](#) přišly na 488 mld. €, tj. 3,9 HDP EU a 6krát více než v roce 1999).

Výbor ENVI Komise v jejím záměru vždy bezvýhradně podporoval, resp. v mnoha ohledech požadoval ještě přísnější normu než Komise (více v příspěvku „ENVI podporuje přísnou směrnici o energetické účinnosti“, [Monitoring prosinec 2011](#)). Obdobnou pozici vyjádřil v únoru 2012 také odpovědný výbor ITRE skrze [zprávu](#) Clauda Turmese, k níž bylo předloženo 1 810 pozměňovacích návrhů (více v příspěvku „Rada si není jista přísnou směrnicí o energetické účinnosti“, [Monitoring únor 2012](#)). Coreper k výrazně „měkčímu“ kompromisu mezi členskými státy dospěl v dubnu 2012 (více v příspěvku „Rada chce výrazně „měkčí“ směrnici o energetické účinnosti“, [Monitoring duben 2012](#)).

Obsah a sporné body

Kompromis mezi Radou a EP se rodil velmi bolestně. Zpravodaj ITRE Claude Turmes po jednáních dokonce prohlásil, že ani implementace nové směrnice (kvůli postoji zejm. Velké Británie a Německa) nezaručí, aby se v EU do roku 2020 snížila spotřeba energie o 20 %. Výsledek bude údajně nejvýše 15 %, proto by měla Komise (která nicméně v [poslední z tiskových zpráv](#) hovoří o 17%) předložit mj. návrh na další snížení

emisí CO₂ z automobilů a dodávek. Na druhou stranu kompromis obsahuje řadu prvků, jež by měly vést k úspoře energie.

Členské státy by krom národních „účinnostních“ akčních plánů, jež by měly být uveřejněny v letech 2014, 2017 a 2020, měly do 1. 1. 2015 např. připravit dlouhodobé plány („cestovní mapy“) úspor ve/skrze stavebnictví (včetně úprav veřejných budov) do roku 2050. Je nicméně poněkud absurdní, že Komise by „dosažený pokrok“ (tj. zda je EU jako celek s to do roku 2020 zvýšit svou energetickou účinnost o 1 474 Mtoe, pokud jde o primární energetický potenciál použitých zdrojů, a/nebo 1 078 Mtoe, pokud jde o finální spotřebu energií) měla hodnotit už v červnu 2014.

Rada podpořila požadavek, aby veřejné orgány byly povinny renovovat každý rok alespoň 3% plochy budov (čl. 4 návrhu), a tím snižovaly spotřebu energie. Musí ale jít o prostory (1) ve vlastnictví, (2) v užívání (3) centrálních vlád s (4) celkovou užžitnou podlahovou plochou nad 500 m² (uplatnit se musí všechny 4 podmínky; od června 2015 by se uvedený parametr celkové užžitné podlahové plochy měl snížit na 250 m²).

Tím pádem by z rámce směrnice měly vypadnout např. nemocnice, školy ap., což kromě (spolkového) Německa požadovaly zejm. nové členské státy.

Energetické společnosti by také měly (dle čl. 6 návrhu v posledním znění rovněž postupně) dosahovat „kumulativních ročních úspor v konečné energetické spotřebě“ (svých zákazníků – pozn. aut.) ve výši 1,5% oproti předchozímu roku (při vynětí energie spotřebované v sektoru dopravy a zohlednění průměrných úspor, jichž společnosti dosáhly 3 roky před vstupem nové směrnice v platnost).

Pokud se energetické společnosti rozhodnou pro jiný způsob zvyšování energetické účinnosti, měly by dokázat, že dosažené úspory odpovídají uvedenému základnímu 1,5% požadavku.

Členské státy by měly moci určitou spotřebovanou energii (např. tu, jež byla spotřebována v průmyslu pokrytém systémem obchodování s emisními povolenkami) vyjmout z kalkulací týkajících se úspor v konečné energetické spotřebě, pokud tato energie – včetně všech úspor dosažených na úrovni členských států od 31. 12. 2008 – nepřesáhne 25% celkového národního cíle energetických úspor. EP si nicméně vymohl, aby Komise toto ustanovení nejpozději v roce 2016 přehodnotila.

Velké společnosti (tj. nikoliv malé a střední podniky do 250 zaměstnanců a/nebo domácnosti) by měly do 3 let od vstupu směrnice v platnost projít energetickým auditem „kvalifikovaných a akreditovaných expertů“ – a pak každé 4 roky –, pokud taková opatření již neimplementovaly.

Domácností by se měl dotknout požadavek, aby měly od dodavatelů energií zajištěn přístup ke svým individuálním spotřebám (tzv. smart metering).

V případě nových budov nebo budov renovovaných podle [směrnice č. 2010/31](#) (o energetické náročnosti budov) by naplnění tohoto požadavku mělo být obligatorní (tj. bez ohledu na to, zda je to „technický možné a finančně opodstatněné“). Analogicky by se měl smart metering (zejm. tzv. rozdělovače topných nákladů na jednotlivých otopných tělesech) uplatňovat i v domech s více bytovými jednotkami (v ČR zejm. velmi časté panelové domy), a to od 1. 1. 2017.

Faktury za energie by měly být koncovým spotřebitelům včetně domácností vystavovány obligatorně nejméně 2krát ročně, na vyžádání čtvrtletně.

Od členských států se do prosince 2015 očekává, že předloží komplexní posouzení svých možností, pokud jde o (efektivnější) využívání kogeneračních zařízení (vyrábějících elektřinu a teplo) a/nebo centrálního (městského) vytápění, včetně analýzy nákladů a přínosů (cost-benefit), a v případě, že přínosy převáží nad náklady, zahájí „vhodné kroky“.

Z tohoto požadavky by měly být vyňaty tzv. špičkové zdroje používané nejvýše 1 500 hodin ročně (v průměru za posledních 5 let), jaderné elektrárny a zařízení nezbytná k ukládání CO₂ pod zemský povrch (podle [směrnice č. 2009/31](#)).

Co se týče financování, i tato otázka by měla být řešena primárně na úrovni členských států (ale v právním rámci stanoveném na úrovni EU).

Nadto by veřejné autority členských států na centrální úrovni měly být povinny zohledňovat parametr „vysoké energetické účinnosti“ při zadávání všech veřejných zakázek odpovídajících čl. 7 [směrnice č. 2004/18](#) (norma přitom podléhá revizi; více v příspěvku „Komise reviduje pravidla pro zadávání veřejných zakázek“, [Monitoring prosinec 2011](#)). Podmínkou by ale mělo být, že takové řešení bude nákladově efektivní, ekonomicky proveditelné, bude garantovat „širší udržitelnost“, bude technicky vhodné a bude zaručovat dostatečnou (hospodářskou) soutěž.

Další vývoj

Výsledný kompromis by měla ještě formálně potvrdit Rada na úrovni ministrů (Coreper tak učinil 14. 6. 2012), výbor ITRE (v červenci 2012) a plénum EP (nejspíše v září 2012).

Pokud bude nová směrnice přijata, měla by se začít uplatňovat od (jara) roku 2014.

VE ZKRATCE...

Přístup k vodě je základním (lidským) právem

Výbor ENVI přijal 30. 5. 2012 jednomyslně nelegislativní [zprávu](#) Richarda Seebera konstatující, že přístup k vodě je fakticky základním (lidským) právem, a proto by měla být adekvátně revidována [rámcová směrnice o vodě č. 2000/60](#). Podle ENVI by se rovněž měly zvýšit investice do infrastruktury, neboť se odhaduje, že až 70% vody dodávaných do měst v Evropě přijde v důsledku prosakujícího potrubí a podobných nedostatků vlnič. Pokud jde o ceny (dodávek) vody, ENVI se staví za uplatnění principu „znečišťovatel platí“ (v tomto ohledu by se měly přezkoumat i platné dotace jak na unijní, tak národní úrovni, včetně zemědělských), přihlížet by se nicméně mělo k potenciálním sociálním dopadům. Komise hodlá k dané problematice uveřejnit (minimálně) sdělení, a to v listopadu 2012.

Summit EU – Rusko a další rozvoj strategického partnerství

Ve dnech 3.–4. 6. 2012 se v Petrohradě uskutečnil další [summit](#) EU – Rusko. Po čtyřleté přestávce se do role partnera představitelů EU (předsedy Komise Josého Manuela Barrosa a nově, po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost, také předsedy ER Hermana Van Rompuye) vrátil staronový ruský prezident Vladimir Putin. Představitelé obou aktérů při schůzce podpořili další rozvoj strategického partnerství a [partnerství pro modernizaci](#), které bylo navázáno za předchozího prezidenta Dmitrije Medveděva. Na pořadu jednání se opět objevila i nová bilaterální dohoda mající nahradit dohodu z roku 1997. Během druhého funkčního období ruského prezidenta Putina v letech 2004–2008 prošlo jednání o nové dohodě několika zvraty a kritickými okamžiky, několikrát bylo přerušeno. Pro EU je Rusko důležitý obchodní partner, Unie si však musí dát pozor na pasivní obchodní bilanci, kterou s Ruskem má v důsledku zvyšujícího se objemu dovozu nerostných surovin (v roce 2011 dosahoval vývoz EU do Ruska cca 108 mld. €, ruský vývoz do EU se však blížil 200 mld. €). Také proto se EU snaží vylepšit jak obchodní bilanci, tak bilanci v oblasti zahraničních investic, ruská strana ovšem neotvírá tyto příležitosti „zadarmo“. Důležitým tématem je pro ni dosažení bezvízového styku alespoň v případě krátkodobých pobytů, což je

pro EU a některé její členské státy zase kontroverzní otázka z hlediska vnitřní bezpečnosti či z hlediska politického. Problémové jsou potom některé otázky mezinárodní politiky, kde se představitelé EU neshodují s ruským prezidentem Putinem ohledně situace v Sýrii a jejího řešení. Problematickou otázkou po léta zůstává také potenciálně jaderný Írán a s tím se pojící obavy EU. I když v této otázce se oba aktéři dlouhodobě shodují alespoň v hodnocení situace, podle kterého by jaderný Írán narušil strategickou rovnováhu v regionu.

Sdělení o energii z obnovitelných zdrojů

Komise vydala 6. 6. 2012 [sdělení](#), ve kterém poukázala na [známý cíl](#) dosáhnout do roku 2020 20% podílu energií z obnovitelných zdrojů. Za tím účelem vyzvala členské státy ke koordinaci postupu při zavádění a reformování režimů podpor, k harmonizaci a k intenzivnějšímu obchodování mezi členskými státy s energiemi, které pocházejí z obnovitelných zdrojů. EK vyzývá k vytvoření pevného právního rámce i po roce 2020. Pokud by se tak nestalo, varuje před poklesem produkce OZE po roce 2020. Do roku 2030 vytyčuje 3 možné scénáře vývoje. První počítá sice se snižováním emisí CO₂, ale bez podpory OZE (např. pomocí nástrojů obchodování s emisemi). Druhý scénář počítá naopak s vytyčením jasných cílů týkajících se OZE, energetických úspor a snižování emisí skleníkových plynů, a to na národní úrovni. Poslední požaduje jejich stanovení i na úrovni EU. EK dále vyzdvihuje 4 hlavní oblasti, ve kterých má dojít k urychlení úsilí o koordinaci. Jedná se o začlenění energie z OZE do trhu s energiemi. Dále EK vyzývá členské státy k harmonizaci režimů podpor, upřednostňuje přitom takové režimy podpor, které by měly přispívat ke snížení nákladů. Dále EK vyzývá k intenzivnější spolupráci mezi členskými státy. Ty by podle sdělení měly v souladu se směrnicí o energii z OZE z roku 2009 naplnit své cíle ohledně OZE také vzájemným obchodováním s touto energií (větrnou, solární ap.). Zde je však třeba poznamenat, že tato výzva nezřídka naráží na technické překážky týkající se způsobilosti energetických sítí a infrastruktury. Specificky sdělení zdůrazňuje vytvoření integrovaného regionálního trhu ve Středomoří, který by měl umožnit rozsáhlé

investice v oblasti. EU již několik let plánuje např. ambiciózní solární projekt Desertec, budoucnost takovýchto projektů je však nejistá nejen kvůli financím, ale také z bezpečnostního hlediska. Sdělení představuje výzvu k další legislativní aktivitě. Je tedy možné očekávat, že po tzv. klimaticko-energetickém balíku se EK chystá k další aktivitě tímto směrem.

JURI i Rada pro snazší přístup k osiřelým dílům

Výbor JURI se zástupci Rady 6. 6. 2012 [dospěl](#) ke kompromisu stran [zprávy](#) Lidie Joanny Geringer de Oedenberg týkající se přístupu k autorským právům k tzv. osiřelým dílům, u nichž nelze získat souhlas autora s dalším nakládáním. Komise svůj [návrh](#) uveřejnila v květnu 2011 (více v příspěvku „Komise uveřejnila koncepci práv duševního vlastnictví“, [Monitoring květen 2011](#)). Osirelá díla by měla být možné (po jejich definování jako osiřelých dle nové směrnice) dále (nekomerčně) využívat, v případě veřejných institucí i s možností určitého zisku. Kompromis nicméně ještě musejí přijmout jak Rada, tak EP.

V Radě už se rýsuje, jak financovat výstavbu infrastruktury

Rada 7. 6. 2012 [přijala](#) tzv. částečný obecný přístup týkající se vytvoření Nástroje pro propojení Evropy (Connecting Europe Facility; CEF), jež by měl v období 2014–2020 umožnit financování infrastrukturních staveb v EU (v oblasti dopravy, energetiky a telekomunikací a s celkovým rozpočtem 50 mld. €). Rada se prozatím shodla pouze na základních „podmínkách, metodách a procedurách“ financování ze strany EU, všechny ostatní otázky (s výjimkou otázek transevropské dopravní sítě, jež byly rámcově dojednány v březnu 2012; více v příspěvku „Členské státy žádají výjimky v budování transevropské dopravní sítě“, Ve zkratce..., [Monitoring březen 2012](#)) by měly být předmětem dalších jednání, jež budou souviset s dojednáním nové finanční perspektivy na období let 2014–2020. Na rozdíl od Komise Rada požaduje, aby z grantů CEF bylo za určitých podmínek možné financovat i (přeshraniční) projekty silniční sítě, nikoliv primárně projekty železniční a vodní dopravy. EP by měl o své pozici k CEF [podle Komise](#) rozhodovat na přelomu let 2012 a 2013.

Rada podporuje změny na trhu s potravinami pro zvláštní výživu

Rada 7. 6. 2012 [podpořila](#) (za nesouhlasu Itálie a abstinence Německa) [návrh nařízení](#), jež by mělo zrušit stávající [směrnici č. 2009/39](#) o potravinách určených pro zvláštní výživu (včetně [směrnice č.](#)

[92/52](#) a [č. 96/8](#) a [nařízení č. 41/2009](#)). Komise text předložila v červnu 2011. Obecně by se uvádění daných potravin na trh mělo řídit obecnými normami typu [nařízení č. 1924/2006](#) o „údajích týkajících se potravin z hlediska jejich nutriční hodnoty a vlivu na zdraví“ či [směrnice č. 2002/46](#) o „sblížování právních předpisů členských států týkajících se doplňků stravy“. Důvodem pro tuto (na unijní poměry) poměrně neobvyklou změnu, kdy dochází ke zrušení speciální směrnice (byť náhradou za přímo účinné a přímo použitelné nařízení), je skutečnost, že původní norma byla z hlediska své implementace „problematická“ (nebylo, zjednodušeně řečeno, jasné, co jsou „potraviny určené pro výživu specifických skupin populace“ a co „specifické potraviny určené pro výživu populace jako celku“). Nové nařízení by mělo specifikovat požadavky na potraviny určené „ohroženým skupinám populace“ – dětem do 3 let, pacientům s rakovinou, zažívacími obtížemi ap. Zároveň by měl vzniknout jediný seznam látek, jež by takové potraviny mohly obsahovat (dnes existují 3 a vzájemně se překrývají). Zboží, které je již na trhu, by se nové nařízení dotknout nemělo. Naopak by se mělo začít uplatňovat až po 2 letech od svého schválení spolurozhodováním Rady a EP. Plénum EP o [zprávě](#) Frédérique Ries, jež mj. stanovuje přesné požadavky na obaly dětských mléčných výživ (pro děti do 12 měsíců a děti ve věku 12–36 měsíců) a značení potravin obsahujících lepek, [hlasovalo](#) 14. 6. 2012 (poměrem 603:8:8). Rada nicméně navrhuje, aby se nová norma na mléčné výživy nevztahovala vůbec (resp. případně později) a potraviny upravující lepek byly ošetřeny [nařízením č. 1169/2011](#) (o poskytování informací o potravinách spotřebitelům).

Komise má představit strategii na podporu výstavby nízkoenergetických domů

Komisař Antonio Tajani 8. 6. 2012 [představil](#) základní obrysy strategie, jež by měla podpořit výstavbu nízkoenergetických domů, a tedy stavebnictví, jež se na HDP EU podílí přibližně 10 %. Strategie by měla být uveřejněna na podzim 2012. Mezi její klíčové prvky by měly patřit např. finanční nástroje (projektové dluhopisy, podpora úvěrování), relevantní daňové výhody (např. nižší DPH), zvyšování kvalifikace podporou mobility pracovníků a šířením odpovídajících dovedností, posílení technické standardizace (viz výše) či zvyšování energetické účinnosti používaných materiálů a konstrukčních prvků, to vše nejen v EU, ale ideálně i za jejími hranicemi. Zatím není zřejmé, zda akční plán bude předjímat novou legislativu, nebo se zaměří pouze na vymáhání té stávající, popř. na potenciální legislativní změny výhradně na úrovni členských států.

Reforma pravidel EU o ochraně údajů do konce roku 2013

Komisařka Viviane Reding k návrhu reformy směrnice o ochraně dat 8. 6. 2012 [potvrdila](#) slova irské delegace, která si klade za cíl dokončit tuto reformu během svého předsednictví v roce 2013 (více v příspěvku „Komise představila komplexní reformu pravidel EU o ochraně údajů“, [Monitoring leden 2012](#)).

Komise zpochybnila plán ČTÚ na změny v přístupu k internetu

Komise se 11. 6. 2012 [rozhodla](#) prošetřit návrh Českého telekomunikačního úřadu (ČTÚ) zrušit na části území ČR povinnost společnosti Telefónica poskytovat alternativním operátorům přístup ke své infrastruktuře, aby mohli také nabízet širokopásmové připojení. Bez daného přístupu by byl podle Komise výběr operátorů nabízejících vysokorychlostní internet v ČR omezen a spotřebitelé by pravděpodobně platili za připojení k internetu vyšší ceny. Komise proto plány ČTÚ pozastavila a zahájila druhou fázi šetření podle čl. 7 a 7a [směrnice č. 2009/140](#), jež by měla trvat 2, resp. 3 měsíce. Komise bude od ČTÚ požadovat „další důkaz o tom, že konkurence, které je společnost Telefónica ze strany alternativních poskytovatelů internetových služeb v některých částech země vystavena, je dostatečná (např. kabel, Wi-Fi – pozn. aut.), aby opravňovala ke zrušení všech regulačních nápravných opatření“.

Komise vydala nové pokyny o právech osob se sníženou pohyblivostí v letecké dopravě

Komise v souvislosti s nadcházejícími olympijskými hrami v Londýně [vydala](#) 14. 6. 2012 pokyny, objasňující práva osob se zdravotním postižením nebo se sníženou pohyblivostí v letecké dopravě. Cílem je vyjasnit existující pravidla, jmenovitě [nařízení č. 1107/2006](#). Norma řeší problémy s přístupem k letecké přepravě bez diskriminace ve [22 oblastech](#). Pokyny upozorňují zejm. na význam předběžného oznámení, aby poskytovatel služeb (letišť nebo letecká společnost) mohl zajistit potřebnou pomoc.

EP požaduje změnu směrnice o zdravotních prostředcích

Plénum EP 14. 6. 2012 [přijalo](#) usnesení požadující revizi [směrnice č. 93/42](#) o zdravotních prostředcích. Nová norma by měla mj. garantovat „vystopovatelnost“ (traceability) zdravotních prostředků (zmapování celého produkčního a distribučního řetězce; každý zdravotní prostředek by měl mít např. svůj „pas“ a měl by být zapsán do celounijní databáze), nemusela by ale nutně zpřísnovat jejich autorizaci pro uvádění na trh. V případě problémů se zdravot-

ními prostředky by však měli mít pacienti možnost podat proti výrobci/výrobci kolektivní žalobu. Výbor usnesení přijal v reakci na kauzu silikonových prsních implantátů francouzské společnosti PIP (Poly Implant Prothèse) z března 2010. Ty údajně řadě žen, zejm. v Německu, Francii, Velké Británii a Španělsku, způsobily rakovinu, neboť byly vyrobeny z běžného průmyslového silikonu a nebyly dostatečně odolné (např. proti proražení). Komise v únoru 2012 [uveřejnila](#) seznam kroků, jež by měly podstoupit členské státy v mezidobí, než bude přijata revize příslušné směrnice (více v příspěvku „Komise: Nejdůležitější kroky, než se změní směrnice o zdravotních prostředcích“, Ve zkratce..., [Monitoring únor 2012](#)). Příslušný návrh by měla Komise předložit již v září 2012.

Revize zdravotnické směrnice o transparentnosti se nejspíš neobejde bez problémů

Komise v březnu 2012 navrhla revidovat tzv. směrnici o transparentnosti ([č. 89/105](#)), a zefektivnit a zkrátit tak vnitrostátní rozhodování o tvorbě cen a úhradách léčivých přípravků (více v příspěvku „Komise chce zefektivnit vnitrostátní rozhodování o tvorbě cen a úhradách léků“, [Monitoring březen 2012](#)), záhy se ale zejm. ze strany členských států začala ozývat kritika. Proti se kromě českého ministra zdravotnictví Leoše Hegera (více v příspěvku „ČR proti směrnici o transparentnosti“, Ve zkratce..., [Monitoring duben 2012](#)) vyslovilo Rakousko a Lucembursko, jejichž parlamenty Komisi předložily tzv. odůvodněná stanoviska stran nesouladu návrhu s principem subsidiarity. Rakousko tvrdí, že [návrh](#) zasahuje do jeho (z definice prakticky výhradně národního) systému sociálního zabezpečení, Lucembursko se obává nárůstu administrativní zátěže. Obě uvedené země (parlamenty) doplnil v 14. 6. 2012 i český Senát PCR, který se [obává](#) zejm. přenesení odpovědnosti za průtahy při tvorbě cen na členské státy, ač prodlení nemusí být vždy zaviněno liknavostí státních úředníků. Lze proto očekávat, že Rada bude při posuzování návrhu relativně obezřetná. V EP by měla k textu předložit začátkem července 2012 zprávu Antonyia Parvanova z výboru ENVI, debatovat o jejím obsahu by se mělo na podzim 2012.

Kosovo má naději na bezvízové cestování do EU

Kosovo [získalo](#) 14. 6. 2012 od komisařky pro vnitřní věci Cecilie Malmström plán na liberalizaci vízového režimu. Dokument obsahuje seznam oblastí, v nichž je potřeba provést reformy. Jedná se např. o svobodu pohybu, řízení hranic a migrace, boj proti organizo-

vanému zločinu, korupci a dodržování základních práv. EU zahájila v minulosti již 5 jednání se zeměmi Balkánu o vízové liberalizaci. Bývalá jugoslávská republika Makedonie, Černá Hora a Srbsko získaly bezvízový styk v prosinci 2009 (více v příspěvku „Občané Makedonie, Černé Hory a Srbska budou cestovat do EU bez víz“, Ve zkratce..., [Monitoring listopad 2009](#)), Albánie a Bosna a Hercegovina v listopadu 2010 (více v příspěvku „EP: Uvolnění vízové povinnosti pro občany Albánie a Bosny a Hercegoviny do konce roku 2010“, Ve zkratce..., [Monitoring říjen 2010](#)).

Komise chce pro malé a střední podniky lepší přístup k financím

Komisař Antonio Tajani 15. 6. 2012 [představil](#) soubor opatření, jež by měla malým a středním podnikům zajistit lepší přístup k financím a nastartovat jejich rozvoj, a to napříč členskými státy. Např. OSVČ je v EU údajně v průměru jen 10 %, ač podle Komise je jich potenciálně až 45 %. Prvním z opatření je [průvodce](#) přibližně 50 mld. € dostupnými (sumárně) v EU pro malé a střední podniky (resp. v jednotlivých členských státech skrze cca 120 regionálních nebo národních programů). Druhým krokem je zahájení školení na téma financování malého a středního podnikání v EU prostřednictvím 600 partnerů [Enterprise Europe Network](#) z 51 zemí. Zatřetí, Komise by měla na podzim 2012 uveřejnit akční plán, jež by měl k podnikání motivovat a/nebo (zprostředkovaně) vzdělávat mj. mladé, ženy či seniory.

Digitální agenda sílí, ale stále trpí řadou nedostatků

Komise 18. 6. 2012 [uveřejnila](#) výroční [přehled](#) úspěchů i nedostatků své [digitální agendy](#) z května 2010, včetně [dat](#) za jednotlivé členské státy. Za úspěch Komise považuje, že (1) vysokorychlostní připojení k internetu se stalo prakticky standardem, (2) spotřebitelé i podniky rychle přecházejí na mobilní služby, (3) 68 % Evropanů se připojuje pravidelně k internetu a (4) Řecko, Portugalsko, Irsko a ČR masivně využívají informační a komunikační technologie ve veřejné správě. Mezi nedostatky Komise zmínila zejm. fakt, že (1) 50 % pracovních sil nemá dostatečné dovednosti v oblasti informačních a komunikačních technologií, (2) nakupování na internetu se i nadále omezuje na domácí trh, (3) používání elektronického obchodu malými a středními podniky stagnuje, (4) v investicích do výzkumu EU stále zaostává za USA, (5) telekomunikační společnosti cenami za roaming nadále znevýhodňují spotřebitele. Akční plán sestává ze 101 opatření (78 Komise a 23 členské státy), přičemž 34 z nich již bylo podle Komise splněno, na 52 se pracuje a 15

má zpoždění. V roce 2012 by měly být předloženy strategie EU pro tzv. cloud computing (využívání vzdálených úložišť dat pro běžnou práci) a bezpečnost internetu.

EP chce, aby všechny nové vozy byly od roku 2015 vybaveny systémem tísňového volání eCall

Výbory IMCO a TRAN [přijaly](#) 19. 7. 2012 poměrem 58:4:8 společné nelegislativní usnesení, na jehož základě by všechny nové vozy (osobní automobily a tzv. dodávky) měly být od roku 2015 vybaveny systémem tísňového volání eCall, jež v případě nehody sám vytočí číslo linky 112. Cílem je urychlit příjezd záchranné služby a snížit počet smrtelných obětí silničního provozu. Dnes je systémem eCall nebo jemu podobným vybaveno jen 0,4 % vozů, přitom by podle IMCO a TRAN mohl zachránit až 2 500 lidských životů ročně a/nebo snížit závažnost zranění vzniklých při autonehodách o 10–15 %, pokud by jím byly vybaveny všechny nové vozy (údajně stojí cca 100 €). Komise by podle obou výborů měla předložit legislativní návrh na povinné zavedení eCall do konce roku 2012. Komise by s tím neměla mít problém, sama by uvítala, pokud by eCall byl povinný do konce roku 2014. Plénum EP by mělo o zprávě IMCO a TRAN hlasovat v červenci 2012.

Rada i EP pro přísnější farmakovigilanci

Zástupci Rady a EP se 20. 6. 2012 zatím neformálně shodli na návrhu, jež by měl v EU dále zpřísnit farmakovigilanci a umožnit fakticky automatické stažení nebezpečných léků z celého trhu EU, pokud se prokáže, že ohrožují zdraví a/nebo bezpečnost pacientů, popř. pokud sám výrobce (s adekvátním odůvodněním) nepožádá o obnovení příslušné autorizace. Komise svůj návrh opřela o kauzu s lékem Médiator, v důsledku jehož užívání údajně zemřelo 500–2000 osob. Lék se déle než 30 let prodával v Portugalsku, Španělsku, Itálii, Řecku, Lucembursku a Francii. Právě v poslední z uvedených zemí byl k dispozici až do roku 2009, přestože pochybnosti o jeho účincích existovaly už od roku 1998. Plénum by se mělo příslušným textem (resp. [zprávou](#) Lindy McAvan) zabývat v září 2012, Rada by měla kompromis stvrdit bezprostředně poté. Výsledné nařízení by měly členské státy implementovat do 6 měsíců od uveřejnění v Úředním věstníku EU.

ACTA před jednáním pléna opět na agendě výborů EP

Před hlasování pléna EP o osudu dohody ACTA byla tato otázka opět předmětem agendy některých

výborů. Nejprve dohodu 4. 6. 2012 [odmítl](#) výbor DEVE jako již čtvrtý z parlamentních výborů. Stalo se tak po odmítnutí smlouvy výbory LIBE, ITRE a těsně také výborem JURI. Výbor LIBE navrhl doporučit odpovědnému výboru, kterým je výbor INTA, neschválit dohodu z důvodu nesouladu se základními právy zakotvenými v Chartě základních práv EU. Ačkoli tedy výbor akceptoval potřebu mezinárodní smlouvy upravující práva na ochranu duševního vlastnictví, v případě dohody ACTA konstatoval, že je v rozporu s právy na ochranu soukromí a citlivých soukromých informací. Také zástupci výboru ITRE konstatovali, že dohoda ACTA nedostatečným způsobem vyvažuje na jedné straně potřebu chránit duševní vlastnictví a na straně druhé respektovat svobodu podnikání a chránit privátní informace, stejně jako svobodu informace poskytovat. Nedostatečný respekt dohody ke specifickým jednotlivých oblastí, v nichž by měla dohoda chránit duševní vlastnictví, by také podle stanoviska výboru ITRE mohl způsobovat nejistotu ekonomickým subjektům při jejich podnikání. Je přitom třeba poznamenat, že při tvorbě těchto stanovisek se v některých případech projevoval i vliv zástupců pirátských stran, z nichž některé uspěly při posledních volbách do EP a jejichž zástupci se do příslušných výborů dostali. Ve výboru DEVE byl zpravodajem návrhu, který se týká dohody ACTA, český europoslanec Jan Zahradil. Stanoviska, která byla předána výboru INTA, byla nezávazná, samotný odpovědný výbor o dohodě hlasoval 21. 6. 2012. Také jeho [doporučení](#) však nakonec bylo zamítavé. Zatímco 19 poslanců hlasovalo proti dohodě, pouze 12 její schválení podpořilo. Očekávané hlasování pléna EP se uskuteční ve středu 4. 7. 2012. Pokud dohoda nebude schválena, návrh na úrovni EU definitivně spadne pod stůl.

ENVI je pro finanční podporu zdravotnictví i v letech 2014–2020

Výbor ENVI (stejně jako Rada v prosinci 2011 a následně i [v červnu 2012](#)) 21. 6. 2012 jednomyslně [souhlasil](#) s tím, aby EU [podporovala](#) sektor zdravotnictví i po dojednání nové finanční perspektivy, tedy mezi lety 2014–2020 (více v příspěvku „Komise zveřejnila konkrétní návrh podoby finanční perspektivy 2014–2020“, [Monitoring červen 2011](#)). ENVI formálně přijal [zprávu](#) Françoise Grossetête. Komise svou představu [uveřejnila](#) v listopadu 2011. V rámci své omezené pravomoci hodlá do zdravotnictví alokovat 446 mil. € (o 125 mil. € než v letech 2008–2013) zejména na rozvoj inovativních a udržitelných zdravotnických systémů (48% prostředků); zvýšení přístupu ke zdravotní péči (22%); prevenci chorob (21%); ochranu před přeshraničními zdra-

votními hrozbami (9%). Konkrétně by měla Komise podporovat spolupráci členských států v oblasti vzácných onemocnění či v oblasti boje proti rakovině. ENVI klade akcent zejm. na staré a chronicky nemocné, tzv. zdravotní gramotnost (zjednodušeně: vzdělávání, co je a co není zdraví prospěšné) či na eliminaci efektů nelegální migrace na národní zdravotní systémy. Rada rozporuje zejm. rozdělení prostředků na jednotlivé priority; prioritně hodlá podporovat protitidrogovou prevenci.

ENVI proti placenému dárcovství

Výbor ENVI 21. 6. 2012 [přijal](#) poměrem 54:4:2 nelegislativní [zprávu](#) Mariny Yannakoudakis odmítající placené dárcovství buněk, tkání, ale i (a především) spermií, vajíček a pupečnickové krve. Dárcovství by mělo být podle zprávy dobrovolné, neplacené a ideálně i anonymní. Členské státy by měly podporovat zejm. přeshraniční dárcovství, např. skrze síť [Eurocet](#). (Jsou to právě členské státy, kdo je v EU odpovědný za systémy zdravotnictví.)

Rada debatovala o revizi směrnice o vysílání pracovníků. A má s ní problém

Rada ve dnech 21.–22. 6. 2012 [debatovala](#) o revizi [směrnice č. 96/71](#) o vysílání pracovníků. Komise svůj návrh předložila v březnu 2012 (více v příspěvku „Komise chce zvýšit ochranu pracovníků vysílaných do zahraničí“, [Monitoring březen 2012](#)). Členské státy se změnou směrnice v základních parametrech souhlasí, problém ale mají zejm. s kapitolou VI návrhu [směrnice](#), která se týká přeshraničního vymáhání sankcí a pokut za nedodržování směrnice a institutu společné a nerozdílné odpovědnosti za mzdy a stížnosti vyslaných pracovníků. Předmětem sporů je také celý návrh [nařízení](#), jenž se týká práva na kolektivní akci (odborů). Členské státy rozporují samotnou jeho podstatu, a to i skrze své národní parlamenty. Do 22. 5. 2012, kdy uplynula 8týdenní lhůta pro předložení odůvodněných stanovisek zpochybňujících soulad návrhu s principem subsidiarity, jich Komise obdržela bezprecedentních 12, a bude tedy muset zvážit, zda text nestáhne z projednávání (podle protokolu o používání zásad subsidiarity a proporcionality, jenž je součástí Lisabonské smlouvy, to ale není její povinnost).

Rada se patrně postaví proti pokračování Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci

Rada ve dnech 21.–22. 6. 2012 [debatovala](#) o pokračování Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci (EGF) po roce 2013. Z dosavadní diskuze plyne, že většina členských států není přesvědčena

o tom, že by daný nástroj měl smysl. Podporují jej pouze Francie, Španělsko, Irsko a Lucembursko. Komise příslušný návrh předložila v říjnu 2011 (více v příspěvku „Komise chce otevřít evropský globalizační fond většímu počtu zájemců“, [Monitoring říjen 2011](#)). Členské státy se stavějí zejm. proti rozšíření EGF i na sektor zemědělství, chystanému posílení pravomocí Komise či proti vysoké míře kofinancování z prostředků EU. Jednání proto zatím tendují k tomu, že Rada dříve či později návrh Komise zamítne.

Rada debatovala o ochraně před přeshraničními zdravotními hrozbami

Rada ve dnech 21.–22. 6. 2012 [debatovala](#) o ochraně před přeshraničními zdravotními hrozbami. Komise příslušný [návrh](#) nařízení uveřejnila v prosinci 2011 (více v příspěvku „Komise chce chránit před přeshraničními zdravotními hrozbami“, [Monitoring prosinec 2011](#)). Měl by se rozšířit stávající koordináční mechanismus pro přenosné nemoci (srov. [rozhodnutí č. 2119/98](#)), a to na všechny zdravotní hrozby způsobené biologickými, chemickými, environmentálními či neznámými příčinami (jaderné a radiologické hrozby pokrývá Smlouva o EURATOM), a měl by být posílen mandát Výboru pro zdravotní bezpečnost (od roku 2001 funguje na neformální bázi, proto by měl být formalizován). Krom toho by měla nová norma umožnit fakultativní společný nákup vakcín (za EU jako celek) či definovat celounijní „mimořádnou zdravotní situaci“ v zájmu rychlejší dostupnosti léčiv (pokud mimořádnou situaci nevyhlásí celosvětově Světová zdravotnická organizace). Rada rozporuje zejm. požadavek na možnost definování (obligatorní) celounijní „mimořádné zdravotní situace“ (čl. 12 návrhu). Podle členských států by danou otázku měl řešit obdobně jako jiné právě (posílený) Výbor pro zdravotní bezpečnost. Definitivně by se Rada měla k návrhu vyjádřit v průběhu roku 2013, plénum EP by o něm mělo hlasovat již v listopadu 2012.

Rada je pro jednodušší sestavování účetní závěrky, ale i pro zpřísnění směrnice o transparentnosti

Rada ve dnech 21.–22. 6. 2012 [podpořila](#) přijetím tzv. obecného přístupu revizi směrnic o účetnictví [č. 78/660](#) a [č. 83/349](#) (tzv. pátá a sedmá směrnice o účetnictví) a revizi tzv. [směrnice č. 2004/109](#) o transparentnosti. Komise své návrhy předložila v říjnu 2011 coby součást balíku na „podporu podnikání a odpovědných podniků“. Srovnatelnost účetních závěrek v rámci celé EU by měla podle Komise vést k lepšímu přístupu malých a středních podniků k financování, a tedy ke snížení nákladů na kapitál

a k podpoře přeshraničního obchodu. Na druhou stranu by ale měl být zaveden systém výkaznictví podle jednotlivých zemí (country-by-country reporting; CBCR) ke zvýšení transparentnosti plateb společností, které působí v odvětví těžby nerostných surovin (včetně ropy a plynu) a v lesním hospodářství a od členských států inkasují více než 500 mil. € (více v příspěvku „Komise chce, aby podnikání v EU bylo „odpovědnější““, [Monitoring říjen 2011](#)). Po přijetí obecného přístupu hodlá Rada začít o návrzích vyjednávat se zástupci EP. Jeho výbor JURI by se měl problematikou zabývat v září 2012.

EP a Rada dosáhli kompromisu v otázce technické standardizace

Zástupci EP a Rady [dosáhli](#) 21. 6. 2012 kompromisu v otázce (fakultativní) technické standardizace. EP dosáhl toho, aby do procesu standardizace byly (skrz notifikační systém o vývoji standardizace) zapojeny nejen malé a střední podniky, ale i spotřebitelé či environmentální organizace. Rada by zase, pokud s některými konkrétními standardy nebude souhlasit, měla mít možnost se proti nim (v rámci komitologie) postavit kvalifikovanou většinou. Rovněž by se měl uplatnit tzv. princip koherence, tj. že standardy přijaté na úrovni EU by měly automaticky nahrazovat standardy národní. Komise svůj [návrh](#), jenž by měl revidovat [směrnice č. 89/686](#), [č. 93/15](#), [č. 94/9](#), [č. 94/25](#), [č. 95/16](#), [č. 97/23](#), [č. 98/34](#), [č. 2004/22](#), [č. 2007/23](#), [č. 2009/23](#) a [č. 2009/105](#), předložila v červnu 2011 (více v příspěvku „Komise chce zrychlit technickou standardizaci“, [Ve zkratce... Monitoring červen 2011](#)). Kompromis by mělo ještě stvrdit plénum EP (patrně v září 2012) a Rada na úrovni ministrů. Nové nařízení by mělo vstoupit v platnost 20 dní po uveřejnění v Úředním věstníku EU a nabýt účinnosti 1. 1. 2013.

Evropský semestr 2012 se uzavřel

Rada [přijala](#) 22. 6. 2012 ekonomická a fiskální doporučení vydaná v rámci letošního evropského semestru (více v příspěvku „Evropský semestr: Komise vydala doporučení členským státům“, [Monitoring květen 2012](#)). Jednalo se o doporučení Komise jednotlivým členským státům a jejich programům reforem v oblasti rozpočtu, strukturálních reforem a politik zaměstnanosti. Evropská rada tato doporučení přijala 29. 6. 2012, čímž evropský semestr 2012 uzavřela.

Maďarsko může opět čerpat z Kohezního fondu EU

Rada přijala rozhodnutí, kterým zrušila zmrazení financí z Kohezního fondu pro Maďarsko. Reagovala tak na hodnocení Komise, která uvedla, že maďarský deficit bude v roce 2012 na úrovni 2,5 % HDP

a v roce 2013 zůstane pod hranicí 3 %. Rozhodnutí čerpání zmrazit padlo v březnu 2012 (více v příspěvku „Pozastavení financí z Fondu soudržnosti pro Maďarsko potvrzeno“, Ve zkratce..., [Monitoring březen 2012](#)).

Daň z finančních transakcí nejspíše pouze v režimu posílené spolupráce

Rada se 22. 6. 2012 (patrně definitivně) [neshodla](#) na zavedení daně z finančních transakcí, přestože pro je jak Komise, tak EP (více v příspěvku „EP se vyslovil pro zavedení daně z finančních transakcí“, [Monitoring květen 2012](#)). Proto se v následujícím období očekává, že skupina 9–12 členských států v čele s Německem a Francií (dále nejspíše Rakousko, Belgie, Portugalsko, Slovinsko, Řecko, Španělsko, Itálie, Polsko, Slovensko a Estonsko) požádá společným dopisem Komisi o posouzení možnosti zahájení tzv. posílené spolupráce, která na úrovni EU umožňuje přijmout závaznou legislativu pouze pro omezenou skupinu zemí. Rada by se měla k zahájení posílené spolupráce vyjádřit podle [závěru](#) summitu Evropské rady, jenž se uskutečnil ve dnech 28.–29. 6. 2012, do konce prosince 2012.

EP i Rada podpořili změnu směrnice Seveso

Rada 26. 6. 2012 [podpořila](#) revizi tzv. směrnice Seveso, 12 dní poté, co tak [učinilo](#) poměrem 593:10:7 plénum EP (výbor ENVI přijal [zprávu](#) Jánose Ádera již v říjnu 2011, Coreper s [návrhem](#) souhlasil v březnu 2012). Stávající norma by měla být nahrazena 1. 6. 2015. Směrnice Seveso stanovuje požadavky pro cca 10 tis. průmyslových podniků, u nichž hrozí vznik potenciální ekologické havárie. Nová norma by měla mj. posílit preventivní opatření (včetně inspekci na místě nejméně jednou za 3 roky), nebezpečné chemické látky (uvedené v Příloze I) by se měly klasifikovat podle standardů OSN, jež EU již dříve akceptovala [nařízením č. 1272/2008](#) (právě to by hlavní důvod, proč Komise v prosinci 2010 k [revizi](#) směrnice Seveso přistoupila), a občanům by měly být poskytovány včasější a jasnější informace (např. prostřednictvím internetu). Ročně Komise zaznamená 20–30 průmyslových havárií. Původní směrnice byla neformálně pojmenována podle italského města, v němž se průmyslová havárie odehrála

la v roce 1976, v důsledku čehož tehdejší ES přijalo nejprve [směrnici č. 82/501](#) (Seveso I) a později [č. 96/82](#), resp. [č. 2003/105](#) (Seveso II).

Komise uveřejnila sdělení o boji s daňovými podvody a úniky

Komise 27. 6. 2012 v reakci na požadavek Evropské rady z března 2012 [uveřejnila sdělení](#) o boji s daňovými podvody a úniky. Mezi nejdůležitější opatření sama řadí stanovení minimálních postihů trestné činnosti týkající se daní (zejm. DPH), potenciální zavedení přeshraničního daňového identifikačního čísla, tzv. chartu daňových poplatníků v EU a přísnější společná opatření vůči daňovým rájům („před koncem roku 2012 také Komise zavede metodu ‚cukru a biče‘ ve vztahu k daňovým rájům a opatření na postup vůči agresivnímu daňovému plánování“). Obecně by se příslušná opatření měla realizovat jak na národní, tak unijní a mezinárodní úrovni. Komise [tvrdí](#), že stínová ekonomika představuje v členských státech téměř 20 % HDP, tedy cca 2 bil. €, proto by měla do konce roku 2012 předložit „akční plán“ boje proti daňovým podvodům a únikům včetně konkrétních opatření.

Vzniknou jak fondy pro sociální podnikání, tak fondy rizikového kapitálu

Zástupci Rady, EP a Komise 28. 6. 2012 [dospěli](#) k předběžnému kompromisu, podle něž by v EU měla vzniknout jednotná pravidla jak fondy pro sociální podnikání, tak fondy rizikového kapitálu, aby se zlepšil přístup (části) neziskového sektoru, resp. malých a středních podniků k finančním prostředkům. Komise své návrhy předložila v prosinci 2011 (více v příspěvku „Komise zavádí ‚evropské fondy pro sociální podnikání‘“, [Monitoring prosinec 2011](#), a v příspěvku „Komise představila strategii k zajištění prostředků pro malé a střední podnikání“, [Monitoring prosinec 2011](#)). Nejproblematictější bodem jednání o kompromisu byl požadavek EP (resp. výboru ECON), aby fondy nevznikaly v tzv. daňových rájích (více v příspěvku „ECON chce jak fondy sociálního podnikání, tak fondy rizikového kapitálu“, [Monitoring květen 2012](#)). Kompromis bude muset v následujícím období stvrdit jak Rada, tak plénum EP.

PŘEHLED KLÍČOVÝCH HLASOVÁNÍ PLÉNA EP

Plénium EP ve dnech 11.–14. 6. 2012

Projednávaný návrh	Výsledek hlasování					
	Pro		Proti		Zdrželi se	
	Celkem	ODS	Celkem	ODS	Celkem	ODS
Zpráva Marca Scurria týkající se uznání a propagace přeshraničních dobrovolných činností v EU (A7-0166/2012)	603	-	23	-	63	Češková, Fajmon, Kožušník, Ouzký, Strejček, Tošenovský, Vlasák, Zahradil
Zpráva Ivaila Kalfina týkající se ochrany kritické informační infrastruktury: směrem ke globální kybernetické bezpečnosti (A7-0167/2012)	573	Češková, Fajmon, Kožušník, Ouzký, Strejček, Tošenovský, Vlasák, Zahradil	90	-	26	-
Zpráva Edity Herczog týkající se spolupráce s partnery za našimi hranicemi v oblasti energetické politiky (A7-0168/2012)	470	-	86	-	53	Kožušník, Strejček, Tošenovský, Vlasák, Zahradil
Zpráva Christofera Fjellnera týkající se systému všeobecných celních preferencí (A7-0054/2012)	503	Fajmon, Kožušník, Ouzký, Strejček, Tošenovský, Vlasák, Zahradil	107	-	37	-
Zpráva Jean-Paula Gauzèse týkající se hospodářského a rozpočtového dohledu nad členskými státy, ve kterých dochází k závažným obtížím, pokud jde o jejich finanční stabilitu v eurozóně (A7-0172/2012)	471	-	97	Fajmon	78	Kožušník, Ouzký, Strejček, Tošenovský, Vlasák, Zahradil
Zpráva Slavi Bineva týkající se rozšíření zeměpisného rozsahu operací EBRD o jižní a východní Středomoří (A7-0142/2012)	565	Fajmon, Kožušník, Ouzký, Strejček, Tošenovský, Vlasák, Zahradil	83	-	31	-
Zpráva Frédériqua Riese týkající se potravin určených pro kojence a malé děti a potravin pro zvláštní léčebné účely (A7-0059/2012)	603	Kožušník, Tošenovský, Vlasák, Zahradil	8	-	8	-

Poznámky

1. Přehled obsahuje pouze ta hlasování, při nichž poslanci hlasovali na vyžádání po jménech.
2. Označení projednávaných návrhů vychází z pojmenování příslušných položek samotným EP. Možné inkonzistence v tomto směru je proto třeba přičíst na vrub této skutečnosti.

VYBRANÉ STATISTICKÉ ÚDAJE EUROSTAT ZVEŘEJNĚNÉ V ČERVNU 2012

↑ [Nezaměstnanost](#) Sezónně očištěná nezaměstnanost v eurozóně a EU-27 neustále roste. V dubnu 2012 dosáhla výše 11 %, resp. 10,3 %. Nejnižší nezaměstnanost si dlouhodobě drží Rakousko (3,9 %), nejvyšší Španělsko (24,3 %). V ČR byla nezaměstnanost v dubnu 2012 6,6 %.

↑ [Přímé zahraniční investice](#) se v roce 2011 zvýšily. Přímé investice EU-27 do ostatních zemí světa se za rok 2011 téměř zdvojnásobily, a to na 370 mld. €, v porovnání s rokem 2010, kdy činily 146 mld. € (v roce 2009 316 mld. €). Investice do EU-27 činily v roce 2011 225 mld. €, v roce 2010 104 mld. € a v roce 2009 234 mld. €. Investice EU do partnerských zemí v roce 2011 rostly (kromě Ruska). Hlavním cílem byly USA (111 mld. €), mimopevninská finanční centra (jedná se o termín Eurostatu označující 38 zemí) (58 mld. €), Švýcarsko (32 mld. €), Brazílie (28 mld. €), Čína (18 mld. €), Kanada a Indie (12 mld. €). Polovina investic do EU-27 byla v roce 2011 z USA (115 mld. €), Švýcarska (34 mld. €), mimopevninských finančních center (16 mld. €), Kanady (7 mld. €), Hong Kongu (6 mld. €), Japonska a Brazílie (5 mld. €). Z členských států EU27 patřilo v roce 2011 mezi největším investory mimo země EU Lucembursko (110 mld. €), Velká Británie (89 mld. €) a Německo (34 mld. €). Lucembursko bylo také největším příjemcem investic (86 mld. €); následuje Švédsko (16 mld. €), Španělsko (15 mld. €) a Velká Británie (14 mld. €). Podle Eurostatu byly investice ČR v roce 2011 následující (sumy nad 50 mil. €): ČR investovala celkem 0,2 mld. €, a to zejména do Indie, Švýcarska a Ruska. Do ČR investovaly nejvíce USA a Švýcarsko, s ostatními zeměmi celkem 0,9 mld. €.

↑ [Hodinové mzdové náklady](#) (pro rok 2012 specifikovány [zde](#)) rostly v eurozóně v prvním čtvrtletí 2012 o 2,0 % oproti stejnému období v roce 2011. V EU-27 činil nárůst 1,7 %. Hodinové mzdové náklady se určují ze mzdy, platu a nemzdových nákladů. V eurozóně tedy mzdy a platy rostly o 2,0 %. Ve stejném období 2011 růst činil 2,6 %, resp. 3,5 %. Nejvíce rostly náklady na mzdy v průmyslu, a to o 2,5 % (v EU-27 o 2,7 %) a ve službách o 1,8 % (1,4 %). Nejvyšší nárůst hodinových mzdových nákladů v prvním čtvrtletí 2012 zaznamenaly Estonsko (+7,2 %), Bulharsko (+ 6,8 %), Rakousko (+5,3 %), nejmenší byl v Lucembursku (+ 0,9 %). Náklady klesly ve Slovinsku (-1,2 %), v ČR vrostly o 2,8 %.

↑ [Spotřeba energie z obnovitelných zdrojů](#) roste. V rámci celkové spotřeby energie vzrostla spotřeba energie z obnovitelných zdrojů v EU-27 v roce 2010 o 12,4 %. V roce 2008 to bylo 10,5 %, v roce 2009 11,7 %. Členské státy by měly do roku 2020 dosáhnout 20% spotřeby energie z obnovitelných zdrojů z celkové národní spotřeby energie.

Největší podíl energie z obnovitelných zdrojů byl v roce 2010 zaznamenán ve Švédsku (47,9 %), Lotyšsku (32,6 %), Finsku (30,2 %), Rakousku (30,1 %) a Portugalsku (24,6 %). Nejnižší pak na Maltě (0,4 %), v Lucembursku (2,8 %), Velké Británii (3,2 %) a Nizozemsku (3,8 %). V ČR dosáhla spotřeba energie z obnovitelných zdrojů 9,2 %, v roce 2006 činila jen 6,5 %. Všechny státy zažívají nárůst spotřeby energie z obnovitelných zdrojů.

↑ [Azyl v EU](#) získalo v roce 2011 84 100 lidí. V roce 2010 to bylo 75 800 lidí. Nejvíce azylantů bylo z Afghánistánu, Iráku a Somálska. V roce 2011 bylo učiněno celkem 365 600 rozhodnutí týkajících se žádosti o azyl. Více jak tři čtvrtiny azylantů uspěly ve Velké Británii (14 400), Německu (13 000), Francii (10 700), Švédsku (10 600), Nizozemsku (8 400) a Itálii (7 500). V ČR žádalo o azyl celkem 1 440 osob, pozitivní rozhodnutí padlo v 705 případech.

[HDP na hlavu](#) (vůči průměru EU-27 ve výši 100 %) byl v roce 2011 nejvyšší v Lucembursku (274 %) a Nizozemsku (131 %), v Dánsku, Švédsku, Irsku a Rakousku se pohyboval mezi 125–130 %, ve Finsku, Belgii a Německu mezi 115–120 %. Slovensko bylo na úrovni 75 % průměru EU-27, ČR na 80 %. Bulharsko a Rumunsko jsou na 55 a 50 % HDP.

[Spotřebitelské ceny](#) se v EU výrazně liší. V roce 2011 se pohybovaly v rozmezí 51–142 % průměru EU-27. Nejvyšší ceny byly zaznamenány v Dánsku (142 % průměru EU-27), Švédsku (128 %), Finsku (125 %) a Lucembursku (122 %). Pod evropským průměrem se nacházejí Španělsko (97 %), Řecko (95 %), Kypr, Portugalsko či Slovinsko. Výrazněji pod průměrem jsou Litva, Maďarsko, Polsko a Rumunsko (66–60 %). V Bulharsku jsou ceny na úrovni 51 %. V ČR jsou ceny na úrovni 77 % průměru EU-27.

Největší rozdíl v cenách (zejm. alkoholických nápojů a tabákových výrobků) vzniká díky rozdílné DPH. Nejlevnější je Maďarsko (63 %), nejdražší Irsko (163 %). ČR je v tomto segmentu na úrovni 85 % průměru EU.

[Inflace](#) za červen 2012 se očekává na úrovni 2,4 %.

VEŘEJNÉ KONZULTACE V ČERVENCI A SRPNU 2012

Popis konzultace	Oblast	Konzultace otevřena do
Přezkum právních předpisů EU o bezpečnosti osobních lodí	Doprava	5. 7. 2012
Internet čeká nová technická revoluce: komunikace s předměty a komunikace předmětů mezi sebou. Jak by podle vás měl být internet věcí (Internet of Things) spravován?	Informační společnost	10. 7. 2012
Rámec pro zajišťování kvality stáží	Zaměstnanost a sociální věci	11. 7. 2012
Iniciativa týkající se evropské značky kvality v oblasti cestovního ruchu	Vnitřní trh	13. 7. 2012
Využití potenciálu osobních služeb a služeb pro domácnost v oblasti zaměstnanosti	Zaměstnanost a sociální věci	15. 7. 2012
Iniciativa EU týkající se snížení nákladů na vybudování vysokorychlostní komunikační infrastruktury v Evropě	Informační společnost	20. 7. 2012
Budoucí pokyny k používání antimonopolních předpisů o restriktivních obchodních praktikách v námořní dopravě	Hospodářská soutěž	27. 7. 2012
Možnost vést konzultace se zúčastněnými stranami v rámci dobrovolné sítě pro hodnocení zdravotnických technologií, jež byla ustavena směrnicí č. 2011/24	Veřejné zdraví	1. 8. 2012
Výzvy a příležitosti, které přináší námořní cestovní ruch a cestovní ruch v pobřežních oblastech EU	Doprava	6. 8. 2012
Iniciativa v oblasti průmyslové politiky v rámci strategie Evropa 2020	Vnitřní trh	7. 8. 2012
Strategie EU v oblasti přizpůsobení se změně klimatu	Životní prostředí	20. 8. 2012
Budoucí podoba pravidel vstupu a pobytu výzkumných pracovníků, studentů, školáků, neplacených stážistů a dobrovolníků na území EU	Vnitřní věci	23. 8. 2012
Rejstřík transparentnosti	Institucionální záležitosti	31. 8. 2012
Revize pokynů týkajících se financování širokopásmových sítí z veřejných zdrojů	Hospodářská soutěž	1. 9. 2012
Opatření týkající se klonování zvířat pro účely produkce potravin v EU	Veřejné zdraví	3. 9. 2012
Nezávadný a přístupný internet: Postupy pro oznamování a potírání nezákonného obsahu umístěného na hostitelských serverech poskytovatelů internetových služeb	Vnitřní trh	5. 9. 2012
Inteligentní energie – Evropa III v rámci programu Horizont 2020	Energetika	5. 9. 2012

Na poptávku zaměřené politiky, které povzbudí evropský průmysl k inovacím na globálním trhu	Vnitřní trh	6. 9. 2012
Občané EU: Vaše práva, vaše budoucnost	Justice a vnitro	9. 9. 2012
Přezkum režimu EU pro odvětví ovoce a zeleniny – politické alternativy a posouzení jejich dopadu	Zemědělství	9. 9. 2012
Státní podpora: obecné nařízení o blokových výjimkách	Hospodářská soutěž	12. 9. 2012
Energie z oceánů	Rybolov	14. 9. 2012
Zavedení poplatků za dozor nad bezpečností léků vykonávaný Evropskou agenturou pro léčivé přípravky	Veřejné zdraví	15. 9. 2012
Seznam projektů, jež byly předloženy k posouzení jako potenciální „projekty společného zájmu“ v oblasti energetické infrastruktury	Energetika	20. 9. 2012
Inteligentní regulace	Institucionální záležitosti	21. 9. 2012
Konzultace k evropskému výzkumnému programu pro jadernou syntézu	Výzkum	21. 9. 2012
Zpráva o provádění směrnice o hluku ve venkovním prostředí (END) a politice EU v této oblasti	Životní prostředí	25. 9. 2012
Kodex efektivního a otevřeného dobrovolnictví: Kvalitní pravidla samoregulace a společné regulace a dalších činností, do nichž je zapojeno více zainteresovaných stran	Institucionální záležitosti	30. 9. 2012

Poznámky

1. Tučně jsou vyznačeny nové konzultace.
2. Označení veřejných konzultací vychází z pojmenování příslušných položek Komisí.

KALENDÁŘ NA ČERVENEC 2012

Pondělí	Úterý	Středa	Čtvrtek	Pátek
2	3	4	5	6
	Rada COREPER II	Rada COREPER I		Rada COREPER II
EP Plénum	EP Plénum	EP Plénum	EP Plénum EMPL	
9	10	11	12	13
Rada Eurozóna	Rada ECOFIN	Rada COREPER II COREPER I	Rada COREPER II	Rada COREPER I
EP AFET, AGRI, CONT, CULT, DEVE, ECON, ENVI, IMCO, JURI, LIBE,	EP AFET, AGRI, CONT, CULT, DEVE, ECON, EMPL, ENVI, FEMM, IMCO, JURI, LIBE	EP AFCO, DROI, INTA, ITRE, PECH, REGI, SEDE	EP AFCO, BUDG, DROI, INTA, ITRE, PECH, PETI, REGI, SEDE	
16	17	18	19	20
Rada AGRICULTURE AND FISHERIES	Rada AGRICULTURE AND FISHERIES	Rada COREPER II COREPER I	Rada COREPER II	Rada COREPER I
23	24	25	26	27
Rada FAC	Rada GAC	Rada COREPER II COREPER I	Rada ECOFIN	Rada COREPER I

Poznámka

Na srpen 2012 nemají Rada a EP naplánován žádný program

SEZNAM ZKRATEK

ACTA	Anti-Counterfeiting Trade Agreement (Obchodní dohoda proti padělatelství)
AFCO	Constitutional Affairs Committee (Výbor EP pro ústavní záležitosti)
AFET	Foreign Affairs Committee (Výbor EP pro zahraniční věci)
AGRI	Agriculture and Rural Development Committee (Výbor EP pro zemědělství a rozvoj venkova)
AGRICULTURE AND FISHERIES	Agriculture and Fisheries Council (Rada pro zemědělství a rybolov)
BUDG	Budget Committee (Výbor EP pro rozpočet)
CBCR	country-by-country reporting (podávání přehledových zpráv podle jednotlivých zemí)
CEF	Connecting Europe Facility (Nástroj pro propojení Evropy)
CO2	oxid uhličitý
CONT	Budgetary Control Committee (Výbor EP pro rozpočtovou kontrolu)
Coreper	Comité des Représentants Permanents (Výbor stálých zástupců)
CRA	Credit Rating Agency (ratingová agentura)
CSF	Common Strategic Framework (společný strategický rámec)
ČBA	Česká bankovní asociace
ČNB	Česká národní banka
ČR	Česká republika
ČTÚ	Český telekomunikační úřad
DEVE	Development Committee (Výbor EP pro rozvoj)
DPH	daň z přidané hodnoty
DROI	Human Rights Subcommittee (Podvýbor EP pro lidská práva)
EAFRD	European Agricultural Fund for Rural Development (Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova)
EBA	European Banking Authority (Evropský orgán pro bankovníctví)
EC	European Community (Evropské společenství)
ECB	European Central Bank (Evropská centrální banka)
ECOFIN	Economic and Financial Affairs Council (Rada pro hospodářské a finanční záležitosti)
ECON	Economic and Monetary Affairs Committee (Výbor EP pro hospodářství a měnu)
EEC	European Economic Community (Evropské hospodářské společenství)
EFSF	European Financial Stability Facility (Evropský nástroj finanční stability)
EFSM	European Financial Stabilization Mechanism (Evropský mechanismus finanční stabilizace)
EGF	European Globalisation Adjustment Fund (Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci)
EHS	Evropské hospodářské společenství
EIB	European Investment Bank (Evropská investiční banka)
EK	Evropská komise
EMFF	European Marine and Fisheries Fund (Evropský námořní a rybářský fond)
EMPL	Employment and Social Affairs Committee (Výbor EP pro zaměstnanost a sociální věci)
ENVI	Environment, Public Health and Food Safety Committee (Výbor EP pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin)
EP	Evropský parlament
EPO	European Protection Order (evropský ochranný příkaz)
ER	Evropská rada
ERDF	European Regional Development Fund (Evropský fond regionálního rozvoje)
ES	Evropské společenství
ESD	Evropský soudní dvůr
ESF	Evropský sociální fond
ESM	European Stability Mechanism (Evropský stabilizační mechanismus)

ESMA	European Securities and Markets Authority (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy)
ETCS	European Train Control System (evropský vlakový zabezpečovací systém)
EU	Evropská unie
EURATOM	European Atomic Energy Community (Evropské společenství pro atomovou energii)
FAC	Foreign Affairs Council (Rada pro zahraniční věci)
FP	finanční perspektiva
FRONTEX	Frontières extérieures (Evropská agentura pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie)
G20	skupina ministrů financí a guvernérů centrálních bank Argentiny, Austrálie, Brazílie, Kanady, Číny, Francie, Německa, Indie, Indonésie, Itálie, Japonska, Mexika, Ruska, Saudské Arábie, Jižní Afriky, Jižní Koreje, Turecka, Velké Británie, Spojených států amerických a EU)
GAC	General Affairs Council (Rada pro všeobecné záležitosti)
GMES	Global Monitoring for Environment and Security (globální monitoring životního prostředí a bezpečnosti)
HDP	hrubý domácí produkt
HND	hrubý národní důchod
ICAO	International Civil Aviation Organization (Mezinárodní organizace pro civilní letectví)
IMCO	Internal Market and Consumer Protection Committee (Výbor EP pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů)
INTA	International Trade Committee (Výbor EP pro mezinárodní obchod)
ITER	International Thermonuclear Experimental Reactor (Mezinárodní termonukleární experimentální reaktor)
ITRE	Industry, Research and Energy Committee (Výbor EP pro průmysl, výzkum a energetiku)
ITRE	Industry, Research and Energy Committee (Výbor EP pro průmysl, výzkum a energetiku)
JHA	Justice and Home Affairs Council (Rada pro spravedlnost a vnitřní věci)
JURI	Legal Affairs Committee (Výbor EP pro právní záležitosti)
LFA	Less Favoured Area (znevýhodněná oblast)
LIBE	Committee on Civil Liberties, Justice and Home Affairs (Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci)
MMF	Mezinárodní měnový fond
Mtoe	Million Tons of Oil Equivalent (milion tun ropného ekvivalentu)
MV ČR	Ministerstvo vnitra České republiky
ODS	Občanská demokratická strana
OSN	Organizace spojených národů
OSVČ	osoba samostatně výdělečně činná
OZE	obnovitelné zdroje energie
PČR	Parlament České republiky
PECH	Fisheries Committee (Výbor EP pro rybolov)
PETI	Petition Committee (Výbor EP pro petice)
REGI	Regional Development Committee (Výbor EP pro regionální rozvoj)
RoHS	Restriction of Hazardous Substances (omezení nebezpečných látek)
SEDE	Security and Defence Subcommittee (Podvýbor EP pro bezpečnost a obranu)
SFEU	Smlouva o fungování Evropské unie
SKIPCP	subjekty kolektivního investování do převoditelných cenných papírů
SR	Slovenská republika
SZP	společná zemědělská politika
SŽDC	Správa železniční dopravní cesty
TRAN	Transport and Tourism Committee (Výbor EP pro dopravu a cestovní ruch)
UEAMPE	European Association of Craft, Small and Medium-Sized Enterprises (Evropská asociace živnostníků a malých a středních podniků)
WEEE	Waste Electrical and Electronic Equipment (odpadní elektrická a elektronická zařízení)

SLOVNÍČEK

acquis Společenství

Společná práva a závazky všech členských států v rámci EU. Acquis sestává mj. z obsahu, principů a politických cílů smluv, legislativy přijaté při jejich aplikaci, z deklarací a rezolucí EU nebo mezinárodních smluv, jež EU uzavřela (popř. smluv uzavřených mezi členskými státy EU v oblasti jejich aktivit).

Amsterodamská smlouva

Revize primárního práva, která mění do té doby platná znění Smlouvy o ES a Smlouvy o EU. Byla podepsána 2. 10. 1997 a v platnost vstoupila 1. 5. 1999 (viz také „primární právo“).

balík

Soubor legislativních návrhů uveřejněných v jeden okamžik. Není nezbytně nutné, aby spolu jednotlivé návrhy meritorně souvisely.

Coreper

Výbor stálých zástupců členských států EU v Bruselu (akronym francouzského Comité des Représentants Permanents). Jeho úkolem je asistence členským státům – projednávání a příprava návrhů, o nichž poté rozhoduje Rada, a udržování kontaktu s ostatními institucemi EU, zejm. s Komisí. Existuje ve dvou podobách. Coreper II je složen z vyslanců stálých misí, věnuje se především politicky a ekonomicky nejdůležitějším otázkám (společná zahraniční a bezpečnostní politika, institucionální otázky, rozpočet, příprava materiálů pro zasedání Evropské rady). Coreper I je složen z nižších diplomatických úředníků a zabývá se ostatními body agendy (viz také „Komise“ a „Rada“).

dohodovací výbor

Výbor zástupců Evropského parlamentu a Rady připravující (za mediace Komise) podklady pro třetí (poslední) čtení spolurozhodovací procedury, jež pak musejí obě instituce (dospěje-li dohodovací výbor k dohodě) přijmout, má-li navrhovaná legislativa vstoupit v platnost. Dohodovací výbor má omezený mandát 6 týdnů, prodloužit jej lze maximálně o 14 dní (viz také „Evropský parlament“, „Komise“, „Rada“ a „spolurozhodování“).

eurobond

Mezinárodní dluhopis emitovaný v zahraničí v jiné měně, než je měna státu nebo trhu, kde je obchodován. V kontextu evropské dluhové krize se jedná o společný evropský dluhopis.

Evropský parlament

Dříve též Společné (parlamentní) shromáždění. Od roku 1979 jediný přímo legitimovaný (volený) orgán EU, jenž by měl reprezentovat „evropské občany“. Podílí se na přijímání legislativy EU, funkcionálně se člení na výbory, politicky na frakce. Minimálně jednou měsíčně (s výjimkou srpna) zasedá v plénu (viz také „Komise“ a „Rada“).

farmakovigilance

Dozor nad léčivými přípravky po jejich registraci směřující k zajištění maximální bezpečnosti a co nejvýhodnějšího poměru prospěšnosti léčivého přípravku k jeho rizikům. Součástí této činnosti je detekce, hodnocení, pochopení a prevence nežádoucích účinků léků nebo problémů, jako je např. špatné užívání nebo zneužívání léků, lékové interakce, vliv na plod, na kojené děti atd.

frakce

Seskupení politických stran na základě ideové spřízněnosti či dlouhodobé nadnárodní spolupráce. Působí v Evropském parlamentu (viz také „Evropský parlament“).

Frontex

Akronym francouzského „frontières extérieures“ (vnější hranice) používaný k označení Evropské agentury pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států EU. Agentura byla zřízena na základě nařízení Rady z roku 2004, její sídlo je ve Varšavě. Hlavním úkolem je koordinace akcí členských států při provádění opatření EU za účelem kontroly vnějších hranic. Má napomáhat členským státům při odborné přípravě pohraniční stráže, provádí analýzu rizik, zabývá se výzkumem a má poskytovat technickou pomoc.

Health Check

Doslova „zdravotní kontrola“. Střednědobá revize fungování reformy společné zemědělské politiky, jejíž podoba (novelizace čtyř stěžejních legislativních norem) byla schválena v roce 2008.

Charta základních práv EU

Dokument vypracovaný na návrh Evropské rady v Kolíně nad Rýnem z června 1999 tzv. Konventem, působícím v době od 17. 12. 1999 do 2. 10. 2000. Charta čítá 50 článků rozdělených do 7 kapitol a má být katalogem základních práv občanů EU. Přijala ji Evropská rada na summitu v Nice 7. 12. 2000. V té době nebylo rozhodnuto o závaznosti obsahu Charty ani o jejím napojení na stávající primární právo. V tomto směru se stala průlomem až Smlouva zakládající Ústavu pro Evropu, která Chartu obsahovala přímo ve svém textu, a následně Lisabonská smlouva, která text Charty sice neobsahuje, považuje jej však za právně závazný stejně jako příslušné texty primárního práva. Ratifikace Lisabonské smlouvy tedy de iure znamená i ratifikaci Charty (viz také „primární právo“ a „Rada“).

implementace

Proces přijímání norem, jež na úrovni členských států provádějí směrnice přijaté na úrovni EU (viz také „směrnice“).

kohezní politika

Politika snižování rozdílů mezi regiony, snižování zaostalosti nejvíce znevýhodněných regionů a posilování hospodářské, sociální a územní soudržnosti za účelem harmonického vývoje EU.

KOM dokument

Návrh právní normy nebo jiné sdělení či zpráva Komise Radě a/nebo jiné instituci EU (viz také „Komise“ a „Rada“).

Komise

Evropská komise, dříve též Vysoký úřad. Reprezentant nadnárodního principu vládnutí v EU, v naprosté většině případů iniciátor legislativy EU. Funkcionálně se člení na generální ředitelství (tzv. DGs), zasedá alespoň jedenkrát týdně (viz také „Evropský parlament“ a „Rada“).

komitologie

Souborné označení pro výbory, jimiž si Rada udržuje kontrolu nad Komisí, ve věci pravomocí, které na ni delegovala (viz také „Komise“ a „Rada“).

komunitarizace

Proces odstraňování prvků mezivládní spolupráce ve prospěch prvků nadnárodních. V legislativním procesu se týká např. rozšiřování legislativního monopolu Komise, spolurozhodovací procedury či odstraňování jednomyslného hlasování v Radě (viz také „Komise“, „Rada“ a „spolurozhodování“).

konzultace

Těž konzultační procedura. Druhá nejčastější legislativní procedura v EU, při níž je Rada nad Evropským parlamentem zvýhodněna (jeho názor nemusí brát v úvahu) (viz také „Evropský parlament“, „Rada“ a „spolurozhodování“).

kvalifikovaná většina

Pojem známý především z hlasování v Radě. Pro přijetí konkrétního opatření je nezbytné získat nadpoloviční většinu členů (Rady nebo jiného orgánu) a přibližně 70 % vážených hlasů (přibližně proto, že např. při rozšiřování EU o nové členské státy dochází k jejich „převažování“). Nově se prosazujícím a prozatím „doplňkovým“

kritériem je populace, resp. to, zda kvalifikovaná většina popsanych parametrů reprezentuje také určité procento populace EU (Smlouva z Nice uvádí 62%) (viz také „Rada“).

nařízení

Výsledek legislativního procesu v EU. Právní norma, jež je přímo účinná, a tudíž ze strany členských států nevyžaduje (resp. zpravidla z definice ani nepovoluje) žádnou další intervenci (viz také „směrnice“).

Pakt stability a růstu

Dokument mající zajistit, že členské státy budou dodržovat rozpočtovou disciplínu i po zavedení jednotné měny euro. Sestává z rezoluce Evropské rady přijaté v červnu 1997 a dvou nařízeních z července 1997. V červnu 2005 byla pravidla Paktu rozvolněna.

posílená spolupráce

Nástroj EU zakotvený v čl. 326–334 Smlouvy o fungování EU. Od přijetí Amsterodamské smlouvy umožňuje, aby se některé členské státy EU (minimálně však třetina z nich, v současnosti 9) mohly v určité oblasti integrovat nad rámec integrace dosažené EU jako celkem. Posílená spolupráce musí být otevřená všem členským státům, nesmí narušovat vnitřní trh EU, hospodářskou, sociální a územní soudržnost ap. Rada o jejím zahájení zpravidla rozhoduje kvalifikovanou většinou, souhlasit musí i Evropský parlament (viz také „Amsterodamská smlouva“, „Evropský parlament“, „kvalifikovaná většina“, „Rada“, „Smlouva o fungování EU“).

primární právo

Suma zřizovacích smluv tří společenství a smluv, které je mění a doplňují (včetně doprovodných protokolů a prohlášení). Součástí primárního práva jsou i přístupové smlouvy všech členských států. Určujícím znakem primárního práva je způsob jeho krece: na základě svolání mezivládní konference, s platnou zásadou jednotnosti členských států a následnou ratifikací ve všech členských státech. „Protipólem“ primárního práva je právo sekundární, které vzniká na základě normotvorby příslušných orgánů Společenství (EU) a musí být s primárním právem v souladu.

princip subsidiarity

Princip mající zajistit, že opatření jsou přijímána co nejbližší občanům (na nejnižším stupni správy, jenž umožňuje jejich realizaci nebo výkon). Do primárního práva byl včleněn Smlouvou o Evropské unii.

Rada

Rada EU nebo také Rada ministrů. Reprezentant mezivládního („národního“) principu vládnutí v EU. Podílí se na přijímání legislativy EU, funkcionálně je tvořena Evropskou radou (summitem), devíti resortními radami a Coreperem). Zasedá podle potřeby, summity se konají minimálně čtyřikrát ročně (viz také „Coreper“, „Evropský parlament“ a „Komise“).

rozhodnutí

Výsledek legislativního procesu v EU. Právní norma, jež je přímo účinná, a tudíž ze strany členských států nevyžaduje žádnou další intervenci. V porovnání s nařízením se však týká jednotlivého případu a je závazné pro toho, komu je určeno (viz také „nařízení“ a „směrnice“).

Schengenské dohody

Souhrnné označení pro dva smluvní dokumenty: Schengenskou dohodu o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích z roku 1985 a Schengenskou prováděcí úmluvu z roku 1990.

směrnice

Výsledek legislativního procesu v EU. Specifická právní norma, jež je v zásadě závazná pouze z hlediska výsledku. Zpravidla vyžaduje prováděcí normu (zákon, vyhlášku), jíž jsou povinny přijmout všechny členské státy (viz také „nařízení“).

Smlouva o fungování EU

Těž Smlouva o Evropském společenství revidovaná Lisabonskou smlouvou. Druhá ze dvou hlavních částí Lisabonské smlouvy.

sociální partneři

Organizace, s nimiž Komise jedná o problematice sociální politiky. Činí tak z titulu požadavku, jenž je zakotven v zakládacích smlouvách EU. Mezi sociální partnery patří jak zástupci zaměstnavatelů, tak zástupci zaměstnanců (viz také „Komise“).

společný postoj

Výsledek prvního čtení spolurozhodovací procedury v Radě (viz také „Rada“ a „spolurozhodování“).

spolurozhodování

Těž spolurozhodovací procedura. Nejčastější legislativní procedura v EU, na níž se rovným dílem podílí Evropský parlament i Rada (viz také „Evropský parlament“, „konzultace“, „Rada“).

systém obchodování s emisními povolenkami

Administrativní přístup k omezení emisí škodlivých a/nebo skleníkových plynů. Je založen na „zastropování“ emisí jednotlivých účastníků systému (zejm. podniků). Ty, které svou kvótu nevyčerpají (tj. vypustí menší objem emisí), mohou své „povolenky“ prodat těm, které ji naopak přecherpají.

unbundling

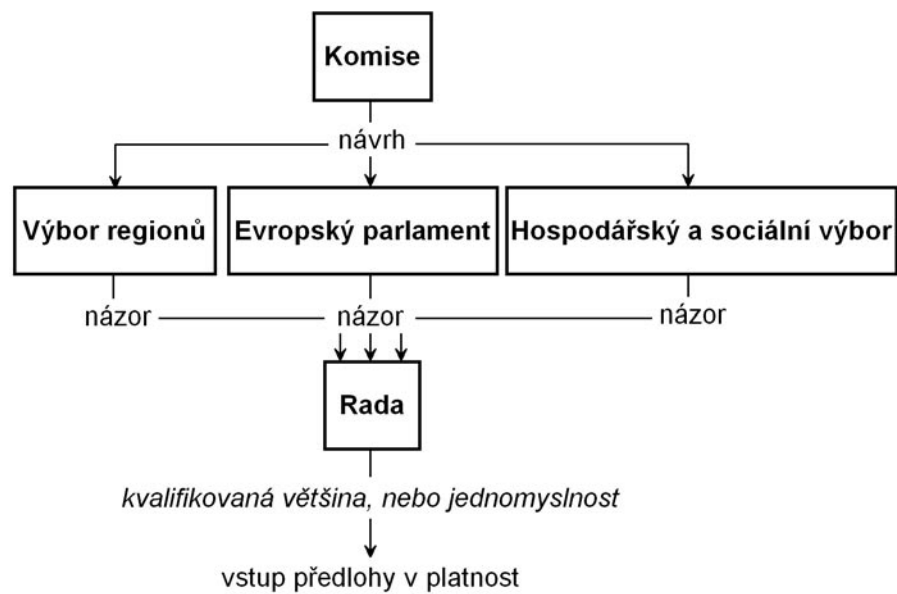
Termín, jež lze přeložit jako „rozdělení“. V souvislosti s liberalizací energetických trhů je často používán pojem „vlastnický unbundling“ či „právní unbundling“, jenž označuje právní oddělení produkce od distribuce a obchodu s energetickými zdroji.

zelená kniha

Nelegislativní dokument Komise, jenž má podpořit či nastartovat debatu o určitém tématu. Po jejím uveřejnění zpravidla následuje publikace „bílé knihy“ či sdělení Komise. Ty již předkládají konkrétnější řešení a mohou vyústit v příslušný legislativní návrh (viz také „Komise“).

SCHÉMATA ROZHODOVACÍCH PROCEDUR

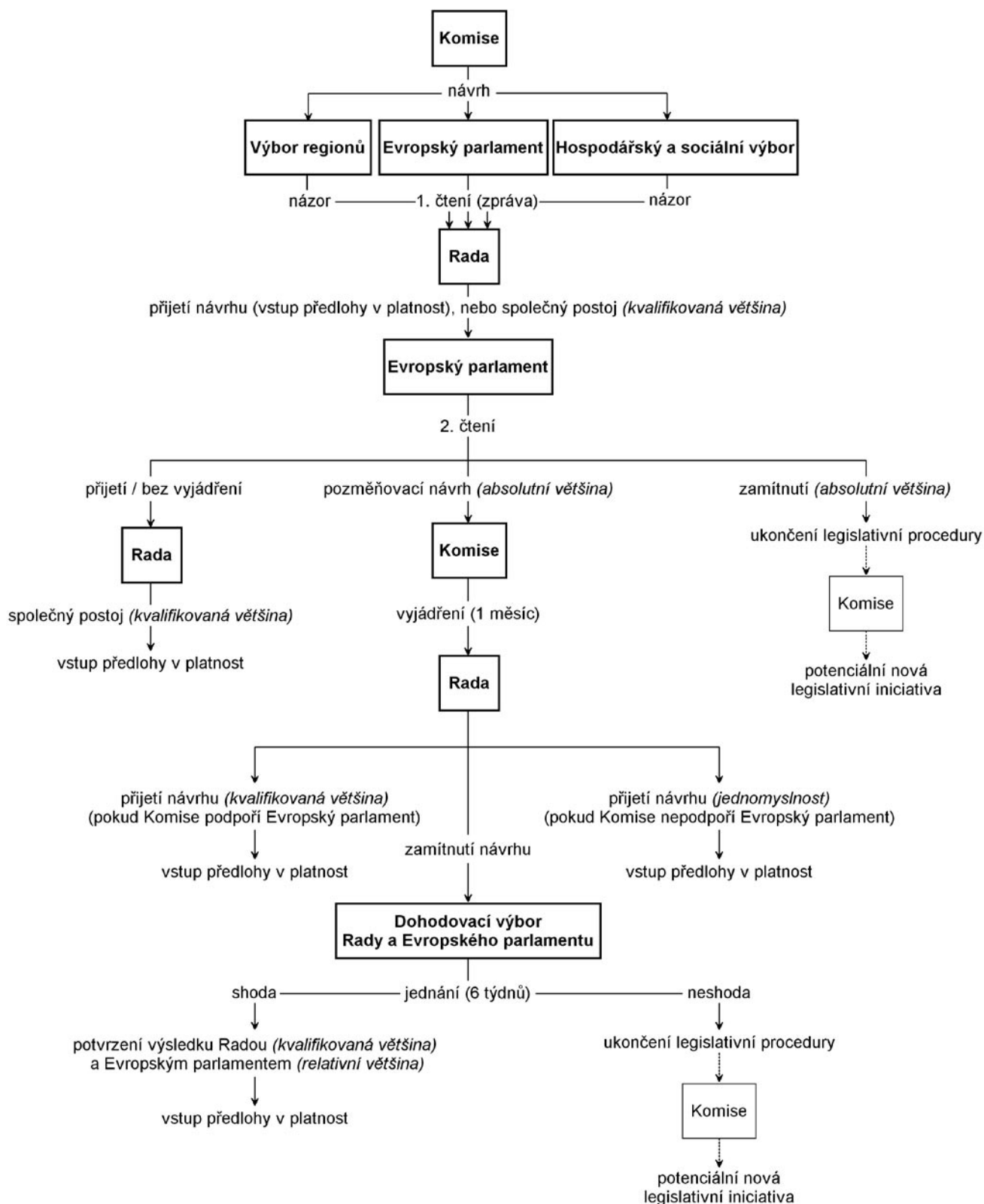
Schéma konzultační procedury

Poznámky

1. Komise může svůj návrh z projednávání kdykoli stáhnout.
2. Standardní lhůta pro jednotlivé kroky není stanovena.
3. Uvedené schéma je jen orientační.

Schéma spolurozhodovací procedury

Poznámky

1. V případě nesplnění požadovaných podmínek legislativního procesu (a v případě neexistence alternativního postupu) projednávání návrhu končí.
2. Komise může svůj návrh z projednávání kdykoli stáhnout.
3. Standardní lhůta pro jednotlivé kroky činí tři měsíce (není-li uvedeno jinak). Po dohodě Rady a Evropského parlamentu ji lze prodloužit o třetinu.
4. Procedura se vyznačuje intenzivní komunikací mezi jednotlivými zainteresovanými aktéry. Uvedené schéma je jen orientační.